eğitimin sesi

Gelecek eğitimle gelecek

Ocak - Mart 2010 Sayı:32 ISSN:1304-4613

Balıkesir Milletvekili
Ahmet Duran BULUT ile

TÜRK MİLLİ EĞİTİMİ ÜZERİNE

13 Mart'ta Tüm Türkiye'ye Sesimizi Duyurduk

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Ocak - Şubat - Mart 2010
Sayı : 32

Türk Eğitim-Sen Genel
Merkezi adına Sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Yayın Kurulu

Musa AKKAŞ
Seyit Ali KAPLAN
Talip GEYLAN
Cengiz KOCAKAPLAN
M. Yaşar ŞAHİNDOĞAN

Yönetim Yeri
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir
Basım Tarihi 01.04.2010

Grafik Tasarım ve Baskı

Altuğ Reklam Basın Yayın Ltd. Şti.
Menekşe Sokak 10/10 Kızılay/ANKARA
Tel ve Faks: 0.312 417 81 07
Basım Yeri : Dumat Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Gersan Sanayi sitesi 654.Sok. No: 54 ANKARA

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu) Üyesidir.

İçindekiler

Sendikacılar Ne mi Yapıyor? 02
13 Mart'ta Tüm Türkiye'ye Sesimizi Duyurduk 04
Genel Başkanımız Sayın İsmail Koncuk'un
13 Mart Büyük Ankara Yürüşü ve Mitingi'nde Yapmış Olduğu Konuşma 06
Memur Sendikacılığında Yeni Bir İvme:13 Mart'ın Anlamı 12
Balıkesir Milletvekili Ahmet Duran Bulut İle Türk Milli Eğitimi Üzerine 18
Hükümetin Yaptığı Şark Kurnazlığıdır 22
Öğretmenlik Mesleğinin Önemi ve Öğretmen Yetiştirmede Güncel Sorunlar 24
Sosyolojik Açıdan Osmanlı Dönemi Ermeni Örgütlenmeleri ve Komitacılık Hareketleri 28
Küreselleşme, Milliyetçilik ve Ayrılıkçılık 33
Temel İlkemiz Milli Birlik ve Tam Bağımsızlık 35
Büyük Türkiye İçin Kurumlarımızdaki Yerinizi Alın 39
Koca Bir Yalan 42
Milli Bağımsızlığımızın Sözleşmesi İstiklal Marşı 45
Kadınlar Gününde Kadınların Sorunları 46
Eğitimin Ruh Sağlığı 48
Biz De Varız 49
Kabak Çekirdeği 52
Batı Trakya Türklerinin Okul Öncesi Eğitiminde Yunan Oyunu 54
Nevruz Türk Dünyasının Ortak Bayramıdır 56
Türk Eğitim-Sen; Zorunlu Hizmet Tazminatı Ödenmesi Teklifinde Bulundu 57
Dede 61
Türkiye Kamu-Sen Ar-Ge Merkezi Tarafından Hazırlanan Asgari Geçim Endeksi 63

13 Mart'ta Tüm Türkiye'ye
SESİMİZİ DUYURDUK
04

Balıkesir Milletvekili
Ahmet Duran BULUT ile
TÜRK MİLLİ EĞİTİMİ ÜZERİNE
18

Başlarken

SENDİKACILAR NE Mİ YAPIYOR?

Sami ÖZDEMİR Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

samiozdemir@turkegitimsen.org.tr

Ülkeler, gelişmiş ülkeler ve gelişmekte olan ülkeler diye ayrıma tabi tutulurlar. Gelişmiş ülkeler bir çok alanda gelişme kriterlerini tamamlamış ülkelerdir. Bu kriterlerden birisi ve bizi ilgilendireni de sivil örgütlenmelerdir. Özellikle eğitim iş kolunda faaliyet gösteren eğitim sendikaları olarak yıllardır üye sayılarının belli bir noktadan öteye geçemeyişi temel sorunumuzdur.İşte bu noktada ülkemizin gelişme yolunda daha uzun bir yol alması gerçeği ile karşılaşıyoruz. Özellikle büyük bir çoğunluğu üniversite mezunu olan bir iş kolunda sendikalaşma oranının bu derece düşük olması düşündürücüdür. Sendikalar olarak bu konu belirli periyotlarla sık sık masaya yatırılır ve bizler tarafından yapılan yanlışlar nelerdir ya da nerede hata yapıyoruz diye muhasebe edilir. Memur sendikacılığı ülkemizde çok uzun sayılamayacak bir geçmişe sahiptir. Zaman içerisinde eksikliklerine ve uzun bir yol almış olmasına rağmen halen daha emekleme dönemini yeni tamamlamıştır. Özellikle ülkemizin sosyolojik yapısı bakımından da bir takım sıkıntıları aşmakta güçlükleri bulunmaktadır. Türk Eğitim Sen olarak geride bıraktığımız yıllar içerisinde sendikacılık adına bir çok konuda uzun bir yol aldığımızı düşünüyoruz. Ancak daha bir o kadar yolumuzun da olduğunun farkındayız. Özellikle ISO Kalite Yönetim Belgesi almış bir sendika olarak bir noktaya gelmiş olduğumuz görülmektedir.

“Türk Eğitim Sen olarak 13 Mart tarihinde Ankara’da yapmış olduğumuz “Geleceğimiz ve Haklarımız İçin Büyük Ankara Yürüyüşü ve Mitingi “ bu anlamda son zamanların en çok ses getiren eylemi olmuştur. 81 ilden 300 otobüsle Ankara’ya gelen onbeş bin sendika üyesi arkadaşlarımızla hipodromdan başlayan yürüyüşümüz Sıhhiye’de Abdi İpekçi Parkı’ndaki miting alanına kadar sürmüş ve burada toplandıktan sonra konuşmalarla devam etmiştir.”

Sendikacılık eylemliliğe dayanır. Özellikle memur sendikacılığının yasalardan kaynaklanan eksikliklerinden dolayı memur sendikaları seslerini daha çok basın açıklamaları ve eylemlerle duyururlar. Türk Eğitim Sen olarak 13 Mart tarihinde Ankara’da yapmış olduğumuz “Geleceğimiz ve Haklarımız İçin Büyük Ankara Yürüyüşü ve Mitingi“ bu anlamda son zamanların en çok ses getiren eylemi olmuştur. 81 ilden 300 otobüsle Ankara’ya gelen onbeş bin sendika üyesi arkadaşlarımızla hipodromdan başlayan yürüyüşümüz Sıhhiye’de Abdi İpekçi Parkı’ndaki miting alanına kadar sürmüş ve burada toplandıktan sonra konuşmalarla devam etmiştir. Mitinge ülkemizin tüm illerinden büyük bir katılım olmuş, alan onbinlerin toplanmasıyla bir şenlik yerine dönmüştür. Sendikacıların ne iş yaptıkları da bir nebze de olsa tarafımızdan en güzel bir şekilde cevaplanmıştır. Çeşitli illerden gelen arkadaşlarımızın ne şartlarla geldiklerini bilmem anlatmaya gerek var mıdır? Evlerinde ailelerini bırakarak bütün geceyi otobüs koltuklarında geçiren arkadaşlarımız sabah belki bir tas çorba ya da belki bir çay bir simitle sabah kahvaltılarını yaparak miting alanına yürümüşlerdir. Büyük coşkuya iştirak ederek

haklarını aramışlar, yine büyük bir olgunlukla hareket noktaları olan hipodromdaki otobüslerine geri dönmüşlerdir.

Uzun yıllar birlikte alanlarda gece gündüz demeden omuz omuza mücadele ettiğimiz bir arkadaşımın anlattıkları sendikacılar ne yapıyor? Diyenlere güzel bir örnek olabilir diye aktarmak gerektiğini düşündüm. 8 yaşında bir oğlu ve daha 5 aylık bir kız çocuğu olan bu arkadaşım geride gözünde tüten çocuklarını bırakarak gelmişti. Heyecanla kızını anlatıyordu. Ayrılmalarının üzerinden bir gece geçmiş olmasına rağmen hasretleri sarmıştı tüm bedenini. Geri dönüş gece geç saatlerde olacağından "uykuda olacak,uyandırmamak için öpemeyeceğim" diyordu. Ama arkadaşımın sendikacılık adına bu hasrete de katlanabilecek gücü ve yüreği olduğunu ben çok iyi biliyordum. Sendikacılar işte böyle büyük hasretlerle geleceğimize sahip çıkmak için özveriyle hepimiz için mücadele ediyorlar. Birileri ise arka bahçelerde kimi nereye müdür, hangi yandaşımızı hangi koltuğa oturtabiliriz diye çabalıyorlar. Bunun adına da sendikacılık diyorlar. Bu ülkede sendikacılığın önündeki belki de temel engel olan adam kayırmacılık maalesef özellikle 2002 yılından bu yana gerçek yüzünü ortaya koyuyor. Bir türlü yapılamayan yönetici atamaları boş koltuklar için yapılan yanlışlar bütün iyi niyetleriyle sadece sendikal mücadele olan bir çok arkadaşımızı da sendikalardan uzaklaşmalarına sebep olmaktadır.Ama Türk Eğitim Sen ilkeli duruşu ile her zaman doğrunun yanında olmuş ve mücadelesini de bu anlayışla yapmıştır . Ayrıca üniversite çalışanlarının görevde yükselme sınavlarının yapılmaması, akademik yükselmedeki engeller,hizmetli ve memur, şef kadrosundaki arkadaşlarımızın bir çok sorunlarına rağmen, böyle bir ortamda ayakta kalarak gerçek sendikacılık mücadelesi veren arkadaşlarımız bugün ve her zaman dimdik ayakta ve mücadele yolunda olmuşlar ve olacaklardır da.

Büyük mitingimizin bir başka özelliği ise hiçbir olayın olmamasıdır. Bir yerleri kırıp dökmeden de eylem yapılabileceğini göstermiştir. Ancak buradan bazı yandaş medya ya seslenmek isterim. Sanırım bir yerleri kırıp dökseydik daha medyatik olurduk. Özellikle bu anlamda da yandaş medyanın kendisini tartması gerektiğini düşünüyorum. Adam gibi bir sendikacılık mantığı ile yapılan bu mitingimiz ulusal basınımızda ciddi yer almıştır. Bu vesileyle basınımızın ilgisine sosuz teşekurler.

Ülkemizde sivil örgütlenmelerin yeterince güçlü olabilmesi ve karar aşamasında daha fazla söz sahibi olabilmesi adına tüm eğitimci arkadaşlarımızın kendi fikirlerine yakın buldukları bir sendikada örgütlenmesi ve daha ileri bir noktada karar mekanizmalarında görev alarak ülkemizin geleceğine bir ışık tutması geleceğimiz açısından önemlidir. "Bir elin nesi var,iki elin sesi var" özdeyişinden hareketle yüz binlerle ifade edilen eğitim camiası çalışanlarını sendikalaşmaya ve yüz binlerin yüreğiyle mücadelemize ortak olmaya davet ediyorum. Hem çalıştıkları kurumların sorunlarının çözümünde hem de sosyal ve özlük haklarımızın çözümünde hep birlikte hareket ederek daha güçlü olmaya davet ediyorum. Ülkemizin geleceğini yetiştiren tüm eğitim çalışanı arkadaşlarımı örgütlenerek ülkemizin geleceğinde söz sahibi olmaya davet ediyorum. BİZİM İLKEMİZ ÖNCE ÜLKEMİZ diyen eğitim çalışanlarına saygılarımla.

13 MART'TA TÜRKİYE'YE SESİMİZİ DUYURDUK

Sürekli oyalanan sözleşmeli öğretmenlerin kadroya geçirilmemesini protesto etmek ve sözleşmelilere verilen sözleri hatırlatmak için, kadrolu öğretmenlik dışındaki öğretmen istihdamına son verilmesi için, atama bekleyen öğretmen adayları için, kuralsız ve güvencesiz çalıştırılmaya "hayır" demek için, il emrine atanma hakkına sahip olmaması nedeniyle aileleri parçalanan öğretmenler için, MEB, Üniversiteler ve Yurt-Kur çalışanlarının sorunlarını dile getirmek için yapılan miting'de, Türk Eğitim-Sen üyeleri, 950 bin eğitim çalışanının sesini başta AKP hükümeti olmak üzere, Milli Eğitim Bakanlığı'na ve YÖK'e duyurdu.

Türk Eğitim-Sen, 13 Mart tarihinde Ankara'da "Geleceğimiz ve Haklarımız İçin Büyük Ankara Yürüyüşü ve Mitingi" gerçekleştirdi.

Sürekli oyalanan sözleşmeli öğretmenlerin kadroya geçirilmemesini protesto etmek ve sözleşmelilere verilen sözleri hatırlatmak için, kadrolu öğretmenlik dışındaki öğretmen istihdamına son verilmesi için, atama bekleyen öğretmen adayları için, kuralsız ve güvencesiz çalıştırılmaya "hayır" demek için, il emrine atanma hakkına sahip olmaması nedeniyle aileleri parçalanan öğretmenler için, MEB, Üniversiteler ve Yurt-Kur çalışanlarının sorunlarını dile getirmek için yapılan miting'de, Türk Eğitim-Sen üyeleri, 950 bin eğitim çalışanının sesini başta AKP hükümeti olmak üzere, Milli Eğitim Bakanlığı'na ve YÖK'e duyurdu.

On binlerce eğitimcinin katıldığı miting için eğitim çalışanları Türkiye'nin 81 ilinden 300 otobüsle geldi. Hipodrom'da saat 10:00'da biraraya gelen eğitim çalışanları, kortej oluşturarak, Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü. Eşleriyle, çocuklarıyla Ankara'ya gelen eğitimciler tek ses, tek yürek oldu.

Abdi İpekçi Parkı'nda sık sık alkışlarla, sloganlarla iktidarın eğitim politikalarını protesto eden öğretmenler, akademisyenler, eğitim çalışanları haklı taleplerini bu kez de Ankara'dan duyurdu.

Türk Eğitim-Sen'in dev mitingine, siyasi partiler, sivil toplum kuruluşları da destek verdi. MHP Grup Başkanvekili Mehmet Şandır, MHP Balıkesir Milletvekili ve Milli Eğitim Komisyonu Üyesi Ahmet Duran Bulut, BBP Genel Başkan Yardımcısı Üzeyir Tunç, Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız, Türk Sağlık-Sen Genel Başkanı Önder Kahveci, Türk Büro-Sen Genel Başkanı Fahrettin Yokuş, Türk Diyanet Vakıf-Sen Genel Başkanı Hazım Zeki Sergi, Türk İmar-Sen Genel Başkanı Necati Alsancak, Türk Haber-Sen Genel Başkanı İsmail Karadavut, Türk Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı Hasan Hüseyin Yılmaz, Türk Tarım Orman-Sen Genel Başkanı Ahmet Demirci, Türk Yerel Hizmet-Sen Genel Başkanı İlhan Koyuncu, İlksan Başkanı Tuncer Yılmaz, Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu, Türk Haber-İş Genel Başkan Yardımcısı Yahya Memiş ve Birleşik Emekliler Derneği Genel Başkanı Nalan Akcan'da mitingdeydi.

Mitingde bir konuşma yapan Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız, sıkıntılarını anlatmak için mücadele ettiklerini, ancak Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın, "üç, beş kişi" diyerek kendilerini küçümsediğini savundu. Akyıldız, "Sayın Başbakan gel de say bakalım burada kaç kişiyiz" dedi. Kamu çalışanlarının en önemli sorununun grevli toplu sözleşme hakkı olduğunu belirten Akyıldız, bu hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasına karşın kullanılamadığını savundu.

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız'ın ardından Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk bir konuşma yaptı.

Genel Başkan'dan

GENEL BAŞKANIMIZ SAYIN İSMAİL KONCUK'UN 13 MART "BÜYÜK ANKARA YÜRÜŞÜ VE MİTİNGİ"'NDE YAPMIŞ OLDUĞU KONUŞMA

Türk Eğitim Sen, gücünü, etkisini, yetkisini, olaylara nasıl müdahil olduğunu ve aynı zamanda kendi içindeki gönül birlikteliğini, bir kez daha dosta ve düşmana gösterdi.

Kamu çalışanlarının hak, hukuk mücadelesinin öncüsü Türkiye Kamu Sen'in Değerli Genel Başkanı, bu mücadelenin bayraktarları, sendikalarımızın kıymetli genel başkanları, genel merkez yöneticileri, şube başkanlarımız, il temsilcilerimiz, HOŞGELDİNİZ!

Eğitim öğretim hayatımızın fedakâr, vefakâr, cefakâr tüm unsurları, kıymetli eğitim çalışanları, HOŞGELDİNİZ!

Günümüz dünyasında hukuk ve insan hakları gelişirken, bu haklardan paylarına; ayrımcılık, hukuksuzluk, hak gaspı düşen, kuralsız ve güvencesiz çalıştırılan, yarınından emin olmayan, İktidar tarafından hayatları ipotek altına alınmaya çalışılan 4/B'li sözleşmeli öğretmenler, 4/B'li memurlar, HOŞGELDİNİZ!

Çağımızın modern köleleri, hastalanma hakkı bile ellerinden alınan, onca yıllık emek ve alın terleri hesaba katılmaksızın tüm özlük hakları

gasp edilerek, insanlık dışı bir anlayışla kapının önüne konulan 4/C'li memurlarımız, HOŞGELDİNİZ!

Eğitim-öğretim hayatımızın görünmeyen, takdir edilmeyen, açlık sınırında yaşamaya mahkûm edilen, ancak eğitim zincirinin vazgeçilemez, cefakâr, kahraman çalışanları, hizmetli, memur, teknisyen arkadaşlarım, HOŞGELDİNİZ!

Yaptıkları işin önemi siyasi iktidarlar tarafından hala kavranamamış, anti demokratik, köhne yöntemlerle yönetilmeye çalışılan, dünyaya açılan penceremiz olan, üniversitelerimizin, ülke geleceğimizin mimarları değerli öğretim görevlileri, üniversite ve Kredi ve Yurtlar Kurumu Çalışanları, HOŞGELDİNİZ!

Varlığı ve önemi tartışılmaz, bugünümüzün ve geleceğimizin teminatı, çocuklarımızın ve güzel ülkemizin geleceğini omuzlamış, yaptıkları ulvi hizmetlerine karşılık görememiş, aileleri parçalanmış, özlük hakları budanmış, siyasi yandaş anlayışlarla, ben yaptım oldu anlayışlarıyla yönetilen öğretmen arkadaşlarım, HOŞGELDİNİZ!

Bakanlığımızın ve İl Milli Eğitim Müdürlüklerimizin değerli yöneticileri, HOŞGELDİNİZ!

Bin bir güçlükle eğitim fakültelerinden mezun olduktan sonra, bir türlü öğretmen olarak atanma imkânı verilmeyen, 300–500 TL ücretle çalıştırılan, kendi yöneticileri tarafından sömürülen, gelecekleri karartılan ücretli öğretmenler, atanamayan öğretmenler HOŞGELDİNİZ!

Basınımızın çok kıymetli mensupları HOŞGELDİNİZ!

Kamuda istihdam çeşitliliği almış başını gitmektedir. Cumhuriyet tarihi boyunca en önemli kazanımımız olan İŞ GÜVENCEMİZE göz dikilmektedir. **Sosyal devlet; yerini tüccar devlet anlayışına terk etmiş, AKP İktidarı kamuyu içinden çıkılmaz bir hale sokmuş ve çalışma barışı bozulmuştur. Çalışanların büyük bir bölümü için çağdaş kölelik süreci başlamıştır.** Bunu kim yaptı diye sorarsanız bunu" ülkeyi iyi yönetiyorum" iddiasındaki siyasi iktidar yapmıştır. Bu ülkede insanlara "hak veriyorum" denmiş, ama gözümüzün içine baka baka bizlerin, çocuklarımızın geleceğine ve kazanımlarımıza göz dikilmiştir. Terör örgütü mensuplarına gösterilen itibar ve tahammül, kamu çalışanlarına çok görülmüştür.

Kamu çalışanları ülkemizin imzaladığı uluslar arası sözleşmelerden doğan haklarını kullanamıyor. Kamu çalışanları grev istiyor, toplu sözleşme ve siyaset yapma hakkı istiyor, Hükümet ne yapıyor? Çalıştay

yaparak uluslar arası çalışma örgütlerinin, çalışanların gözünü boyamaya, oyalamaya çalışıyor. Üstüne üstlük devlet memurlarına da, iş güvencesiz bir çalışma hayatı dayatıyor. "Ben size grev hakkı vereyim ama benim de lokavt hakkım olsun, yani sizi istediğim zaman, şu an çalışan 4 C liler gibi, aynı tekel işçileri gibi kapıya koyma hakkım olsun" diyor. İş güvencesiz grev ve toplu sözleşme hakkını istemiyoruz, istemeyeceğiz. Bu kapsamda yapılacak Anayasa değişikliği ile iş güvencemiz mi alınmaya çalışılıyor, kamu çalışanları işçiler gibi iş hukuku içerisine mi çekilmek isteniyor? Bu anlayışı bize dayatanlara **MEYDANLARI DAR EDECEĞİZ**. Bu konuda asla taviz vermeyecek, gücümüz yettiğince, soluğumuzun yettiği yere kadar iş güvencemize göz dikenlere karşı her türlü mücadeleyi sergileyeceğiz. **Bu anlayış sahipleri 2 Milyon 600 Bin kamu çalışanının sessiz kalacağını, bu dayatmaya razı olacağını asla düşünmesinler, akıllarını başlarına alsınlar.**

Sayın Milli Eğitim Bakanı Nimet ÇUBUKÇU, bir söz verdi, "Ben sözleşmeli öğretmen alınmasına karşıyım, artık sözleşmeli öğretmen almayacağım, Mevcut sözleşmeli öğretmenleri kadrolu yapacağım." Dedi. **Sayın Çubukçu bu sözü tutacağını bugünlerde, sık sık tekrar etmeye başladı, sizlerin tepkileri ve 13 Mart Mitingimizin duyulması bu sözlerin tekrarlanmasında etkili olmuştur.** Bu söz tekrarlanmıştır ama ortada bir takvim yoktur, yani "ben bu işi şu tarihe kadar bitireceğim" diyememiş ve Maliye Bakanlığının çalışmalarının devam ettiğini söylemekle yetinmiştir. **Bu nasıl bir çalışmadır ki, dokuz ayda sonuçlanmamıştır! Bir Milli Eğitim Bakanının verdiği söz bu kadar ucuz mudur? Anlaşılan o dur ki, Sayın Nimet ÇUBUKÇU, Sayın Başbakan ve kendi partisi tarafından da desteklenmemekte, verdiği ve tutulamayan bu sözle baş başa bırakılmaktadır**.

Sayın Nimet ÇUBUKÇU'yu Milli Eğitim Bakanı olarak atayan, Sayın Başbakandır, o halde kendi atadığı bir bakanın verdiği söz Sayın Başbakanın da sözüdür. Bu söz ortada kalmamalı, ya tutamayacağı bu sözü veren Nimet ÇUBUKÇU görevden alınmalı ya da bu söz tutulmalıdır. Aksi takdirde sözüne güvenilmez bir kişinin, bundan sonra ki süreçte vereceği sözlere de, yapacağı işlere de eğitim çalışanları güven duymayacaktır.

Sayın Çubukçu'ya Türk Eğitim-Sen olarak sözleşmeli öğretmenler adına şunu söylüyoruz, SÖZÜNÜZÜN TUTULMASI KONUSUNDA KENDİ BAŞBAKANINIZDAN, KENDİ PARTİNİZDEN DESTEK GÖRMÜYORSANIZ**, O MAKAMDA BİR DAKİKA BİLE OTURMAYINIZ.** O makamda şeklen oturmanın, biliniz ki, ne size ne de Türk Milli Eğitimine bir faydası olmayacaktır. **O halde, ya sözünüzü tutun ya da derhal istifa edin**. Hem kendinizi hem de eğitim çalışanlarını etkisiz ve yetkisiz bir bakanlık anlayışından kurtarmış olursunuz.

Türk Eğitim -Sen sözleşmeli öğretmenlerimiz adına, her hangi bir şarta bağlı kalmaksızın kadro istemektedir. Öğretmen odalarında öğretmenler bölük pörçük edilmiştir. Farklı istihdam, farklı hukuk normlarına tabi tutulan öğretmenlerin artık sevinci de, üzüntüsü de aynı değildir. Bu ayıp bu hükümetin ayıbıdır ve Sayın Başbakan, kendisini ve partisini bu ayıptan bir an önce kurtarmak zorundadır. Sadece Milli Eğitim Bakanlığında değil, üniversitelerde, diğer kurumlarda 4/B li olarak hakları kısıtlanan tüm çalışanların artık kadrolu yapılmasının zamanı gelmiştir. Bu çağ dışı istihdam modeline derhal son verilmelidir.

Kısmi zamanlı olarak çalıştırılan 4/C'li çalışanlar açısından durum daha vahimdir. Bu anlayışı hâkim kılanlar bir insanlık suçu işlemektedir. Yıllarca bu ülkeye hizmet etmiş 4/C'liler gelişen insan haklarının, gelişen hukukun tamamen dışına itilmiş, yıllar boyunca kazandığı özlük hakları bir çırpıda ellerinden alınmıştır. İş güvencesi hiç olmayan, ekonomik soykırıma tabi tutulan 4/C lilerin hasta olması bile neredeyse yasaklanmış durumdadır. Böyle bir anlayış ve istihdam modeli; gelişmiş, aklı başında hiçbir ülkede yoktur. 4/C'lilerin aynı hukuksuz anlayışla çalıştırılmaya devam edilmesi, ülkemiz ve siyasi iktidar yönünden bir kara lekedir ve insanlık suçudur. Bir devletin, aynı işi yapan insanlara farklı uygulamalar yapması, birisini öz evlat diğerini üvey evlat gibi görmesi kabul edilecek bir davranış değildir.

4/B'li, 4/C'li olarak çalışanlar ciddi problemlerle yaşarken, diğer çalışanlarımızın da bir eli yağda bir eli balda değildir. Ekonomik küçülmeden her zaman nasibini alan, öğretmenlerimiz, hizmetlilerimiz, memurlarımız, üniversite ve Yurt Kur çalışanlarımız ekonomik büyümelerden bugüne kadar nasibini alamamıştır. Küresel ekonomik krizin tüm faturası dar ve sabit gelirlilere kesilirken, ülke nüfusunun yüzde 1'ini bile oluşturmayan rant kesimi, biz küçülürken büyümeye devam etmektedir. Devlet memurlarına yüzde 2,5 zammı reva görenler, bizlere 3,1 milyar TL'yi nazla verirken, bu mutlu azınlığa 54,3 milyar kaynak bulmaktadır.

Kamu çalışanları sadece ekonomik haklar yönünden kısıtlanmış değildir, öğretmenlerimizin atama ve yer değiştirmeleri problemdir, görevde yükselmeleri problemdir. Hizmetli, memur ve teknisyenlerimizin görev tanımları, atamaları ve yer değiştirmeleri ile ilgili bir yönetmelikleri bile yoktur. Anayasa'da angarya yasaklanmışken, bu çalışanlarımız her türlü angarya işi yapmak zorunda bırakılmaktadır. Şeflerimiz, şube müdürleri ve ilköğretim müfettişlerimiz anlaşılmaz bir şekilde ek ödeme dışında tutulmuş, farklı ek ders uygulamaları sebebiyle MEB bünyesinde hiyerarşik yapının bozulmasına göz yumulmuştur. Çalışma barışı ve ahengi alt üst edilmiştir.

YÖK başkanları değişirken, YÖK anlayışı yerinde saymaktadır. Yıllardır demokratik bir çalışma ortamı

sağlayamadığımız üniversitelerde öğretim üyeleri ve idari personel kendilerini büyük bir baskı altında hissetmektedir. Doktorasını tamamlayan öğretim görevlisi dahi, işini kaybedebilmekte, kapının önüne bırakılmaktadır. Birçok üniversitemizde öğretim elemanı sıkıntısı yaşanırken, asker öğretim elemanı olarak çalışmalarına izin verilmemekte, tedbir alınmamaktadır. On yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen birçok üniversite de görevde yükselme sınavları inatla yapılmamaktadır. Bütün bunlar yaşanırken YÖK seyretmekte ve asli görevini yerine getirmemektedir. **Bu yönüyle YÖK problem üreten bir konumdan çıkamamış, anlayış yerinde sayarken değişen sadece YÖK başkanları olmuştur.**

Mesleki teknik eğitim pedagojik değerlendirmelerin dışında değerlendirilerek, siyasi mülahazalarla **katsayı** cenderesinden kurtulamamıştır. Eğitim öğretimin problemlerini ideolojik gözlükle değerlendirmek hem çocuklarımızın geleceğini tehdit etmekte, mutlu olmalarını engellemekte hem de ülkemizin dünya teknoloji yarışında geri kalmasına yol açmaktadır. **Başta Hükümet olmak üzere, YÖK gerekli çalışmaları yapmalı, bu belirsizlik ortamından süratle çıkılmalıdır. Ayrıca Danıştay olmak üzere yargı organları katsayı probleminin kangren olmasına zemin hazırlayacak kararlardan kaçınmalıdır.**

"Bir yandan çocuklarımıza üniversite eğitiminin öneminden bahsediyor, diğer yandan üniversite mezunlarına iş bulmak, istihdam yaratmak Hükümetin görevi değil" diyorsunuz. Şu anda, işsiz üniversite mezunu sayısı 550 bin civarındadır. Bu sayının 327 bini eğitim fakültesi mezunudur. OECD ülkeleri baz alındığında; öğretmen açığımız ilköğretimde 196 bin 613, orta öğretimde 119 bin 302'dir. Ancak, Sayın Nimet ÇUBUKÇU ve MEB bu ihtiyacı da açık yüreklilikle söylememektedir. Nimet ÇUBUKÇU öğretmen ihtiyacımızı 71 bin olarak açıklarken, MEB iç denetçileri öğretmen açığını 133 bin olarak açıklamıştır. Öğretmen ihtiyacımız aylık 300–500 TL ek ders ücreti ile çalıştırılan ücretli öğretmenlerle kapatılmaya çalışılmaktadır.

Bu öğretmen alım politikası ile devam edildiği sürece, atama bekleyen öğretmen sayısı her geçen yıl artarak devam edecektir. Bunun sonu nedir, ülkemiz bu anlayışla nereye gidecektir? Bütçe Kanununa göre emekli olan öğretmenlerimizin sadece yarısının yerine atama yapılabiliyor, böylesine vurdumduymaz ve sorumluluk sahibi olmayanlarla yapılan bütçe mantığı ile okullar öğretmensiz kalırken, yüz binlerce evladımız, umutsuz çaresiz bırakılmıştır.

Bu dönemde ilk defa *ATANAMAYAN ÖĞRETMENLER PLATFORMU* kurulması gereği duyulmuştur. Bu platform; Sayın Başbakanın dediği gibi, öğretmen olamayanlar birliği değil, öğretmen olmuş ancak, atamaları gerçekleşmemiş eğitim fakültesi mezunlarının

oluşturduğu bir platformdur. Bu gidişle, Atanamayan Öğretmenler Platformunun yanı sıra, ATANAMAYAN ÖĞRETMENLERE YARDIM DERNEKLERİ de kurulacaktır! Yetkililer, "yeterli öğretmen ataması yapılabilmek için kaynak yok" demektedir. Ancak biz Türk Eğitim Sen olarak; kaynağın olduğunu, esas problemin irade yoksunluğu olduğunu biliyoruz. Kaynak vardır ve bu kaynağın kullanılması konusunda da gerekli irade ortaya konulmalıdır. Hiç kimse; hayatlarının baharında gençlerimizi umutsuz, çaresiz bırakma hakkına sahip değildir. İktidarsanız, iktidar gibi davranacak ve istihdam yaratacaksınız, sizlerin işi gerekçe yaratmak, bahaneler üretmek ve sızlanmak değildir.

Türk Eğitim-Sen olarak, eğitim öğretim hayatımızda yaşanan tüm problemler bizim de problemimizdir. Susarak, tepkisiz kalarak haklarımızı ve geleceğimizi korumamız mümkün görünmemektedir. Hem kendi geleceğimiz hem de ülkemiz ve çocuklarımızın geleceği için, "BU ÜLKEDE BİZ DE VARIZ, BİZİM DE HAKLARIMIZ VAR VE BU HAKLARIMIZDAN ASLA VAZGEÇMEYİZ" mesajını her kulağa haykırmak zorundayız. Birileri bizleri pazarlarken, bunlara destek verenler, sarı sendikacılığın kök salmasına küçük menfaatleri için zemin hazırlayanlar; unutmayınız ki, bu anlayış haklarınızın önünde en büyük engeldir. Mücadele etmek, haklı davamızda haklı olduğumuzu korkmadan çekinmeden seslendirmektir. Haklarımızın önünde engel olanların değirmenlerine su taşımak, yanlışları alkışlamak sendikaların işi değildir.

Değerli basın mensupları, kıymetli katılımcılar! Sabrınıza ve hoşgörünüze sığınarak gündeme ilişkin bir iki hususu vurgulamak istiyorum.

Malumunuz olduğu üzere, "Sözde Ermeni Tasarısı" adlı bir planın Küresel aktörlerin takviminde olduğunu görmekteyiz. Bazı parlamentolarda bu sözde tasarının kabul edilmeye başlandığını da büyük bir ibretle izlemekteyiz. Tarihin doğal seyrinde yaşanan ve 95 sene öncesinin savaş yıllarında meydana gelen bir zorunlu göçü, SOYKIRIM gibi batı medeniyetlerinin geçmişinde görülen bir kelimeyle ifade etmeye çalışmak, tarihe de, vicdana da, akla da sığmayacak kadar büyük bir sahtekârlıktır! Ermeni Diosparasının çabalarıyla ve sözde müttefiklerimizin el altından desteğiyle dünya gündeminde tutulmaya çalışılan SÖZDE ERMENİ SOYKIRIM TASARISI nı, parlamentolarında kabul etme densizliğini gösteren tüm ülkeleri şiddetle kınıyoruz! Büyük Türk milletinin tarihi; farklı etnik ve dinsel yapıları bir arada kardeşçe yaşatabilme tecrübesine sahiptir. Son yıllarda Sırpların Boşnak katliamını da, Ermenilerin Hocalı'da Azeri Türklerini katliamını da yok sayan, ama zorunlu bir göçü SOYKIRIM diye nitelemeye kalkışanlara bir kez daha hatırlatıyoruz. Türkün medeniyet bakiyesi de, tarihsel arka planı da, inandığı kutsal değerleri ve yaratılışındaki maya da katliamı ve soykırımı insanlık suçu olarak görür.

Avrupa'nın göbeğinde soykırım yapan zihniyetin kalıntılarına Başkent Ankara'dan haykırıyoruz! Mazlum milletlere umut olmuş Büyük Türk Milletini meclislerde yargılamak, hiç kimsenin ne vazifesidir ne de haddinedir!

Kıymetli gönül dostları, değerli katılımcılar! Bugün büyük bir fedakârlık örneği sergileyerek ve farklı illerden akın akın gelerek, bu muhteşem yürüyüşü ve mitingi gerçekleştirdiniz.

Cenab-ı Allah hepinizden razı olsun. Türk Eğitim Sen'in gücünü, etkisini, yetkisini, olaylara nasıl müdahil olduğunu ve aynı zamanda kendi içindeki gönül birlikteliğini, bir kez daha dosta ve düşmana gösterdiniz. İllerinize sağ salim ulaşmanızı niyaz ediyor ve **illerinize döner dönmez mücadelenize ve çalışmalarınıza kaldığınız yerden büyük bir şevkle devam edeceğinize yürekten inanıyorum**, hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

YOLUNUZ VE BAHTINIZ AÇIK OLSUN… ■

MEMUR SENDİKACILIĞINDA YENİ BİR İVME: 13 MART'IN ANLAMI

Talip GEYLAN Genel Teşkilatlandırma Sekreteri

> "13 Mart 2010 Tarihi, öyle inanıyorum ki ; memur sendikacılığının gelişim süreci tarihinde önemli dönüm noktalarından biri olarak hatırlanacaktır."

13 Mart 2010 Tarihi, öyle inanıyorum ki; memur sendikacılığının gelişim süreci tarihinde önemli dönüm noktalarından biri olarak hatırlanacaktır.

Memur sendikacılığı bir süredir; bir yandan marjinal/ideolojik tutumlar nedeniyle kısır bir döngüye hapsedilmekte, diğer yandan da hükümet gücünün aleni taşeronluğu yapılarak iğfal edilmektedir.

İşte bu nedenlerden dolayı, genelde olduğu gibi, eğitim çalışanlarının da sendikal mücadele ve mensubiyete karşı hissettikleri sempatileri örselenmektedir. Bu örselenme sürecine, bütün gücüyle direnen ve eğitim çalışanlarının sesi olmaya gayret eden Türk Eğitim-Sen, "sendikacılık" namına ne yapılması gerekiyorsa ortaya koymaktadır. Eğitim çalışanlarının haklı taleplerinin sesi olan sendikamız, onlardan aldığı gücü yine ve yalnız çalışanlar için kullanmakta; bu gücü marjinal oluşumlara, günlük politik manevralara ya da iktidarın projelerine ihale etmemektedir. Türk Eğitim-Sen'in yürütmüş olduğu onurlu mücadele ve bu sayede elde ettiği kazanımlar bunun en somut göstergesidir. Eğitim çalışanları çok iyi müşahede etmektedir ki; sendikamız, ne köhnemiş cereyanların etkisinde kalarak eğitim çalışanlarını maceraya sürüklemekte, ne de çalışanların aleyhine olan uygulamalarda dahi hükümetin taşeronluğunu yapma utanmazlığını sergilemektedir. Türk Eğitim-Sen her zaman, eğitimi ve eğitim çalışanlarını ilgilendiren her gelişmeye cesurca müdahil olmakta, görüşmeler ve açıklamalar yaparak kamuoyu oluşturmakta ve eylemler ortaya koymaktadır. Nitekim, bu vasfı itibariyle de çalışanların takdirini toplamış olan sendikamız, hizmet kolunda en büyük sendika sıfatıyla yetkili olmuştur.

İşte, bu takdire şayan onurlu mücadele sürecinin, dikkat edilmesi gereken önemli bir dönemeci de 13 Mart 2010 tarihinde yapılan "Haklarımız ve Geleceğimiz İçin Büyük Ankara Yürüyüşü ve Mitingi" olmuştur. Türkiye'nin her vilayetini temsilen Ankara'ya gelen yaklaşık 15 bin mensubumuz, belki de Cumhuriyet tarihimiz süresince görülmemiş bir nitelikte, eğitimci yürüyüşünü gerçekleştirmiştir.

Evet, Türk Milli Eğitim hayatının kalbi 13 Mart'ta Ankara'da attı. Eğitim hayatımızın uygulayıcısı eğitim çalışanları Türkiye'nin yüreğini o gün Sıhhıye'ye taşıdılar.

Bütün mensuplarımız şunu bilsinler ki, Türk Eğitim-Sen, 13 Mart'ta ciddi bir "iş" yapmıştır.

Sekiz yıllık baskıcı ve tek başına iktidarın tayin ettiği ve toplumun reflekslerinin törpülendiği ve tüm kesimlerin sindirildiği bu konjonktürde, böylesi bir miting kararının alınmış olması dahi çok önemli bir husus ve cesaret göstergesidir. Çünkü, yarım asrı aşkın geçmişe, sendikal birikime ve tartışılamayacak ekonomik güce sahip olan sendika ve kuruluşların dahi, içinde bulunduğumuz dönemde hem de güçlü siyasi iktidara rağmen geniş yelpazeli bir eylem kararı alamadıkları gerçeğini görmek durumundayız.

İşte bu gerçek ve kaygılardan dolayı Genel Başkanımız İsmail KONCUK miting düzenleme teklifini, sağlam bir kararlılıkla yönetim kurulumuza ilk getirdiğinde, açıkcası biraz temkinle yaklaşmış idik. İktidarın ve onun taşeronluğunu yapan kimi kuruluşların ahlaki olmayan her türlü yöntemi kullandıklarına tüm kamu çalışanları şahit oluyordu. Üyelerimiz üzerinde oluşturulmaya çalışılan korku psikolojisi, bütün toplumda olduğu gibi eğitim çalışanları üzerinde de etkisini hissettirmekteydi. Öte yandan, ülke genelinden katılımın sağlanacağı bu kadar büyük bir eylemin mali boyutu da bir memur sendikası için sıra dışı bir gider kalemi idi. Fakat tüm bu tereddüt noktalarına rağmen, sendikamızın her kademedeki yöneticilerinin dirayetli duruşunun yanı sıra, yaklaşık sekiz yıldır türlü siyasi ve bürokratik ahlaksızlığa rağmen haysiyet mücadelesi yürüten üyelerimizin şuurlu desteği bize

sarsılmaz bir inanç aşılamış; adam gibi sendikacılığın adresi olan Türk Eğitim-Sen'in, tek başına başlatacağı bu yürüyüşe eğitim çalışanlarının yüreklerini koyarak eşlik edeceğine inanmıştık.

İşte bu inançla icraa ettiğimiz yürüyüş ve mitingimiz sevenlerimizi coşkulandırmış, sevmeyenlerimizi hayal kırıklığına uğratarak uykularını kaçırmıştır.

13 Mart sabahı saat 10.00'da AKM'den başlayan üç kilometrelik yürüyüşümüz, yaklaşık iki saat sonra Sıhhıye-Abdi İpekçi'de iki buçuk saat süren mitingle nihayete erdi.

15 Bin kişinin gerçekleştirdiği yürüyüş ve miting esnasında en ufak bir taşkınlık, çevreyi rahatsız edici en küçük bir hadise yaşanmadı. Bu durum, Türk Eğitim-Sen mensuplarının vakar ve hassasiyetini gösteren çok somut bir davranış olsa gerektir. Bu anlamda, alkışlarıyla desteklerini ifade eden çevre sakinlerinden ve güvenlik görevlilerinden aldığımız olumlu tepkileri de aktarmak isterim. Sendikamız mensuplarının, bir eğitimciye yakışır davranış ve tutumlarının, tüm kesimlere ve özellikle de çalışanların hak arama mücadelesini marjinal hedeflerine kanalize etmeye çalışan kesimlere örnek olması gerektiğine inanıyorum.

Mitinge katılım ve katılanların coşkusu, bir çok kesimin beklediğinin üzerinde yoğun bir şekilde gerçekleşti. Katılımcıların heyecanlı ve diri bir görüntü sergilemeleri dikkat çekici bir hususdu. Düşünün ki; gece sabaha kadar uykusuz otobüs yolculuğunun arkasından üç kilometre yürüyen eğitim çalışanları, iki buçuk saat süren miting boyunca da bir an bile heyecanlarını yitirmediler. Miting alanı göstermekteydi ki; eğitim çalışanlarının sabrı artık taşmıştı. Milli Eğitim Bakanlığı'nın, YÖK'ün ve Hükümetin uygulamalarına yönelik her konuşmada kulakları sağır edercesine bir feryat yükseliyor, ıslık, düdük ve sloganlarla yapılan protestolar Ankara semalarını dolduruyordu. İnanıyorum ki, Sayın Yusuf Ziya Özcan, Sayın Nimet Çubukçu ve nihayet icranın başı olan Sayın Tayyip Erdoğan o gün huzurlu oturamamışlardır! Eğer bu feryat bile kulaklarına değmemişse diyecek tek bir şey kalmış demektir: El insaf!

İçeriği ve sunumu açısından özenle hazırlandığı belli olan ve mitinge katılan herkes tarafından büyük beğeniyle izlenen Genel Başkanımız sayın İsmail Koncuk'un konuşması, sanırım, bütün eğitim çalışanlarını tatmin etmiştir. Miting alanındaki her bir katılımcının ortak kanaatidir ki, her kademedeki eğitim çalışanı, sorunlarını ve yaşadıklarını Genel Başkanın konuşmasında bulmuştur. Atanamayan öğretmenler, 4-B statüsündeki sözleşmeli öğretmenler ve memurlar, parçalanmış kadrolu öğretmenler, ücretli-vekil çalıştırılan öğretmen namzetleri; akademik ve idari kadroda görev yapan ve YÖK'ün baskısı altında ezilen üniversite çalışanları; hizmetli, teknisyen, şoför ve memurlar; ekonomik ve idari sorunlar yaşayan Yurtkur çalışanları; modern köleliğe mahkum edilen 4-C statüsünde çalışan personel… Evet, tüm bu meslektaşlarımız her bir talep ve problemlerini Genel Başkanımızın ağzından kürsüde dile getirme imkanını bulmuştur.

Sekiz yıllık baskıcı ve tek başına iktidarın tayin ettiği ve toplumun reflekslerinin törpülendiği ve tüm kesimlerin sindirildiği bu konjonktürde, böylesi bir miting kararının alınmış olması dahi çok önemli bir husus ve cesaret göstergesidir. Çünkü, yarım asrı aşkın geçmişe, sendikal birikime ve tartışılamayacak ekonomik güce sahip olan sendika ve kuruluşların dahi, içinde bulunduğumuz dönemde hem de güçlü siyasi iktidara rağmen geniş yelpazeli bir eylem kararı alamadıkları gerçeğini görmek durumundayız.

Mitingimiz; konuşmaların içeriği, taşınan döviz ve pankartlar, atılan sloganlar ve katılımcıları itibariyle yüzde yüz bir memur eylemi idi. Nitekim, mitingi takip eden Pazartesi günü sendika genel merkezimize kadar gelerek, tebrik ve takdirlerini ifade eden bir eğitim çalışanı da bu gerçeği teyid etmiştir. Ki, bu meslektaşımızın KESK'e bağlı Eğitim-Sen'in Ankara şubelerinden birinin yönetim kurulu üyesi sıfatıyla bunu söylemiş olması daha başka bir anlam taşımaktadır (Değerli meslektaşımızı bu medeni tavrından dolayı yürekten kutluyorum). Bu açıdan bakıldığında Türk Eğitim-Sen'in gücü ve etkisinin, yalnızca eğitim çalışanlarının oluşturduğu potansiyelin bir tezahürü olduğu görülmektedir. Bu anlamda, mücadele ettiğimiz zeminde, başkaca hiçbir sendika ve STK'nın böylesi bir niteliğe haiz olduğunu kimse söyleyemez. Sanırım yalnızca bu vasfımız dahi Türk Eğitim-Sen mensubiyetimizi gururla haykırmamız için yeterlidir.

Mitingin son bölümünde konuşmalardan sonra sahne alan sanatçılarımız Mahmut Tülek ve Kaya Kuzucu'nun, "Motif Motif Anadolu" temalı programları ise tam bir Türkiye fotoğrafıydı. Katılımcılar tarafından büyük bir beğeni ve takdirle takip edilen program, milli kültürümüzün ve folklörümüzün en güzel eserlerini ustalıkla gözler önüne serdi. Hele ki, programın finalinde, Kaya Kuzucu'nun bestesi olan Ruhların Göçü isimli parça seslendirilirken; Semazenlerin, Semah ve Horon ekiplerinin, Zeybeklerin ve halayın aynı anda sahne alması idraklere nakış gibi işlendi. Bu görüntü, adeta, Türk Milleti'nin birlik ve beraberliğinden rahatsız olan ve şüphe duyanlara gönderilen çok açık bir mesajdı.

Velhasıl…

Türk Eğitim-Sen, 13 Mart 2010 tarihinde örnek gösterilecek güzellikte "iyi bir iş" ortaya koymuştur.

Yürüyüşümüze iştirak ederek bu güzelliğe vesile olan bütün üyelerimize,

Sorumluluklarına sahip çıkan ve tüm imkanlarını zorlayarak eğitim çalışanlarını Ankara'ya taşıyan ve bizlerle buluşturan Şube Başkan ve yönetim kurulu üyelerimizle İlçe Temsilcilerimize,

Yürüyüş ve mitingimizin intizamında büyük emekleri olan Ankara Şubelerimizin değerli yöneticileri ve görevli tüm arkadaşlarımıza,

Teşekkür ediyoruz.

Yeni bir şevkle mücadelemize devam ediyoruz.

Kervan yürüyor…

Yolumuz ve bahtımız açık olsun.

TÜRK EĞİTİM-SEN
ADANA 1 NOLU ŞUBE

TÜRK EĞİTİM-SEN

TÜRK EĞİTİM-SEN

TÜRK EĞİTİM-SEN
TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

4-B, 4-C, Ücretli
Kölelige SON!!!
AMASYA (AYÖP)
www.ayop.biz
EĞİTİM-SEN
TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

BİLAL1
MEMUR
TÜRK EĞİTİM-SEN

HÜKÜMET
MEMURU

BABALAR GİBİ SATTIM
ESERİNİZ ORTADA
HAK, ADALET
REDDİNİZ
HÜKÜMÜN
YEDİNİZ
SÖZLEŞMELİ
KÖLELİK
İSTEMİYORUZ

KADRO
SÖZLEŞ
ÜCRET

TÜRK EĞİTİM-SEN

TÜRK EĞİTİM

SAĞLIĞIMDA
BEN DE
MEMURDUM
TÜRK EĞİTİM-SEN
AKŞEHİR TEMSİLCİ
SÖZLEŞMELİ
KÖLELİK

1992

ŞAMPİYON

SÖYLEŞİ

Balıkesir Milletvekili Ahmet Duran BULUT ile Türk Milli Eğitimi Üzerine

Söyleşi Meltem YALÇINKAYA

“Öğretmenler ilk defa bu hükümet döneminde öğretmenler odasında ayrıştırıldılar. Farklı isimlerle, sıfatlarla adlandırıldılar, farklı özlük haklarla istihdam edildiler. Öğretmenler ilk kez bu hükümet zamanında atamalarda haksızlıklara uğradılar.”

Türk Eğitim-Sen’in 13 Mart’ta düzenlediği mitingde siz de destek için Abdi İpekçi Parkı’ndaydınız. Mitingi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türk Eğitim Sen’in mitingine katıldım. Türk Eğitim Sen’in bu mitingine katılan öğretmenlerin amacının, sekiz senedir çözülmeyen, kör düğüm haline gelen sorunları için AKP hükümetine bir sarı kart göstermek olduğunu gördüm. Türk Eğitim Sen takip ettiğim kadarıyla, olumlu bir sendikacılık anlayışla, öğretmenlerin hak ve çıkarlarını korurken, aynı zamanda MEB’e de hep olumlu anlamda yol göstericilik yapmıştır. Ancak Türk Eğitim Sen’in bu olumlu tekliflerine kulak tıkayan bir idare anlayışı söz konusudur. Eğitim çalışanları bu anlamda seslerini duyurabilmek, “yeter” çığlıklarını hükümetin kulağına üflemek adına Ankara’ya gelerek, bu mitingi yapmıştır.

Öğretmenlik mesleğine kadrolu öğretmenlik dışında farklı istihdam modelleri getirilmiştir. Öte yandan MEB’de 4/C’li çalıştırılan 10 bin civarında personel bulunmaktadır. Burada amaçlanan nedir? Ayrıca Türk milli eğitiminin asli sorunları nelerdir?

8 senedir doğru dürüst yargıdan dönmeyen hiçbir yönetmelik maalesef çıkarılamamıştır. Eski Bakan Hüseyin Çelik, MEB'i çok keyfi, gelişigüzel, sıradan yönetmiştir. Hüseyin Çelik, tıpkı Başbakan'ın ülkeyi yönettiği gibi, dediğim dedik anlayışıyla atamalar yapmıştır. Eğitimi millilikten uzaklaştırmışlardır. Eğitim politikalarını ilk defa sıradan hale getirmişlerdir. Milli eğitim temel amaçlarından ilk defa uzaklaştırılmıştır. Eğitimde yatırımlar geçmiş hükümetlere nazaran çok düşmüştür.

AKP Hükümetinin uyguladığı bir strateji var. AKP hükümeti, insanların gelecek güvencelerini kanun ve nizamlardan uzaklaştırıyor; bilgi, liyakat özelliklerini hiçe sayıyor. Sadece kendilerine sadık olan, sadakat gösteren kişilerin olmasını istiyor. Bu uygulamaları da insanları kendisine mecbur ve muhtaç bırakmak için yapıyor. Öğretmenler ilk defa bu hükümet döneminde öğretmenler odasında ayrıştırıldılar. Farklı isimlerle, sıfatlarla adlandırıldılar, farklı özlük haklarla istihdam edildiler. Öğretmenler ilk kez bu hükümet zamanında atamalarda haksızlıklara uğradılar. Ehliyetsiz insanlar, sadece hemşericilik kayırmacılığı çerçevesinde ve politik bir seçenekle bakanlıkta yer aldılar. Bu kadroların tecrübesiz durumlarından kaynaklanarak, 8 senedir doğru dürüst yargıdan dönmeyen hiçbir yönetmelik maalesef çıkarılamamıştır. Eski Bakan Hüseyin Çelik, MEB'i çok keyfi, gelişigüzel, sıradan yönetmiştir. Hüseyin Çelik, tıpkı Başbakan'ın ülkeyi yönettiği gibi, dediğim dedik anlayışıyla atamalar yapmıştır. Eğitimi millilikten uzaklaştırmışlardır. Eğitim politikalarını ilk defa sıradan hale getirmişlerdir. Milli eğitim temel amaçlarından ilk defa uzaklaştırılmıştır. Eğitimde yatırımlar geçmiş hükümetlere nazaran çok düşmüştür. Millete baka baka hep yalan söylenmiştir. Milli eğitime ayrılan ödenekler konusunda, "en yüksek ödenek milli eğitime ilk defa bu dönemde ayrıldı" şeklinde yalan beyanlarda bulunmuşlardır. Oysa ki, 15 sene önce genel bütçeden eğitime ayrılan pay yüzde 18, yüzde 20 seviyesine kadar yükselmişken; bu sene yüzde 10'un altındadır. Geçen yıl genel bütçeden eğitime ayrılan pay yüzde 10 civarındaydı. Zaten eğitime ayrılan pay, milli eğitimde eğitimin kalitesinin yükselmesi, eğitimde başarının artmasına değil; çalışanların maaşlarını ödemeye harcanmakta, yatırıma dönüşememektedir. Yatırımlar plansız, programsız, sundurma anlayışıyla yapılmaktadır.

Türkiye'de derslik başına düşen öğrenci sayısı OECD ülkelerine göre çok ciddi bir şekilde yüksektir. İktidar, AB'ye girme adına her şeyi düzenlediklerini ifade etmesine rağmen Avrupa normlarına uymayan bir çalışma içerisindedirler. Dışarıya karşı göz boyayıcı, yandaş kayırıcı, günü kurtarıcı bir tavır hâkimdir. Hüseyin ÇELİK Bakanlıktan ayrılırken, "Bakanlığı otomatik pilota bağladım" demişti. Yeni bakan'ın hiçbir yetkisi, insiyatifi yoktur. Hala eski kadrolar dilediğini yapmakta, buna karşın Bakan hiçbir şey yapamamaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nı Hüseyin ÇELİK'in getirdiği bürokratlar yönetmektedir. Bu çerçevede Milli Eğitim Bakanlığı çok ciddi bir kriz içerisindedir. Türkiye'de eğitimin mutlaka yeniden ele alınması, eğitimde tahribatın giderilmesi, yıkımın onarılması, öğretmenin kaybedilen itibarının yeniden kazandırılması, öğretmene duyulan saygının toplumda yeniden artırılması için çok ciddi bir çalışma başlatmak gerekir ki, bu çalışmayı AKP hükümetinden beklemek artık beyhudedir.

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu sözleşmeli öğretmenlere kadro sözü verdi. Ancak aradan aylar geçmesine rağmen bu söz yerine getirilmedi. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sayın Bakan Çubukçu, Milli Eğitim Bakanlığı'nı şık giyinip, programlarda ön saflarda kendini göstererek tatmin olma aracı olarak kullanmaktadır. Aklına geldiği zaman sözler vermekte, sonra da bu sözlerden vazgeçmektedir. Çünkü kendisi bir hukukçudur, avukattır. Öğretmeni, eğitimi bilmez. MEB'i tanımaz. Müşteşarı da Vali Yardımcılığından, Kaymakamlıktan, Emniyet Teşkilatı'ndan gelmiştir. Müsteşar da Milli eğitimi bilmez, tanımaz. Dolayısıyla böyle bir ekibin, öğretmenin sorunlarını bilmesi, anlaması, tanıması, çözmesi zaten mümkün değildir. Geçtiğimiz gün yapılan mitinge gelen öğretmenlerin feryatlarının sebebi de budur. Bilhassa öğretmenler arasında, kendi aralarındaki vekil öğretmen, uzman öğretmen, sözleşmeli, ücretli öğretmen, başöğretmen şeklindeki sınıflandırmalar öğretmenleri çok incitmekte, sınıfta öğrenciler içerisindeki itibarlarını sarsmaktadır.

Zaten ekonomik olarak zor şartlar altında olan, ek iş yapan, üniversitede okuyan çocuklarına iş kurmak, çocuklarının normal yaşantısını devam ettirmek isteyen öğretmenlerimizin hali içler acısıdır. Bir de çeşitli sınıflandırmalarla özlük haklarındaki adaletsizlik onları derinden yaralamaktadır.

"Hüseyin ÇELİK Bakanlıktan ayrılırken, "Bakanlığı otomatik pilota bağladım" demişti. Yeni bakan'ın hiçbir yetkisi, insiyatifi yoktur. Hala eski kadrolar dilediğini yapmakta, buna karşın Bakan hiçbir şey yapamamaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nı Hüseyin ÇELİK'in getirdiği bürokratlar yönetmektedir. Bu çerçevede Milli Eğitim Bakanlığı çok ciddi bir kriz içerisindedir. Türkiye'de eğitimin mutlaka yeniden ele alınması, eğitimde tahribatın giderilmesi, yıkımın onarılması, öğretmenin kaybedilen itibarının yeniden kazandırılması, öğretmene duyulan saygının toplumda yeniden artırılması için çok ciddi bir çalışma başlatmak gerekir."

Emniyet teşkilatında polis, öğretmenden daha fazla maaş almaktadır. Memurlar arasında ayrım yapmıyoruz, ama ayrım yapılması gereken bir memur sınıfı varsa, o da öğretmenler olmalıdır. Ayrıcalıklı bir sınıf olması gerekiyorsa, bu öğretmenler olmalıdır. Hükümet maalesef öğretmeni sıradan bir işçi durumuna sokmak istiyor. Sözleşmeli öğretmenlik uygulamasıyla öğretmenlik iş güvencesi olmayan bir meslek haline getirilmek isteniyor. Bu çok acı, çok vahim ve çok tehlikeli bir anlayıştır.

Bu hükümetin bütün mesleklere, bütün iş kollarına olduğu gibi, eğitim çalışanlarına da bakışı budur. Hükümet, eğitimi de tüccar zihniyetiyle değerlendiriyor, öğretmeni nasıl ucuza getiririmin hesabını yapıyor. Siyasiler ellerini zaten eğitim camiasının içinden hiç çıkarmamaktadırlar. Ayaklar baş, başlar ayak edilmektedir. Görevde yükselmelerde ehliyete, liyakate, bilgiye, beceriye değil; tamamıyla sadakate değer verilmekte, hemşericilik ciddi bir şekilde Bakanlıkta gözlemlenmektedir. Bu gidiş tehlikelidir. Bu anlayış Milli eğitim camiasına zarar vermektedir.

Türkiye'de işsiz sayısı 8 milyona ulaştı. 550 bin üniversite mezunu işsiz. Atanamayan öğretmenlerin sayısı 327 bin. Bu sayı yeni mezunlarla birlikte Haziran ayında 360 bine ulaşacak. Bu bağlamda Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmen alım politikasının eksikleri, yanlış yönleri nelerdir?

Milli Eğitim Bakanlığı, YÖK'te bir eğitim planlaması yapmamaktadır. Bu ülkenin artan nüfusa, muhtemel yükselişe göre ne kadar öğretmene ihtiyacı var, ne kadar doktora, ekonomiste, kimyagere, fizikçiye ihtiyaç var? Bunun planlaması yapılmamaktadır. Milli Eğitim Komisyonu'na birçok vakıf üniversitesi kurulması için teklif geliyor. Her kurulan üniversitede eğitim fakültesi var. Her fakülte teklifinde eğitim fakültelerine itiraz ediyoruz. Her üniversitede eğitim fakültesi kuruyorlar. Çünkü eğitim fakültesi kurmak ucuza geliyor. Oysa üniversiteler, ihtiyaç olan yerlerde eğitim fakültesi açmak zorundadırlar.

Bu gençleri mezun ettikten sonra ne yapacaksınız? Bu kadar boşta öğretmen adayı olduğu halde, yeni mezunlara nasıl iş bulacak bu ülke? Türkçe, Matematik, Sosyal Bilgiler öğretmeni olmuş bu gençleri nerede istihdam edeceksiniz? Bakanlığın açıkladığı verilere göre olduğu söylenen öğretmen ihtiyacının tamamı karşılansa, yine de 150-200 bin'e yakın öğretmen adayı açıkta kalacaktır.

OECD ülkeleri baz alındığında Türkiye'de öğretmen açığı ilköğretimde ve ortaöğretimde toplam 315 bin 915'tir. MEB'in iç denetim raporunda da öğretmen açığı 133 bin olarak açıklanmıştır. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

MEB, Türkiye'nin ihtiyacı olan gerçek öğretmen sayısını belirtmek ve bildirmek zorundadır. Çünkü Türkiye'deki öğrenci sayısıyla mevcut öğretmen sayısı karşılaştırıldığında ihtiyaç ortaya çıkmaktadır. Bölgeler arası öğretmen istihdamı konusunda da çok ciddi bir çarpıklık vardır. Kadrolu öğretmen olsa Şırnak'lı kardeşim Edirne'de öğretmenlik yapar, Siirt'li kardeşim Sinop'ta öğretmenlik yapar. Bölgeler arasında öğretmenlerin kaynaşması sağlanır. Ama kadrolu öğretmen göndermezsiniz, ücretli öğretmenle eğitimi sürdürürseniz bunu başaramazsınız.

Bakanlık öğretmen alıyor, öğretmene vekil öğretmenlik yaptırıyor. 400-500 TL maaş veriyor. Karın tokluğuna bile değil. Hükümet aç bırakarak bu insanları çalıştırıyor, ucuza getirmeye çalışıyor. Dolayısıyla öğretmen, derse girdiğinde verimli olamıyor.

Hükümetin Türkiye'de iyi bir eğitim olsun, milli eğitim olsun, Türk çocuğu devlet tarafından eşit şartlarda en üst bilgi seviyesine kavuşsun diye bir düşüncesi maalesef yok. Türkiye'de eğitim, hükümet nezdinde devlet okullarından özel dershanelere kaydırılmış durumda. Bu AKP hükümetinin bir politikasıdır. Resmi okullar milli eğitimin amaçları doğrultusunda yapılması gereken eğitimden uzaklaşmaya başlamış, öğrenciler dershanelerde denetimsiz bir şekilde eğitilerek, kendi hallerine terk edilerek, öğrencilerin kendilerinin estirdikleri rüzgâra göre yönlenmesini sağlamak istemektedirler. Milli eğitimin amaçları doğrultusunda yetişmesi gereken Türk genci tipinden giderek uzaklaşılıyor. Milli duyguları soğutulmaya, yabancı merkezli düşüncelere, inançlara, tavırlara hayranlık duyan, kendi kimliğinden uzak, kimliksiz ve kişiliksiz bir nesil ortaya çıkarılmak istenmektedir.

AKP Hükümeti, Milli Eğitim Bakanlığı'nın elini okullardan çekmesi için çalışmakta, okulları yerel yönetimlere devretmeyi istemektedir. Öğretmenleri, yerel yönetimler atasın istenmektedir. Ülkemizin gerçekleri dikkate alındığında böylesi bir uygulamanın çok ciddi bir şekilde sorgulaması gerekir. Çünkü, hassas neticeler doğurabilecektir. Böylesi bir yaklaşımda kasıt yoksa, gaflet vardır. Bunu düşünenlerin niyetleri kötü değilse bile büyük bir gafletin içindeler.

Türk milli eğitimin amaçları, Türk çocuğunun en iyi şekilde eğitilmesini, milli kültürün içinde yoğrulmasını, ülke, vatan, bayrak sevgisiyle donatılmasını emreder; ancak mevcut hükümet, bu amaç doğrultusunda planlama yapmak yerine yapay meselelerle ülke gündemini işgal etmektedir. Türkiye'nin gündemi işsizlik, ekonomik sıkıntılar, eğitimdeki çarpıklıklardır. Hükümet bunlarla ilgilenmemek için mahkemelere müdahale etmekte, yargıyı siyasallaştırmakta, eğitimde Cumhuriyet tarihinin en büyük siyasi kadrolaşmasını yapmış bulunmaktadır. Kadroların büyük çoğunluğu vekâleten yürütülmektedir. Yedi yılı aşkın sürede asaleten atamalar yapılamadı. Böylelikle eğitime büyük darbe vurulmakta hem de ülkenin geleceği büyük bir tehdit altına sokulmaktadır.

MEB'in iç denetim raporuna göre, 26 bin 415 kurumda hiç kadrolu hizmetli yok. Bunun nedeni size göre nedir?

Bunu bilerek yapıyorlar. Milli Eğitim Bakanlığı'na sadece bir kez Çocuk Esirgeme Kurumlarında yetişmiş kimselerden hizmetli alımı yaptılar. Velilerden para toplamayın diyorlar, ama idareciler okula sabun bile alamıyor. Okulları öğrencilere temizletseler ortalığı ayağa kaldırıyorlar. Veliler bunu yapamıyor. Bu sefer okul aile birlikleri para topluyorlar, ücretli insanları tutuyorlar. Bu şekilde yürütmeye çalışıyorlar.

Üniversiteler demokratik midir, bilimsel özgürlükler sağlanmış mıdır? YÖK, üniversitelerin kemikleşmiş sorunlarına çözüm üretmiş midir?

Türkiye'de YÖK bir türlü kendisinden istenen beklenen bağımsız yapısına kavuşamamıştır. Dün de öyleydi, bugün de öyle. YÖK dün de siyasaldı, bugün de. YÖK'ün dün de saygınlığı yoktu, bugün de yok. Kısacası YÖK, yok! Türkiye'de YÖK'ün saygınlığı, güvenirliliği yok. YÖK atanmış memurluk yapmaktadır. YÖK'ün Türkiye'de istihdam planlaması yapması gerekir, MEB'e bir noktada danışmanlık hizmeti vermesi gerekir. YÖK amacından çok uzak, kendisine öneriler sunulmuş teklifleri göndermekte, üniversitelerin yönetimlerine belirli grupların teklif vermiş olduğu isimleri getirmek için çaba içerisinde olmakta, üniversitelerin yönetimleri ele geçirmek için çalışmaktadır. Bu, hükümetin YÖK'teki kadrolaşmasının bir neticesidir. Üniversitelerde öğretim görevlilerinin istihdamının akademik hüviyete göre yapıldığı tartışılır. Türkiye bağımsız bir cumhuriyettir. Türk milli eğitiminin amaçları bellidir. Nasıl ve ne kadar insan yetiştirilmesi gerekir, bu insanların bilgisi, becerisi, yetenekleri nasıl tespit edilebilir? Türkiye'de sanayinin, tarımın ihtiyacı olan insan modeli nasıl yetiştirilmelidir? Ara insan yetiştirilmesi için meslek liseleri neden teşvik edilmemektedir? Meslek liselerinin üniversitelere sınavsız girmesi neden teşvik edilmemektedir? Sürekli öğrenciler liselere yönlendirilmektedir. Lise bittikten sonra üniversiteye giremeyen yüz binlerce insan doğru dürüst bir işe girip çalışamamaktadır. Gençler ailesinden aldığı parayla geçimini sağlamaktadır. Çünkü gençlerin elinde bir mesleği yok. Gençlerin ortaöğretimde bilgisi, becerisi, yeteneği tespit edilmemiş. Gençler yeteneğine göre yönlendirilmemiş. Belki çok iyi bir elektrikçi olabilir, makinist olabilir, tarım uzmanı olabilir. Ülkenin çok ciddi ihtiyacı var. Bu ihtiyacı sağlamak için hiçbir planlama yapılmıyor. Ahbap-çavuş ilişkisiyle işleri yürütmeye çalışan, bilimsellikten uzak, ciddi verilerden, bilgilerden yoksun tecrübesi bulunmayan, ehliyetsiz kadroların elinde kaldık. YÖK maalesef insanın içini acıtacak, milletin geleceğini karatacak bir tablo sergilemektedir.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ

HÜKÜMETİN YAPTIĞI ŞARK KURNAZLIĞIDIR

> “Dikkatleri üzerine çekmek ve esasen suni tartışmalar yaşanmasını sağlamak için Anayasa değişikliği tartışması yapılıyor.”

Genel Başkan İsmail Koncuk, Anayasa değişikliği paketi hakkında hükümetin tavrını eleştirerek, ‘‘Tartışılmaz maddelerle, tartışılan maddeler aynı pakette milletin önüne getirilmek isteniyor. Bu şark kurnazlığıdır” dedi.

Genel Başkan **İsmail Koncuk** yaptığı konuşmada, ülkede eğitimin, üniversitelerin nereye gittiğinin kimsenin umurunda olmadığını savunarak, ülkenin ciddi bir kaos ortamına sürüklendiğini iddia etti.

Ülkede son günlerde Anayasa değişikliği paketinin tartışıldığını ifade eden Koncuk, **‘‘Son günlerde Anayasa değişikliğini tartışıyoruz. Hep bir şeyleri tartışıyoruz. Hep böyle oldu. Neden böyle yapılıyor? Dikkatleri üzerine çekmek ve esasen suni tartışmalar yaşanmasını sağlamak için bunlar yapılıyor”** dedi.

Bütün dünyada, aklı başında insanların masa başına oturup, fikir birliğini ortaya koyarak Anayasa’dan değişmesi gerekenleri tereyağından kıl çeker gibi değiştirdiklerine dikkati çeken Koncuk, şöyle konuştu: **‘‘Bütün dünya anayasa yapıyor. Biz de maşallah böyle bir anlayışla Türkiye’yi nereye götürürüz. Anayasamız değişebilir. Anayasaların nasıl yapılması gerektiğine dair gelişmiş ülkelerdeki kriterlerden biz memnunuz. Ama bizim Anayasamız bir paket haline getirilmiş. İçerisinde Türkiye’de aklı başında olan herkesin kabul edeceği maddeler de var, kabul etmeyeceği maddeler de var. Ama tartışılmaz maddelerle, tartışılan maddeler aynı pakette milletin önüne getirilmek isteniyor. Bu şark kurnazlığıdır.**

Türkiye’de çocuk haklarından, cinsel istismardan herkes rahatsız. Bununla ilgili ne AKP, ne CHP, ne MHP, ne de milletimizin tereddütü söz konusudur. Kamu çalışanlarına toplu sözleşme hakkı,

grev hakkı verme konusunda bütün siyasi partililer hem fikirdir. Peki neden tartışılmaz konular aynı paket içerinde referanduma sunulmak isteniyor. Bu etik bir tavır değildir.”

Kabul edilmeyecek, üzerinde ittifak sağlanmayacak maddelerle tartışılan maddelerin aynı pakette yer aldığını, böyle bir anayasa değişikliğinin dayatma bir değişiklik olduğunu vurgulayan Genel Başkan İsmail Koncuk**, ‘‘Tartışılan konuların doğru olduğundan emin miyiz? Sayın Başkanımız (ben eminim) diyor. Eminseniz tartışılmayan konuları ayırın bu paketten. Tartışılan konuları milletin önüne koyun. Samimiyetiniz, yüreğiniz varsa bunu yapın”** diye konuştu.

İsmail Koncuk, konuşmasını şöyle tamamladı: **‘‘İnsanların toplu sözleşme haklarından vazgeçmeyeceklerini bildikleri için bunu aynı pakete koyuyorlar. Bu sakat bir anlayıştır. Parti devletinin ayak sesleri anlamında değerlendirilebilecek bir anlayışı ortaya koymaya hakkınız yok. Böyle bir yolu bu gün AK Parti iktidarı kullanabileceği gibi yarın da başka siyasi parti iktidarınca kullanabileceği açıktır. Dünyada bunun yolu bellidir. Türkiye’de aylarca tartışılacak Anayasa problemlerini ortadan kaldırın. Buradan AK Parti başta olmak üzere bütün partililere, akli selim tavsiye ediyorum. İnatlaşmayı bırakınız. İktidarın görevi uzlaşmayı sağlamaktır.”** ■

EĞİTİM ÇALIŞANLARININ CESUR SESİ

www.turkegitimsen.org.tr

MAKALE

ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNİN ÖNEMİ VE ÖĞRETMEN YETİŞTİRMEDE GÜNCEL SORUNLAR

Alipaşa AYAS

Özet

Bir ülkede eğitimin kalitesinin gelişmişlik düzeyi üzerinde ne derece etkili olduğu bilinmektedir. Eğitim alanında millilik ise neredeyse vazgeçilmez bir özellik olup milli politikalar üretilmesi ve uygulanması anlamına gelmektedir. Eğitim içerisinde özellikle öğretmen eğitimi hem millilik hem de nitelikli insan yetiştirme açılarından çok daha özel bir öneme sahiptir. Bilindiği gibi eğitimi yürüten anahtar kişi öğretmendir. Bu çalışmada bu önemli konu üzerinde tarihsel bir inceleme yapılmakta ve güncel bazı sorunlar ele alınıp irdelenmektedir.

Öğretmen eğitiminde iki ayrı boyut bulunmaktadır. Bunlardan birincisi hizmet öncesi eğitim olup halen eğitim fakültelerinde yürütülmektedir. İkincisi ise hizmet içi eğitim olup okullarda çalışan öğretmenlerin yenilenmesini amaçlayan Milli Eğitim Bakanlığı ve yetkilendirilmiş birimlerince yürütülen eğitimlerdir. Her iki boyutun da ele alınması bütünlük açısından önemli olmakla birlikte burada son zamanlarda yapılan bazı değişiklikler de dikkate alınarak ağırlıklı olarak hizmet öncesi öğretmen yetiştirme boyutu üzerinde durulmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Öğretmenlik Mesleği, Güncel Sorunlar, Hizmet öncesi Eğitim

1. GİRİŞ

Neden öğretmen yetiştirmeye büyük önem vermeliyiz sorusu gerçekten üzerinde düşünülmeye değer bir sorudur ve bu soru üzerinde asgari müşterekte fikir birliği sağlamak gerekmektedir. Öğretmenlik mesleği yeryüzündeki en eski mesleklerden birisidir. Tarihsel süreç içerisinde hep var olmuş ve gelecekte de bir çeşit var olacaktır. Çünkü öğretmenin yerini tam anlamı ile doldurabilecek başka bir şey düşünülememektedir. Birçok mesleğin süreçte doğup, gelişip yok olduğu düşünülürse öğretmenlik mesleğinin hep yaşamaya devam etmesi onun önemini göstermektedir. Genel anlamda bakıldığında, meslekler toplumdaki hizmetlerin yürütülmesindeki bir işbirliğinden veya iş paylaşımından doğmaktadır. Şüphesiz bütün meslekler önemlidir ve mensupları toplumdaki bir hizmeti karşılamaktadır. Öğretmenlik mesleği mensupları da profesyonel anlamda toplumdaki eğitilme ihtiyacını karşılamada önemli bir rol üstlenmiştir.

Öğretmenlik mesleğinin özel bir yeri olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Çünkü toplumun hangi kesiminden olursa olsun üzerinde öğretmen emeği olmayan hiçbir insan gösterilemez. Öğretmen yerine göre anne babadan daha çok toplumun çocuklarına emek ve zaman harcamaktadır. Atatürk'ün veciz sözlerinde öğretmenlerin önemi **"Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir";** ve **"Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır"** şeklinde vurgulanmaktadır. Diğer meslekleri küçümseme anlamında değil ancak bir ülkenin mühendisleri binaları kalitesiz inşa ederse bir yıkıntı anında sadece o binalarda yaşayanlar ölür ama öğretmenler görevlerini gereği şekilde yerine getirecek tarzda yetiştirilmezse ülkeler tarih sahnesinden silinebilir. Bu nedenle öğretmen eğitimine özel önem vermemiz gerekmektedir.

Öğretmenliğin her eğitilmiş birey tarafından yapılabilecek bir meslek olarak görülmesi belki de tarih boyunca millet olarak yaptığımız en önemli hatalardan birisidir. Cumhuriyet öncesinde de Cumhuriyet dönemi boyunca da başka mesleklerden kişiler öğretmen olarak hep görevlendirilmiştir. Bu bazı alanlarda yakın zamana kadar devam etmekle birlikte bu gün İngilizce, özel eğitim ve okul öncesi öğretmenliği alanlarındaki açık nedeniyle bazı branşlardan gelenler kısa süreli eğitimler veya sertifika almak koşuluyla öğretmen veya usta öğretici olarak atanabilmektedirler.

Bir öğretmen avukatlık, mühendislik, doktorluk yapamaz ama herhangi bir alanda üniversite eğitimi almış kişiler zaman zaman öğretmen olarak görev alabilir. Bu durum öğretmenlik mesleğinin tam anlamı ile meslekleşmesini de engellemektedir. Başka bir ifade ile ülke olarak öğretmenlik mesleğine gereken önemi verdiğimiz hala tartışmaya açık bir konudur. Son alınan kararla Fen-Edebiyat Fakülteleri öğrencilerine kestirme yoldan sertifika verilmesi bu konudaki

yeni fakat sıkıntıları beraberinde getiren bir uygulama olarak tarihsel süreçte yerini alacaktır.

2. TARİHSEL SÜREÇ İÇERİSİNDE ÖĞRETMEN YETİŞTİRME VE SORUNLAR

Öğretmenlik mesleğinin çok eski bir uğraşı alanı olduğu yukarıda belirtilmişti. Öğretmen yetiştirme şekli tarihsel süreç içerisinde gelişim ve değişim gösteren bir alandır. İlklerden bir örnek vermek gerekirse; Osmanlıda Fatih Sultan Mehmet döneminde o devrin ilkokulları için (Sibyan okullarında) öğretmen olacaklara özel bir program uygulanıyordu. Bu programda tartışma kuralları ve öğretim yöntemi (Adab-ı Mubahase ve Usul-i Tedris) adıyla bir ders okutulmuş olması o dönem için büyük bir yenilikti. Fakat Fatih'ten sonra öğretmen eğitimine uzun süre gereken önem verilememiştir. 18. yüzyılda başlayan yenileşme hareketleri bir sonraki yüzyılın ortalarına doğru (16 Mart 1848) Darülmuallimin'in kurulmasıyla öğretmen eğitimi alanında da başlamıştır.

Cumhuriyet döneminde 1924'te öğretmenlik mesleği yasayla tanımlanmış ve öğretmen eğitimine verilen önem Atatürk'ün "**Öğretmenler sizin başarınız Cumhuriyetin başarısı olacaktır**" sözleri ile anlam kazanmıştır. Cumhuriyet dönemi boyunca öğretmen okulları, köy enstitüleri, eğitim enstitüleri, iki ve dört yıllık eğitim enstitüleri, yüksek İslam enstitüleri, ticaret ve turizm yüksek öğretmen okulları, eğitim bilimleri fakültesi, yüksek öğretmen okulları gibi öğretmen yetiştiren kurumlar kurulmuştur. Bu kurumlar öğretmen yetiştirmede niteliğin artırılmasına önemli katkıları olmakla beraber nitelik sorunu da hep tartışılmıştır. Ayrıca, öğretmen açığı da 2000'li yıllara yaklaşıncaya kadar hiç kapatılamamıştır.

1982'de 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu ile öğretmen yetiştirme işlevinin Milli Eğitim Bakanlığından Üniversitelere devredilmesi öğretmen eğitiminin nasıl yapılacağı konusunda deneyimi olmayan üniversiteleri güç durumda bırakmıştır. Çok önemli bir alan olan öğretmen eğitiminde YÖK ile MEB etkin bir koordinasyonu uzun zaman sağlayamamıştır. 1990'lı yıllarda işbirliği ihtiyacı hissedilmiş ve Dünya Bankası kredisi ile yürütülen Milli Eğitimi Geliştirme Projesi (MEGP) ile hem eğitim fakülteleri 1998'de yeniden yapılandırılmış hem de YÖK ile MEB arasında bir ölçüde koordinasyon sağlanmıştır.

1998 den günümüze kadar olan dönemde yeniden yapılanmaya göre öğretmenler yetiştirilmeye çalışılmış ancak gerek bazı alanlarda kontenjanların aşırı artırılması ve gerekse öğretim elemanı ve alt yapı eksikliklerine rağmen birçok yeni eğitim fakültesi kurulması kalitenin zedelenmesine yol açmıştır. Ayrıca 1998 yapılanmasının 2004'de aşağıda kısmen detaylandırıldığı şekilde bozulması sorunları artırmıştır.

Eğitim fakültelerinin nitelikli öğretmen yetiştirmelerini sağlamak ve bir nevi kalite kontrolü yapmak amacı ile Akreditasyon (Kalite Kontrol) çalışmaları da YÖK tarafından 1999 yılında başlatılmıştır. Bu çalışmalar kapsamında birçok eğitim fakültesine ziyaretler yapılmış ve belirlenmiş standartlar doğrultusunda incelemeler yapılmıştır. Bu çalışmaların nihai hedefi kaliteyi artırmak olup eğer kaliteyi sağlayamayan programlar, bölümler hatta eğitim fakülteleri varsa onları kapatmak olarak belirlenmiştir. Ancak gelişmiş dünya ülkelerinde başarı ile uygulanan bu çalışmalar maalesef ülkemizde pilot çalışmalar bağlamından ileriye gidememiştir. Bu tür çalışmalara önem verilmesi ülkemizin gelişmesinde önemli rol oynayacak nitelikli insan gücünün yetişmesinde önemli katkılar sağlayacak olan öğretmenlerin yetiştirilmesine olanak verecektir. Ne yazık ki öğretmen yetiştirme de akreditasyon çalışmaları konusunda 2002 yılından beri hiçbir ilerleme sağlanamamıştır.

Tarihsel süreci özetlemek gerekirse ne Osmanlı döneminde nede Cumhuriyet döneminde ihtiyaç olan alanlarda ihtiyaç kadar öğretmen yetiştirilmesi bir türlü başarılamamıştır. Meydana gelen açık ise öğretmenlik formasyonu olmayan kişilerin atanması veya görevlendirilmesi ile doldurulmaya çalışılmıştır. Atatürk'ün 1925'deki bir konuşmasında vurguladığı "Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir" ifadesine uyan bir bilinçlenme ile kaliteli ve ihtiyaç olan alanlarda yeterince öğretmen yetiştirdiğimizi hala söylemek güçtür.

3. ÖĞRETMEN YETİŞTİRME PROGRAMLARI VE SORUNLAR

Öğretmen yetiştirme programlarının dünyanın bütün ülkelerinde benzer özellik gösterdiği bilinmektedir. Bu programlarda üç temel alandaki birikim ön plana çıkmaktadır. Bunlar;

- Alan Bilgisi: Öğretmeninin öğretmeni olacağı alandaki bilgi birikimini ifade etmektedir. Bir öğretmenin sınıfında bulunan öğrencilere bilgisi konusunda güven aşılayabilmesi için kendi alanını çok iyi bilmesi gerekir. Bu bir tarih öğretmeni için tarih bilgisi iken, bir kimyacı için kimya bilgisi ve sınıf öğretmeni için ihtiyaç duyacağı düzeyde bütün disiplinlerde bilgi sahibi olma demektir.
- Pedagojik formasyon bilgisi: Herhangi bir alanda bilgi sahibi kişiye öğretmen diyebilmemiz için sahip olması gereken bilgi ve becerileri ifade etmektedir. Formasyon programı da denen bu boyutta genelde adaylara neyi nasıl öğretecekleri yanında öğ-

rencilerin yaşlara bağlı olarak gösterdikleri özellikler ve öğrenme kapasiteleri de öğretilmektedir.

- Genel kültür bilgisi: Hangi branşın veya seviyenin öğretmeni olursa olsun iyi bir öğretmen değişik alanlarda ve konularda bir kültüre sahip olmalıdır. Bu alandaki birikim hem programlara konulan farklı seçmeli derslerden ve zorunlu olup öğretmen adayının branşı ile doğrudan ilişkili olmayan derslerden oluşmaktadır. Ayrıca güncel olayları takip etme de bu alandaki birikime katkı yapmaktadır.

Yukarıda belirtilen ve öğretmen yetiştirmede bilgi ve becerileri kapsayan genel öğretmen yetiştirme programı bütün ülkelerde benzer olmakla birlikte esas önemli olan nitelikli öğretmen yetiştirmedir. Bunun için yapılması gereken ise nitelikli öğretmenin ne olduğunun tanımlanmasından geçer. Öğretmenlik mesleği teori ve pratiğin iç içe olduğu bir meslektir. Sadece teorik bilgi ile öğretmenlerin donanması onların nitelikli öğretmenler olacağını garanti etmez. Aynı zamanda okulları tanımaları gerçek ortamda öğrenimleri sırasında uygulamalar yapmaları ve deneyimler kazanmaları gerekir. Bu konuda hem MEB'in hem de YÖK'ün öğretmen yeterliklerini tanımlama ve geliştirme çalışmaları yaptığı bilinmektedir. Ancak önemli olan uygulamada süreklilik sağlamaktır. Yani çalışmaları yapboz süreci gibi yapmak çok etkili olamamaktadır. Yapılan çalışmanın yeter süre uygulanması ve bilimsel araştırmalarla değerlendirilmesi onlar hakkında isabetli karar vermek için gereklidir.

Bu anlamda, yani değişiklikleri sabırla uygulama konusunda çok başarılı olduğumuzu söylemek güçtür. Yakın tarihe bakacak olursak bazı somut örnekler sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bilindiği gibi YÖK tarafından uzun çalışmalar sonucunda Eğitim Fakülteleri 1998 yılında yeniden yapılandırılmıştır. Bu yeni yapının elbette beğenilen ve eleştirilen yönleri olabilir. Ancak bu yeni yapıdan daha yeni mezunlar verilmeye başlanmışken yani etkilerini bilimsel olarak değerlendirebileceğimiz veriler elde yokken 2004'de eğitim fakültelerinde uygulanan programların değiştirilme süreci başlatılmıştır. Bu süreç adeta 1998 yapılanmasına karşı olanların bir rövanş alma duygusuna dönüşmüş ve yukarıda önemi vurgulanan teori pratik dengesi bozulmuş ve derslerin uygulama saatleri önemli ölçüde azaltılmış veya tamamen kaldırılmıştır. Ayrıca okullarda yapılan okul deneyimi sağlayıcı ve öğretmenlik becerisini geliştirici dersler programlarda azaltılmıştır. Bu süreçteki gerekçelerden birisi uygulama saatlerine ek ders ücreti ödenmesindeki sorunlar olarak belirtilmiş ama sorunu aşacak Maliye Bakanlığı nezdinde girişim yapmaktansa dersi teorik yapıp ücret ödenmesi gibi komik olabilecek bir yol tercih edilmiştir. Bu arada programlar üzerinde yeni bir değişiklik yapma sürecinin başlatılacağı duyumları da fakültelerde konuşulmaktadır. Ayrıca fen-edebiyat fakültesi mezunlarına açık olan tezsiz yüksek lisans programları (1998 yapılanmasının alan öğretmeni yetiştirme programı veya sertifika programı) önce uygulamaları azaltılarak 1,5 yıldan (üç dönemden) bir yıla (iki döneme) indirildi. Şimdi ise, fen edebiyat fakülteleri lisans öğrencilerine öğretmenlik sertifikası alma hakkı lisans eğitimleri sürecinde verilerek süreç 1998 öncesine döndürülmeye başlandı. Her ne kadar yetkililer sertifika programları sadece büyük illere ve eğitim fakültelerinin güçlü olduğu yerlere has bir uygulama olacak dese de bu bile kendiliğinden haksızlıkları içinde barındıran bir uygulamadır. Değişik kesimlerden gelecek önünde durulamaz baskılar sonucu zayıf güçlü fakülte aranamadan her yerde sertifika uygulanır hale gelecek ve öğretmen eğitiminde kalite beklentilerin altına düşecektir. Bu ise hepimiz için doğrudan veya dolaylı sorun oluşturacaktır. KPSS sınavını bu süreçte bir baraj olarak düşünmek ve kazananlar iyi öğretmenlerdir demek ise olanaksızdır. Çünkü sınavın ölçtükleri hem YÖK tarafından hem de daha sonra MEB Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğünce öğretmen yeterlikleri olarak geliştirilen özelliklerle örtüşmemektedir.

Bilindiği üzere 1998 yeniden yapılanmasının en önemli gerekçesi Fen-Edebiyat Fakülteleri ile eğitim fakülteleri arasındaki dublikasyon sorununu ortadan kaldırmaktı. Geçen sürede bunu da büyük ölçüde başardığını görmek mümkündür. Eğitimde uluslar arası en büyük organizasyonlardan biri olan ESERA'nın 2009 İstanbul konferansı dünyada eğitim de yükselen değerler arasında ilk iki sıranın Türkiye ve Tayvan'a ait olduğunu göstermiştir. Ancak tam oturmak üzere olan yeni (1998) yapıya programlar bazında 2004'de yapılan müdahale bu kez yapısal anlamda ve yeniden dublikasyonlara yol açacak bir sürece doğru (2009 fen edebiyatlara sertifika hakkının tezsiz yüksek lisans programları dışında bir uygulamayla açılması sonucu) yol almaktadır.

Aslında birinci öncelik yetiştireceğimiz öğretmenlerin kalitesini artırmak olmalıdır. Birilerini memnun etmek için değil ülkemizin geleceği için her şey yapılmalıdır. Çocuklarımızı okula kayıt yaptırırken iyi öğretmen, iyi okul arıyoruz. Bunun için okullara önemli miktarlarda bağış yapanlarımız, sahte ikametgâh senedi düzenlettirenlerimiz vardır. Daha iyi imkanlara sahip olanlar ise kalite adına özel okulları tercih etmektedir. Öyleyse neden bütün öğretmenlerimizi "iyi" yetiştirmeyelim. Fen-Edebiyat fakültelerinin önünü açmanın yolu Eğitim Fakültelerini mağdur etmekten

mi geçmeli? Bunun başka yolları bulunamaz mı? Yetkili yerlerde oturanlar günü kurtarmanın arkasından koşmaktadırlar sorunları bir süre erteleme adeta çöpleri halının altına süpürme şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Bilinen fakat görmezden gelinen bir sorunu da vurgulamak yerinde olacaktır. İlköğretim okulları ve Liseler için yetiştirilen öğretmenlerin çoğu atanamamaktadır. Bunun sebebi olarak ihtiyaç olmadığı şeklinde açıklanmaktadır. Bununla beraber mesleğimiz gereği sürekli temasta olduğumuz öğretmenler, okul müdürleri ve Milli Eğitim Müdürleri okullarında veya bölgelerinde öğretmen açığı olduğunu ifade etmektedirler. Ancak anlaşılmaz bir şekilde, belki ekonomik sebeplerle, bazı okullarda branş öğretmeni eksikliği çekilmektedir. Eğitim fakültelerinde öğretmen olmak üzere okuyan genç meslektaşlarımızda bu durum ümitsizliğe neden olmakta ve başarıları, tutumları ve mesleğe adanmışlıkları sınırlı kalmaktadır.

Bütün bu sıkıntılar yaşanırken fen-edebiyat fakültelerinin kontenjanlarını aşırı boyutlarda artırmak normal örgün öğretim programları yetmezmiş gibi ikinci öğretim programlarını da açmak sonrada buralarda okuyan gençlerin önünü açmalıyız diye başka yerlere zarar vermek ciddi bir sorundur. Genelde orta ve düşük gelir grubu ailelerin başarılı çocuklarına hitap eden ve ekmek parası arkasında koşturan eğitim fakültesi öğrencilerinin iş olanaklarına yeni yeni ortaklar oluşturmak kime ne kazandırabilecek ki? Yoksa önemli olan nitelikli öğretmen yetiştirmek değil mi artık? Acaba yetkililer tersi bir duruma hiç kafa yordular mı? Biyoloji alanından bir örnekle somutlaştıracak olursak; 50'nin üzerinde üniversitede fen edebiyat fakültesinin biyolog yetiştiren biyoloji lisans programı bulunmaktadır. Bunların çoğunda ikinci öğretim programı da açılmıştır. Her yıl alınan öğrenci sayısı ise 5000 civarında bir rakamı göstermektedir. Aynı dalın öğretmenliğinin bulunduğu eğitim fakültesi sayısı ise 10 civarında olup alınan öğrenci sayısı ise 500'ün altındadır. Acaba bu 500'e yakın öğrenciye biyoloji öğretmenliğine ek olarak fark derslerini verdirerek biyolog diploması verilemez mi? Bunu gündeme getirdiğimizde kopan gürültü maalesef sertifikaya talip olanlara ve onların önünü açanlara yakışmamaktadır. Çünkü adil olmak, fırsat eşitliği sağlamak yasalarımızın emridir.

Günümüzün önemli bir başka sorunu ise bazı branşlardaki öğretmen fazlasının toplamda 200 bini aşmış olmasıdır. Bu halen görevde bulunan öğretmenlerin üçte biri kadar bir sayıdır ve zaten atama sorununun yoğun yaşandığı bir durumun göstergesidir. Öyleyse her fen-edebiyat fakültesi öğrencisine sertifika alma yolunu açmanın gereği var mı? Yoksa mezunlardan başarılı olanlara ve gerçekten çocuklarımızı güvenle teslim edebileceğimiz bir programdan geçirdikten sonra sertifika uygulaması planlanması gerekmez mi? Buna kimsenin karşı çıkması söz konusu olamaz. Başka çözümler de üretilebilir, örneğin hemen hemen her üniversitenin sağladığı çift ana dal ve yan dal programları bu amaç için YÖK'ün yapacağı ortak bir düzenleme ile uygulanabilir ve karşılıklı olması da sağlanabilir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Yukarıda değinilen ana noktalar öğretmen eğitiminde hem geleneksel bazı sorunların var olduğunu hem de güncel sorunların da ortaya çıktığını göstermektedir. Ancak çözülemeyecek hiçbir sorun yoktur yeter ki iyi niyet ve ülke geleceğine yönelik pozitif düşünceler olsun. Yapılması gereken temel iş misyonumuzu ve vizyonumuzu ülke olarak öğretmen eğitimi için yeniden belirlemek ve buna bağlı milli politikalar üretmektir.

Bugün öğretmen yetiştirmede ülkemizin temel misyonu, bilimsel anlayışlı, çağdaş, demokrat, üreten, ekip çalışması ve liderlik özelliklerine sahip, değişen koşullara uyum sağlayabilen, iletişim becerileri yüksek, eğitim teknolojilerini uygun şekilde kullanabilen, öğrenmeyi öğrenmiş ve kendini yenileyebilen, çeşitliliği bir zenginlik olarak algılayan, kültüre ve sanata duyarlı, mesleğine adanmışlık duygusuna sahip, özgüveni ve hoşgörüsü olan, Atatürk İlke ve İnkılâpları ile milli ve manevi değerlere sahip, ülke çıkarlarını kendi çıkarlarının önünde gören öğretmenler yetiştirmek olmalıdır. Ülkemizin değişik üniversitelerinde kurulmuş olan eğitim fakültelerinin bu misyonun takipçisi olmalıdırlar.

(*) Makale İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisinde de (Özel Sayı Cilt 10 sayı 3 Aralık 2009'da) yayınlanmıştır.

5. BİBLİOGRAFYA

Akyüz, Y. (2004). *Türk eğitim tarihi: M.Ö. 1000- M.S. 2004.* (9. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.

Küçükahmet, L. (2009). Bir yıl içinde öğretmen yetiştirme programlarındaki dalgalanmalar. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 34 (367): 37-41.

YÖK (1998). *Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları*. Ankara

YÖK (1999). *Türkiye'de Öğretmen Eğitiminde Standartlar ve Akreditasyon*. Öğretmen Eğitimi Dizisi. Ankara

YÖK (2007). *Eğitim fakültesi öğretmen yetiştirme lisans programları*. Ankara

YÖK (1998). *Fakülte Okul İşbirliği Kılavuzu*. Öğretmen Eğitimi Dizisi. Ankara

ARAŞTIRMA

SOSYOLOJİK AÇIDAN OSMANLI DÖNEMİ ERMENİ ÖRGÜTLENMELERİ VE KOMİTACILIK HAREKETLERİ

Feridun ESER Geyve Temsilciliği

> “Ermeniler, Türk kültürüyle o derece uyum göstermişlerdir ki; Moltke, “Ermenilere hakikatte Hıristiyan Türkler denilebilir” demekten kendini alamamıştır.”

1.Osmanlı Toplum Yapısında Ermenilerin Konumu:

Osmanlı toplumunda teşekkül eden sosyal sınıfları şöyle sıralayabiliriz: I) Yönetenler: a) Saray eşrafı, b) Seyfiye(Askerler zümresi), c) İlmiye (adalet, din işleri ve eğitimciler zümresi), d) Kalemiye(İdari memur ve bürokratlar). II.) Yönetilenler: a) Müslüman tebaa, b) Gayrımüslim tebaa (Zımmiler). Türk İslam kültüründe zımmiliği yani azınlığı belirleyen din faktörüdür; Müslüman olmayanlar, zımmi (azınlık) statüsündedirler.

Osmanlı sınıf yapısı içinde yer alan azınlıklar, daha çok tarım, ticaret ve sanayi kesiminde statü ve rol sahibi olmuşlardır; kalemiye ve hele hele seyfiye zümresinde azınlık mensubu birine rastlamak pek mümkün değildi. Ancak “millet-i sadıka” unvanına sahip olan Ermenilerden, gayrimüslim tebaadan olmalarına rağmen, bazı bürokratik kademelerde görevler alarak kalemiye zümresi içinde statü sahibi olanlar olmuştur. Bu durum, onların diğer zımmilere göre belli bir ayrıcalığa sahip olduklarını açıkça gösterir.

Ubicini, Mikoscha, Dadyan ve Lamartine gibi Batılılar, Osmanlıların ırki veya dini bir sebepten dolayı herhangi bir etnikliğe baskı yapmadığını ifade ederler.[1] Azınlıklar, evlenme, boşanma, miras, vasiyet olayları gibi sosyal yaşantılarında kendi iç hukuklarını serbestçe uygulamaktaydılar. Bu özgürlük, azınlıkların Osmanlı toplum yapısı içinde kültürel varlıklarını ve kimliklerini koruyabilmelerine imkan tanımıştır.

Ermeniler, Türk kültürüyle o derece uyum göstermişlerdir ki; Moltke, “Ermenilere hakikatte Hıristiyan Türkler denilebilir” demekten kendini alamamıştır.[2] Türklerin Anadolu’ya yerleşmesinden sonra Ermeni kültürünün, zaman içersinde hakim kültür olan Türk kültüründen bu derece etkilenmesi kaçınılmaz bir sosyolojik vaka olmuştur. Çünkü, hakim kültüre göre zayıf olan azınlık kültürünün, hakim kültürden etkilenmemesi, pek mümkün değildir. Karşılıklı ilişkiler çerçevesinde Türklerin, Ermenilere güven duyması üzerine Ermeni azınlığa, “millet-i sadıka” unvanının verilmesi, buna bağlı olarak düşünülmelidir.

Ermeniler, 18.yy. ortalarına kadar Türkçe konuşur, Türkçe isimler alırlardı ve halk edebiyatları, masalları, destan ve hikayeleri, şarkıları konu ve şekil bakımından Türk aşık ve Türk halk edebiyatına benzerdi.[3]

Tanzimat ve Islahat fermanlarından sonra klasik Osmanlı politikaları değişmiş ve azınlıklar, oluşturulan mecliste nüfusları oranında temsil yetkisi kazanarak siyasi idareye dahil edilmişlerdir. Böylelikle azınlıklar, siyasi seçkinler sınıfına dahil olmuşlardır. Azınlıkların elde ettikleri yeni haklar, Müslüman tebaa arasında rahatsızlığa neden olmuştur. Zira özellikle bu dönemde, ekonomik açıdan zaten üstün durumda olan azınlıklarla, Müslümanlar arasındaki sosyal mesafe, elde edilen yeni haklardan sonra rahatsızlık doğuracak şekilde açılmıştır. Müslüman nüfus, savaşlarda erirken; buna bağlı olarak Müslümanların başta ekonomik olmak üzere siyasi ve sosyal işleri sekteye uğrarken azınlıklar hem nüfus hem iş bakımından gelişmeye başlamışlardı.

2. “Millet-i Sadıka” Olgusu Tartışılmaya Başlıyor:

Aktörlüğünü, Ermeni komitacılarının gerçekleştirdiği isyan ve katliam hareketlerinin ortaya çıkması,

1 M. Sadi KOÇAŞ, **Tarihte Ermeniler ve Türk- Ermeni İlişkileri,** 4. Baskı, Kastaş yay,. İst, 1990, s.80

2 Nejat Göyünç, “Osmanlı Devletinde Ermeniler Hakkında”, **Osmanlı’dan Günümüze Ermeni Sorunu,** (Editör. Hasan Celal Güzel), 2. Baskı, Yeni Türkiye Yay, Ankara, 2001, s.122

3 Cemal ANADOL, **Tarihin Işığında Ermeni Dosyası,** İst, Turan Kitabevi, 1982s.29.

Osmanlı toplum yapısının bozulmasından ayrı düşünülmemelidir. İsyan ve terör hareketleri, toplumsal yapıdaki bazı sorunlardan kaynaklandığı gibi, ortaya çıktıktan sonra toplumsal yapıyı tahrip ederek mevcut sorunlara yeni sorunlar katmaktadır. Ermeni isyan ve katliam hareketleri, Osmanlı Devleti'nin 19.yy.da içinde bulunduğu şartlarla yakından ilintilidir. Devlet otoritesinin güçlü olduğu zamanlarda farklı etnik köken ve kültürler, barış ve huzur içinde bir arada yaşamışlarsa da, otoritenin zayıflaması bu alt kültürlerin ve etnisitelerin isyanına zemin teşkil etmiştir. Toplumsal huzursuzluklar, sefalet ve yaşam koşullarının kötüleşmesi şiddet hareketlerini tetiklemiş ve bu durumu kullanmak isteyen dış güçlerde boş durmamıştır. Ülkedeki kaos ortamı ve otorite boşluğu, sömürgeci devletlerin de etkisi ile milletleri kendi geleceklerini belirlemeye iteklemeye başlamıştır.

Türk – Ermeni ilişkileri, Batılı büyük devletlerin müdahaleleriyle bozulmaya başlamıştır. Devletler, rakiplerine karşı güçlü bir konumda olmak isterler ve bunun içinde çeşitli metotlardan yararlanırlar. Batılı güçlü devletler, Osmanlı Devleti'ni parçalamanın en uygun yolu olarak azınlıkları örgütleyerek Türk idaresine karşı harekete geçirmek olduğunu görmüşlerdir. "Bağımsızlık, milliyetçilik ve milli devlet" gibi sihirli sözcüklerle bütün Osmanlı azınlıklarını olduğu gibi Ermenileri de kışkırtarak çok kültürlü ve uluslu Osmanlı Devleti'ni parçalamak ve yıkmak temel hedef haline getirilmiş; buna da "Şark Meselesi" demişlerdir. Emperyalizm, karşısında güçlü ve büyük bir devlet görmek istemez; aksine küçük ve zayıf devletlerin bulunmasını arzular ki emellerini daha rahat gerçekleştirebilsin; bu süreçte de azınlıkları kendi emelleri doğrultusunda bir maşa gibi kullanır.

İlginçtir ki, Osmanlı toplum yapısının bozulmaya başlaması ve ortaya çıkan otorite boşluğuna ilk tepkiyi verenler, Anadolu'da yaşayan Müslüman tebaa (Türkler) olmuştur. Celali isyanları, bu tepkinin bir göstergesidir. Bu isyanlarla hakim millet, gidişatın iyi olmadığını görerek, rahatsızlığını yansıtmaya başlamıştır. Milliyetçilik fikirlerinin ve Batılı güçlerin tesirleri ile azınlıklar arasında da önce Balkanlarda Sırp, Yunan ve Bulgar komitacıları eylemlere başlamışlar ve istediklerini elde etmişler, bağımsız devlet ülkülerini gerçekleştirmişlerdir. Bu örnekler, nüfusunun büyük bir kısmı Anadolu'nun doğusunda yaşamakta olan Ermeniler arasında da isyan ve ayrılıkçılık fikirlerini ön plana çıkarmıştır.

Silahlı Ermeni Çeteleri

Batılı güçlü devletler, Osmanlı Devleti'ni parçalamanın en uygun yolu olarak azınlıkları örgütleyerek Türk idaresine karşı harekete geçirmek olduğunu görmüşlerdir. "Bağımsızlık, milliyetçilik ve milli devlet" gibi sihirli sözcüklerle bütün Osmanlı azınlıklarını olduğu gibi Ermenileri de kışkırtarak çok kültürlü ve uluslu Osmanlı Devleti'ni parçalamak ve yıkmak temel hedef haline getirilmiş; buna da "Şark Meselesi" demişlerdir

3. Ermenilerin Örgütlenme Süreci:

Osmanlı Devleti'nin parçalanmasını isteyen Batılı devletlere göre, şayet azınlıklar iyi örgütlendirilir ve isyana kalkıştırılırlarsa Osmanlı Devleti parçalanabilirdi. Zaten yönetimdeki zaafiyetlerden dolayı tebaanın idareden memnuniyeti kalmamıştı. Milliyetçilik ve bağımsızlık fikirleri, azınlıkların Osmanlı'dan kopmaları için ideolojik temeli oluşturmaya başlamıştı.

Ermeniler, 1860'dan itibaren öncelikle kültürel alanda örgütlenmeye başlamışlardır.[4] Azınlıkların, Tanzimat ve Islahat fermanlarıyla elde ettikleri haklar da, onların siyasal ve kültürel alanda örgütlenme ve ayrışma hareketlerini kolaylaştırmış ve hızlandırmıştır. Batılı devletlerin elçilerinin, misyonerlerinin girişimleri Ermenilerin örgütlenme hareketini somutlaştırarak, zamana ve mekana yaymaya vesile olmuştur.

Tedhiş komitalarından evvel eğitim, yardımlaşma ve dayanışma esasına dayalı kültürel dernekler kurulmuş; bu dernekler Ermeni cemaati arasında bir "Ermenicilik bilinci" oluşturmaya başlamıştır. Söz ko-

4 ANADOL, **a.g.e.** s.95

“1887’den itibaren Ermeni tedhiş komitalarının tarih sahnesine çıkmasıyla, Ermenicilik hareketi isyan ve terör aşamasına geçmiştir. Komitacılar, Anadolu’nun çeşitli yerlerinde devletin kolluk kuvvetlerine ve sivil halka yönelik silahlı saldırılar yapmaya başlamışlardır. Ermeni komitaları ülke sathında kısa sürede yaygın bir örgütlenme gerçekleştirmişlerdir ki; bunun sosyolojik zeminini, Osmanlı toplum yapısının özelliğinde (milletler sistemi), bu toplumun sosyo- ekonomik yapısının bozulmasında ve kültürel içerikli Ermeni derneklerinin oluşturduğu ortamda aramak lazımdır.”

nusu dernekler, isyanlara hazırlıkta düşünsel temeli oluşturmuşlardır. Bu açıdan da tarihsel ve toplumsal bir misyona sahip olmuşlardır. Hayırseverler, Araratlı, Mektepsevenler, Fedakarlar, Milliyetperver Kadınlar gibi dernekler Ermeni okullarının sayısını artırma, özellikle kadınların kültürel seviyelerini yükseltme, gençleri bilinçlendirme gibi hizmetleri yürütmüşlerdir. 19.yy.a kadar adeta alt kültür halinde bulunan Ermeni kültürü, bu girişimlerle karşıt kültür haline getirilmiştir.

Kadınların toplum içindeki statü ve rolleri düşünüldüğünde; Ermeni kadınlarının da hareketin içine çekilmesi, yetişecek nesillerin daha çekirdekten yetiştirilmesi gibi mühim bir eğitim faaliyetinin varlığını göstermektedir. Ermeni milli kahramanlarının tanıtılması, Ermeni milli armalarının, kahramanlık şiirlerinin ve milli kültürün canlandırılması gibi bir fonksiyonu yerine getirmeyi üstlenen bu cemiyetlerin rolü, ayrışmaya giden yolda asla küçümsenemez. Milliyetçilik ve ayrılıkçılık fikirleri, bu derneklerin faaliyetleriyle tırmandırılmaktaydı.

4. Tedhiş Komitaları ve Eylemleri:

1887’den itibaren Ermeni tedhiş komitalarının tarih sahnesine çıkmasıyla, Ermenicilik hareketi isyan ve terör aşamasına geçmiştir. Komitacılar, Anadolu’nun çeşitli yerlerinde devletin kolluk kuvvetlerine ve sivil halka yönelik silahlı saldırılar yapmaya başlamışlardır. Ermeni komitaları ülke sathında kısa sürede yaygın bir örgütlenme gerçekleştirmişlerdir ki; bunun sosyolojik zeminini, Osmanlı toplum yapısının özelliğinde (milletler sistemi), bu toplumun sosyo- ekonomik yapısının bozulmasında ve kültürel içerikli Ermeni derneklerinin oluşturduğu ortamda aramak lazımdır. Batılı devletlerin verdikleri ekonomik destekler, silah yardımları ve fikirlerde komitaların, Ermeni halkı arasında yayılmasını ve tutunmasını sağlayan diğer faktörler arasında yer alır. Marksist ideolojiyi benimsemiş olan bu örgütler, Ermeni halkına sosyal, siyasal ve ekonomik bazı vaadlerde bulunmakta; bu popülist vaatlerle halk arasında tutunmaktaydılar.

Ermeni ayrılıkçı hareketi, amacına ulaşma uğruna yoğun bir şekilde militarist yöntemi kullanmıştır. Komitacıların yöntemi (militarizm, tedhiş), ihtilalci Marksizm’in metodundan ayrı düşünülmemelidir. Böylelikle Ermeni komitacılar, kendilerine destek veren Batılı devletlerin tetikçisi olmuşlardır. Ayaklanma, bir alt kültüre bağlı bir grup insanın mevcut toplumsal düzene başkaldırısıdır. Saldırganlık içeren davranışlar, öfke ve kaygıdan kaynaklanabilir; Ermeniler, Osmanlı toplumsal yapısının bozulması, Batılıların kışkırtmaları ile öfke ve gelecek kaygısı içerisinde ayaklanmalar zinciri ile tepkilerini ifade etmişlerdir. Ermeni komitacıların başlattığı eylemlerin, sivil halkı hedef almaya başlamasıyla; buna karşılık Müslüman halkın, suçu cezalandırma mantığı/ nefs-i müdafaa ile saldırıya karşı saldırıyla karşılık vermeye başlaması üzerine olaylar bir iç savaşa, karşılıklı kıyıma dönüşmüş ve ülkede anarşi tırmanmaya başlamıştır. Şiddet, karşı şiddeti doğurmuş bir iç çatışma başlamıştır.

Terör, sadece etnik farklılıktan kaynaklanmaz; ülkedeki toplumsal rahatsızlıklar ve dış güçlerin tahrikleri, istismarları, teröre zemin oluşturur. Ermeni terörü de bu yapıda ortaya çıkmıştır. İnsanlar ve toplumlar, kendilerinden kaynaklanan şiddet hareketlerini haklı gösterme çabası içine girerler; Ermeni komitacıları da böyle bir tavır içine girmişler; “Ermeni halkını kurtaracakları” iddiasını haklılık/ meşruiyet gerekçesi olarak kullanmaya başlamışlar; kendilerini “milli kahramanlar, bağımsızlık savaşçıları” olarak lanse ederek; çeşitli propaganda yöntemlerini amaçları istikametinde kullanmaya başlamışlardır.

Ermeni terörü, Türk toplumunu yıldırma, Batılı devletlerin müdahalesine zemin hazırlama, devleti zayıf düşürme ve rejim değişikliği gerçekleştirme gibi hedefler de taşımaktadır. Nihai amaç ise Ermenistan’ı kurabilmektir. Ermeni terörizmi, Osmanlı’ya karşı sıcak savaşların yüksek maliyeti karşısında nisbeten ucuz ve risksiz bir silah olarak Batılı büyük devletler tarafından desteklenmiştir. Ermeni olayları, bir azınlığın, egemen devletle/ milletle çatışmasıdır; azınlık grubu, dış destek olmadan böyle bir çatışmaya kalkışamaz; kalkışsa da bu çatışma zamana ve mekana yayılamaz.

Komitacıların saldırıları karşısında korkuya kapılan Türkler, bu saldırılara karşı nefsi müdafaa çerçevesinde karşılık vermeye başladıklarında, doğal olarak, Ermeni toplumunda da kaygı ve korku başlamış ve bu durum komitacıların propagandaları ile pekiştirilerek Ermeni halkının komitalara yakınlaşmasına vesile olmuştur. Bu da, Ermeni komitacılarının taktiklerinden biri idi..

Komitacılar, asırlardır barış ve huzur içinde yaşayan Türk ve Ermeni halkları arasına kan davası sokmuşlar, güvensizlik ve düşmanlık oluşturmuşlardır. Komitacıların faaliyetleri, iki toplumun birbirlerini algılamasını değiştirmiştir.

Komitacılar, silahlı eylemlerinin yanısıra eylemlerini ve isteklerini meşrulaştırmak için gazete, dergi çıkarma, afişler dağıtma özellikle Batılı ülkelerde konferanslar tertipleyerek haklı oldukları izlenimini oluşturma adına basın yayın, bilgilendirme türü faaliyetler de icra etmişlerdir. Bu suretle gerek yurt içinde soydaşları arasında bir kolektif şuur oluştururken gerekse yurt dışında kendi lehlerinde bir kamuoyu oluşturma çabasında olmuşlardır. Batıda zaten var olan Türk karşıtı imaj, Ermenilerin çabalarıyla daha da keskinleşmiştir. Zira Ermeniler kendilerini, Hıristiyan Batı kamuoyuna "katliama uğrayan Hıristiyanlar" olarak lanse etmekteydiler.

Justin Mc Carthy, 1862'den 1920'ye kadar süren olaylarda, Ermenilerden ziyade bölgede yaşayan Müslümanların zarar gördüğünü ifade etmektedir.[5] Özellikle I. Dünya Savaşı yıllarında ilan edilen genel seferberlik üzerine eli silah tutan Müslüman erkeklerin cephelere koşması üzerine mahalleler ve köyler savunmasız kalmış; komitacıların şiddeti, Müslüman halkın feryatları ayyuka çıkarmıştır. Bu durum, "Millet-i haine" sıfatını doğurmuştur. Komitacılar, savunmasız insanlara saldırarak, beldeleri yakıp yıkarak savaş suçu işlemişlerdir.

Kurtuluş Savaşı yıllarında güney cephesinde, Antep – Urfa bölgesinde, Fransız ve İngilizlerin işgal kuvvetleri içinde gönüllü olarak askerlik yapan Ermenilerin bazı taşkınlıkları olmuştur.

Ermeni eylemleri sonucu, 1920 yılına kadar süren çatışmalarda, Justin Mc Carthy'e göre çoğunluğu Türk olmak üzere, 2.500.000 Müslümanın öldüğü[6], Avrupa Ermenileri Milli Delegasyonu Başkanı Bogos Nubar'a göre ise 1.400.000 Türk'ün öldüğü[7] ifade edilmektedir. Ermenilerin ve tahrikçilerinin, Türklerin verdiği kayıpları, hem insaf, insanlık hem de objektiflik adına göz önüne almaları bir insanlık vazifesidir. Kayıpları, sadece Ermeni tarafı vermemiştir. Komitacıların eylemleri, hem Müslümanların hem Ermenilerin can ve mal güvenliklerini ortadan kaldırmıştır.

> "1887'den itibaren Ermeni tedhiş komitalarının tarih sahnesine çıkmasıyla, Ermenicilik hareketi isyan ve terör aşamasına geçmiştir. Komitacılar, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde devletin kolluk kuvvetlerine ve sivil halka yönelik silahlı saldırılar yapmaya başlamışlardır. Ermeni komitaları ülke sathında kısa sürede yaygın bir örgütlenme gerçekleştirmişlerdir ki; bunun sosyolojik zeminini, Osmanlı toplum yapısının özelliğinde (milletler sistemi), bu toplumun sosyo- ekonomik yapısının bozulmasında ve kültürel içerikli Ermeni derneklerinin oluşturduğu ortamda aramak lazımdır."

5. Ermeni Komitacılarının Amacı:

Bir bölgedeki nüfus yoğunluğu, milliyetçilik fikirlerinin ortaya çıkışından itibaren, siyasi ve stratejik bakımdan önem kazanmaya başlamıştır. Çoğunluk ve azınlık kavramları, ülke nüfusunun yoğunluğuna göre tayin edilir.

Ermeni komitacıları, yaptıkları silahlı eylemlerle Doğu Anadolu'daki Türk nüfusunu eritmek amacında idiler. Bunun için bir yandan Türkleri katlediyor bir yandan da oluşturdukları şiddet ve korku ortamından dolayı Türk nüfusunun bölgeyi terk etmesine çalışıyorlardı. Sürekli olarak Ermeni tehcirini gündeme getirenler; bu şartlar altında (iç çatışma, Ermeni terörizmi) gerçekleşen Türk tehcirini de objektiflik adına gözden uzak tutmamalıdırlar. Komitacılar, bölgede self determinasyon ilkesine dayanarak milli bir devlet kurmayı amaçlamaktaydılar.

Yukarıda vermiş olduğumuz Türklere ait ölü rakamlarına, katliam korkusuyla Doğu Anadolu'yu terk etmek zorunda kalan Türk nüfusuna ilişkin rakamları da ilave etmek gerekir ki; komitacıların oluşturduğu şiddetin boyutları daha net görülebilsin. Rus belgelerine göre oluşan şiddet ortamında güvenlikleri kalmadığı gerekçesi ile göç etmek zorunda kalan Türk

5 Kemal YAVUZ, "Türk Ermenileri ve Ermeni Sorunu", **Ulusal Strateji,** Mayıs- Haziran 2001,s.24

6 ERCAN, **a.g.e.**s.100

Doğu Anadolu'da silahlı eylemlere karışan, karıştığından şüphe edilen Ermeniler, tehcire tabi tutularak bölgeden alınmış ve güneye (Suriye, Lübnan) nakledilmeye başlanmıştır; yıl, 1915. Batı Anadolu'da (Ege ve Marmara bölgesi) yaşamakta olan ve eylemlerle organik bağı bulunmayan Ermenilere, tehcir kararı uygulanmamıştır. Burada şu hatırlatmayı yapmak gerekir: Tehcir, Ermeni terörünün şiddetinin artması, zamanda ve mekanda yayılmasından dolayı gerçekleştirilmiştir. Tehcir uygulaması, Ermeni olaylarının, 1880'lerde başladığı düşünüldüğünde, oldukça geç kalınmış bir uygulamadır.

nüfusu 500.000'dir.[8] Ermeni tehciri nedeni ile Ermeni halkının mağdur duruma düştüğünü ifade edenler, Ermeni komitacılarının eylemleri sonucu, yaşadıkları toprakları terk etmek zorunda kalan Müslüman, Türk ailelerin yaşadıkları dramı da görmelidirler. Komitacılara göre katledilen ve göçenlerle birlikte bölgedeki Türk nüfusu azalacak ve self determinasyon ilkesine göre bir Ermenistan kurulabilecekti.

Komitacılar, Doğu Anadolu'da Türkleri hatırlatan okul, cami, hamam, tekke, medrese gibi kurumları da ortadan kaldırmaya yönelik saldırılarda bulunmuşlardır. Türklere karşı o derece kin dolmuşlardı ki, bu kin nedeni ile Türklere ait her şey saldırı hedefi olabiliyordu. Bu durum, düşmanlık ve şiddet içeren kuvvetli bir psikolojik şartlanma durumudur.

6. Osmanlı Devleti'nin Ermeni Komitacılarına Karşı Aldığı Tedbirler:

Ermeni olayları, dış destekli, bağımsız devlet kurma amaçlı, siyasi bir isyan kalkışmasıdır. Osmanlı Devleti, hiçbir egemen devletin sessiz kalamayacağı gibi, zincirleme isyan ve eylemlere karşı sessiz kalmamıştır. Nitekim öncelikle, Sultan II. Abdülhamit'in emri ile Doğu Anadolu'daki Müslüman aşiretler, Hamidiye Alayları adı altında silahlandırılmıştır. Bu aslında bir tür koruculuk sistemidir, savunma maksatlı alınan bir tedbirdir. Saldırının ne zaman, nereden, ne şekilde geleceği bilinmeyeceği göz özüne alındığında ise basit bir tedbir olduğu görülür. Nitekim Ermeni saldırıları karşısında, kendilerini koruyabilme adına, caydırıcı etkiye sahip olan bu tedbir, yeterince etkili olamamıştır.

Zamanda ve mekanda yayılan isyan ve katliam hareketlerine karşı, devletin bütün uyarılarına rağmen saldırılarını sonlandırmayan komitacılara karşı uzun tartışmaların ardından alınan karar ile öncelikle zararlı faaliyetleri tespit edilen komitalar ve şubeleri kapatılmış, örgütlerde ve eylemlerde aktif rol alan komitacılardan 235'i tutuklanmıştır. Daha sonrada Doğu Anadolu'da silahlı eylemlere karışan, karıştığından şüphe edilen Ermeniler, tehcire tabi tutularak bölgeden alınmış ve güneye (Suriye, Lübnan) nakledilmeye başlanmıştır; yıl, 1915. Batı Anadolu'da (Ege ve Marmara bölgesi) yaşamakta olan ve eylemlerle organik bağı bulunmayan Ermenilere, tehcir kararı uygulanmamıştır. Burada şu hatırlatmayı yapmak gerekir: Tehcir, Ermeni terörünün şiddetinin artması, zamanda ve mekanda yayılmasından dolayı gerçekleştirilmiştir. Tehcir uygulaması, Ermeni olaylarının, 1880'lerde başladığı düşünüldüğünde, oldukça geç kalınmış bir uygulamadır.

Tehcir kararının alınması, sinekleri avlamaktan vazgeçerek, bataklığı kurutmaya yönelik isabetli bir girişimdir. Ermeni komitacıları ve onlara kanarak destek veren bilhassa Doğu Anadolu Ermenileri, I. Dünya Savaşı boyunca Rus ve İngilizler lehine casusluk yapmış, Türk ordusuna ve halkına karşı silahlı eylemler gerçekleştirerek asayişi bozmuş, iç tehdit unsuru oluşturmuş, farklı zaman ve yerlerde isyanlar çıkararak toplumsal barış ve huzuru bozmuşlardır. Sebepler, tehciri tam bir zorunluluk haline getirmiştir. Tehcir uygulanmasa idi bölgedeki asayişsizlik, huzursuzluk ve karşılıklı kıyımlar daha da artacaktı. Tehcirden sonra Ermeni olayları, durma noktasına gelmiştir ki, bu durum tehcirin ne kadar isabetli bir uygulama olduğunun göstergesidir.

KAYNAKÇA:

-Cemal ANADOL, **Tarihin Işığında Ermeni Dosyası,** İst, Turan Kitabevi, 1982s.29

-M. Sadi KOÇAŞ, **Tarihte Ermeniler ve Türk- Ermeni İlişkileri,** 4. Baskı, Kastaş yay,. İst, 1990, s.80

-Kemal YAVUZ, "Türk Ermenileri ve Ermeni Sorunu", **Ulusal Strateji,** Mayıs- Haziran 2001,s.24

-Nejat GÖYÜNÇ, "Osmanlı Devletinde Ermeniler Hakkında", **Osmanlı'dan Günümüze Ermeni Sorunu,** (Editör. Hasan Celal Güzel), 2. Baskı, Yeni Türkiye Yay, Ankara, 2001, s.122

-Yavuz ERCAN, "Ermeniler ve Ermeni Sorunu", (Editör: Hasan Celal GÜZEL), **Osmanlı'dan Günümüze Ermeni Sorunu,** 2. Baskı, Yeni Türkiye yayınları, Ankara, 2001 s.86

MAKALE

KÜRESELLEŞME, MİLLİYETÇİLİK ve AYRILIKÇILIK

Burcu GÖKOĞLU İzmir 2 No'lu Şube Bergama Temsilciliği

Bu yazıda Fransız Devrimi'nden günümüze kadar süregelen sermayeye dayalı ekonomi sistemlerinin farklılaşma ve genişleme süreçleri içinde, gerek Dünya'nın gerekse Türkiye'nin siyasi ve sosyal arenasının nasıl değiştirilmeye çalışıldığı ele alınmıştır.

Tarihe "Sanayi Devrimi" olarak geçen sürecin sonuçları felsefede, siyasette ve toplumda tüm taşları yerinden oynattı. Aydınlanma dönemi, değişen üretim tarzı ile bilim ve teknolojide yaşanan hızlı gelişim ve değişim artık feodal toplum düzeni ve monarşik devlet yapısına uymuyordu. Artık geleneksel olandan modern olana geçilmesi vakti gelmişti.

Nitekim bahsedilen bu süreç en önemli sonuçlarını 1789 Fransız İhtilaliyle gösterdi. Bu devrimin sınıfların ortadan kalkması, feodal ve monarşik yapının tasfiyesi ve özgür iş gücü gibi hedeflediği sonuçları tam anlamıyla hayata geçirmesi ve bunun içinde insanları birbirine bağlayan krala, aşirete, soya, kavme aidiyet değil; aynı dili konuşan ve aynı kültürel formlara sahip olan insanlar ve toplum yapısı gerekiyordu. Bunu sağlayacak olan ideoloji "**milliyetçilik"ti v**e bu kavram aynı ırka soya mensup olma değil "demokratik bir anayasaya sahip olabilecek biçimde kendisini yapılandıran devlet halkı" ve "dil, tarih ve kültür birliği olan bireylerin birlikteliği" anlamına gelmekteydi(Gündoğan, 2002:182). Avrupa'da milliyetçilik modern şeklini böyle bulurken bizim topraklarımızda halen Osmanlı Devleti varlığını gerileyen bir şekilde sürdürmekte ve bu süreçten çıkış yolu da dönemin bazı aydınları tarafından milliyetçilik olarak gösterilmekteydi.

Türklerin milliyetçilik anlayışı tarih sahnelerine çıktığı ilk dönemden itibaren ilkel toplulukların kavmiyet, aidiyet anlayışı gibi olmadığı görülür. Türkler dünyaya hükmetmek, cihangir millet olma, hiçbir devletin boyunduruğu altına girmeme hevesini gütmüş ve bunu başarmıştır. Ancak yönetici oldukları hanlıklar ve hakanlılarda kendilerine bağlı halkları da kendilerinden saymışlardır. Türklerin "orda" (ordu-kent) modeli; merkezdeki güçlü halkın (kurucu kabilenin) varlığına dayanmakla birlikte, diğer kabileleri (halkları) ordanın bir parçası saymıştır. Moğol fiziki özellikleri taşıyan Türk Bilge Kağan'ın, daha sonra Açina kabilesinin egemenliğine son veren Uygur (Dokuz Oğuz) kabilesini "kendi halkım" diye anmasının (Zelyurt, 2009:441) ve Moğol görünümlü Açinaların da Avrupa tipli Uygur ve Türgişler için "kendi halkımız" demeleri bundandır(A.g.e, 331). Yine Zelyurt'un belirttiğine göre (2009:393), bozkırda temel bağ, kültür bağı ve kültür bağının en güçlü unsuru da dil birliği idi ki bu da modern ulus-devlet ve milliyetçilik kavramıyla örtüşmektedir. Atatürk'ün fikirlerimin babası diye nitelediği Türkçülüğün fikir babalarından Ziya GÖKALP'e göre(1923:28), millet, ne coğrafi, ne ırki, ne siyasi ne de idari bir zümre değildir. Millet, dili ortak olan, aynı terbiyeyi almış fertlerden oluşan kültürel bir birliktir. Milliyette şecere aranmaz, yalnız terbiye aranır (Aktaran Filizok, 2005:96). Bu milliyetçilik anlayışı Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyetinin de temelini oluşturmuş ve Türk halkı tarafından tarihi ve kültürel zemini olduğu için kolaylıkla benimsenmiştir.

Türklerin geçirdiği tarihsel süreç en nihayetinde

Atatürk ve O'nun kurduğu Türkiye Cumhuriyetinde son şeklini bulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti 1923'te kurucu kimliği Türk kimliği olan ve kendisine vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkesi bünyesine alan, ulusal-üniter bir devlet yapısına sahip ve bu yapının ideolojisi olan milliyetçiliği benimsemiş genç bir cumhuriyet olarak tarih sahnesine çıkar.

I. teknolojik devrim kapitalizmin ortaya çıkışına, bilişim ve iletişim alanında gerçekleşen III. Teknolojik devrim de kapitalizmi daha da yukarı taşıyarak sadece ekonomik değil siyasi ve toplumsal bir süreç olan küreselleşmeyi ortaya çıkarmıştır. Küreselleşmeyle çok uluslu ve büyük şirketler üretimi ele geçirmiştir. Bu büyük ve çok uluslu şirketlerin amacına ulaşabilmesi için sermayelerinin sınırsız bir şekilde gezinerek dünyanın her yerine ulaşması ve yatırım yapması gerekmektedir. Bu küresel ekonomik gücün önünde ulus-devlet ve milliyetçilik engel teşkil etmektedir. Küresel ekonomi ve onun aktörü çok uluslu şirketler sınırları küçük, ekonomik düzene müdahale edemeyen dirençsiz devletler istemektedirler.

Durum böyle olunca da güçlü ulus devletler yeni dünya düzeninin işine gelmemekte ve her türlü ayrılıkçı hareket ABD ve AB tarafından desteklenmektedir. Zaten küreselleşme, bir taraftan farklılıkları yok edip tüm unsurların birbirleriyle bütünleştiği homojen bir dünya, yani son zamanlarda sık kullanılan tabirle küresel bir köy yaratma, iddiasında bulunmakla beraber yerelleşme, etnik kimliğe dayalı siyaset, etnik kimliğe dayalı üniter devletten kopma çabaları ve çok kültürlülük tartışmalarını da beraberinde getirmiştir.

Tüm dünyada sahnelenmeye çalışan bu oyundan ülkemiz de etkilenmiştir. Ulusal bilinci yüksek ve dirençli bir Türk devleti Batı dünyasının işine gelmemektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyolojik bir gerçeği olan çok kültürlülük siyasi zemine oturtulmuş, "ötekileştirme" ve "çok kültürlülük" kavramları ağızlara sakız yapılarak, "yerel özerklik" ve "ayrıştırma" kavramlar mütemadiyen vurgulanmıştır.

Tarih sahnesine atlı bozkır kültürünün göçebeleri olarak çıkan Mançurya'dan Afrika ve Avrupa'ya kadar geniş bir coğrafyada yurt tutan Türk kimliğinin özünde ve tarihsel sürecinde değişik kültürlerle kaynaşma ve hoşgörü zaten vardır. Ancak, Türkler bulundukları her yerde devlet kurucusu olma, diğerlerini yönetme misyonuyla bulunmuştur. Hiçbir zaman başka bir devletin boyunduruğu altında bulunmamış ancak kendi bünyesinde bulunan farklı kimliklere de devlete itaat ve saygı gösterdiği sürece farklı muamele yapmamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti üniter ve ulusal bir devlettir. Kurucu kimliği Türk kimliğidir. İdeolojisi de Atatürkçülüktür. Resmi dili Türkçedir. Bu hükümler T.C Anayasasında da değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez maddeler olarak yerini almıştır. Devlet ideolojimiz olan Atatürkçülük ve onun milliyetçiliği; batılı siyasetçiler, siyasi amaç güden dini cemaatler ve onların liderleri, ayrılıkçı etnik gruplar ve yeni dünya düzeni ile bu düzenin şirketleri ve kuruluşlarında nemalanan bazı sözde liberal demokrat kesim tarafından sözlü ve fiziksel saldırıya uğramaktadır. Türk kimliğini, bilincini ve birliğini yıpratmaya çalışanların, devletin üniter yapısı ve Atatürkçülüğü karalamak suretiyle bunu gerçekleştirmeye çalıştıkları aşikârdır.

Kendi ulusal devletlerini en tavizsiz ilkelerle yönetenler Türkiye'ye AB siyasal kriterleri bağlamında tam tersini salık vermektedirler. Ancak bu sözde özgürlük, demokrasi ve çok kültürlülük hikâyelerini yutmuyoruz. Buna inanıp destekçisi olan sözde aydınlar(!) da acaba işbirlikçi sermaye ve emperyalist yeni dünya düzeninin amaçlarına hizmet ettiklerinin farkındalar mı? Bir zamanlar sınıf bilinci oluşturarak düzeni değiştirmek isteyenler, bugün dayandıkları tek noktanın etnik ayrılıkçılık olduğunun farkındalar mı?

Türk milleti tarihsel sürecinde düştüğü her darboğazdan özüne dönerek ve milli kültür etrafında birleşerek kurtulmuştur. Bu Hunlardan beri geçmişte de böyleydi, şimdi de böyledir ve gelecekte de böyle olacaktır. Bunun son ve somut örneği Kurtuluş savaşı ve bir imparatorluğun küllerinden doğan Türkiye Cumhuriyeti'dir. Orta Asya'da Çinlilerin, Rusların; I. Dünya Savaşı sırasında dönemin İngiltere, Fransa gibi süper güçlerinin başaramadığını bugün yeni dünya düzeni ve onun yanında olanlar da başaramayacaklar. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti ideolojik kökenini derin Türk tarihi ve kültürü ile Atatürkçülükten almaktadır. Ve ne zaman güç bir duruma düşse "titreyip kendine gelerek" geçmişten bu yana sahip olduğu medeniyetin ruhunu canlandırmaktadır. Ve Atatürk'ün de dediği gibi *"Bir zamanlar gelir, beni unutmak veya unutturmak isteyen gayretler belirebilir. Fikirlerimi inkâr edenler ve bana karşı çıkanlar olabilir. Hatta bunlar benim yakın bildiğim ve inandıklarım arasından bile olabilir. Fakat ektiğimiz tohumlar o kadar özlü ve kuvvetlidir ki bu fikirler Hindistan'dan, Mısır'dan döner dolaşır, gene gelir, feyizli neticeleri kalplerimizi doldurur."*

KAYNAKÇA

FİLİZOK, Rıza (2005) "ZİYA GÖKALP" Akçağ yayınları: Ankara

GÜNDOĞAN, Ali Osman (2002) "DEVLET ve MİLLİYETÇİLİK" Doğu Batı Düşünce Dergisi: Ankara. Yıl:6 Sayı:21

ZELYUT, Rıza (2009) "TÜRK KİMLİĞİ" Kripto Kitaplar: Ankara

MAKALE

TEMEL İLKEMİZ MİLLİ BİRLİK VE TAM BAĞIMSIZLIK

Vural GÜNDÜZ Ankara 3 No'lu Şube

"Mustafa Kemal Atatürk, Türk milletini, birlik ve beraberlik içinde ortak hedefler etrafında birleştiren, bütünleştiren, milli kültürümüzü geliştirerek çağdaş bir toplum olmamızı sağlayan bir liderdir. Hiç şüphesiz Mustafa Kemal Atatürk 'ü toplumumuza bu derece benimseten, kurtuluşumuz için yaptıklarının yanında onun liderlik özelliklerinden gelmektedir."

Milli Mücadele'nin özellikle kongreler dönemi, tam bağımsızlık fikrinin yerleştirilme çabalarını içerir. İstanbul'da Damat Ferit hükümeti 30 Mart 1919'da İngiliz mandasını istemişti. Bununla birlikte Milli Mücadele'nin içinde olup aktif rol oynayan bir çok aydın da işgalcilere karşı Amerikan mandasını istemekteydi. Bunlar arasında, "Rauf Bey, Refet Bey, Bekir Sami Bey, İsmet Bey, İsmail Fazıl Paşa gibi tanınmış kişiler vardır. Aynı çözümü benimseyen Halide Edip (Adıvar) 10 Ağustos 1919'da Atatürk'e gönderdiği telgrafta, Amerikan heyetinden Türkiye'nin güdümünü isteyeceklerini bildirdi". Mustafa Kemal bu şekilde düşünmüyordu. O Türk milletinin örgütlenmesi halinde tam bağımsızlığa kavuşacağını çok iyi biliyordu.Onun içinde milli mücadelede temel ilke milli birlik ve tam bağımsızlık olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde gerçekleştirilen milli mücadele 'den sonra kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bağımsız olarak yaşayabilmesi ve ilelebet payidar olabilmesi için tam bağımsızlık temel ilke olarak benimsenmiştir. Gerek Türkiye Cumhuriyeti'nin ilanı ve gerekse daha sonra gerçekleştirilen Türk inkılâbının asıl sebebi de budur. Ayrıca Atatürk, dünya üzerinde haysiyetle yaşayabilmek ve çağdaş medeniyet seviyesine ulaşabilmek için milli birlik ve beraberliğin önemini de her fırsatta dile getirmiştir.

Devletler hukukuna göre, bağımsızlık; bir devletin başka bir devlete veya milletlerarası bir müesseseye (kuruluşa) tabi olmaması veya bağlı bulunmaması demektir. "Siyasi bağımsızlık, Devletin, Devletler Hukuku tarafından kendisine tanıdığı bir milletlerarası yetkidir. Bağımsız devlet diğer devletlerle olan münasebetlerinde, devletler hukuk'unun tanıdığı bu yetkileri serbestçe yerine getirir".

Atatürk'ün bağımsızlık anlayışı sadece siyasi bağımsızlık olarak algılanmamalıdır. Nitekim Ankara antlaşmasının imzasından önce Fransız delegesi Franklin Boullion'a dediği gibi,

''Tam bağımsızlık denildiği zaman, elbette siyasi, mali, ekonomik, adli, askeri, kültürel ve benzeri her konuda tam bağımsızlık ve tam serbestlik demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde bağımsızlıktan mahrumiyet, millet ve memleketin gerçek anlamıyla bütün bağımsızlığından mahrumiyeti demektir. Biz, bunu temin etmeden barış ve huzura erişeceğimiz inancında değiliz."

Atatürk ekonomik bağımsızlık ilgili de şunları söylemektedir: ''Türkiye'nin bütün felaket sebeplerinin ekonomi alanında uğradığı engellerden doğduğunu tekrara gerek görmem. Yaşam ve tam bağımsızlığın, ekonomiden ve tam bağımsızlıktan ibaret olduğuna inanıyorum. Bunu bütün anlamıyla sağlamak milletimizce kesinkes kararlaştırılmıştır. Tesadüf olunacak güçlüklerin ve tehlikelerin derecesi ne olursa olsun bunu kesinlikle başaracağımıza inanıyorum."

Atatürk bu söylediklerini pratikte de büyük azimle gerçekleştirmeye çalışmıştır. Ekonomik bağımsızlık için, İzmir'de İktisat Kongresi toplanmış, Lozan'da olmazsa olmaz dediğimiz Osmanlıyı batının sömürgesi haline getirmiş olan kapitülasyonların kaldırılması için deyim yerinde ise savaş verilmiştir. Teşvik-i Sanayi gibi dış bağımlılıktan kurtulup, milli sanayici oluşturmak için kanunlar çıkarılmıştır. Kültürel bağımsızlığın sağlanması için Anadolu'da yabancı ve azınlık okulları kapattırılmış, öğretim birleştirilmiş, Türk Tarih ve Dil Kurumları vücuda getirilmiştir.

Atatürk bağımsızlığın milletler için temel ilke olduğunu vurgulamaktadır:''Bağımsızlık ve özgürlüklerini her ne pahasına ve her ne karşılığında olursa olsun zedeleme ve kısıtlamaya asla hoşgörülü davranmamak; bağımsızlık ve özgürlüklerini bütün anlamıyla koruyabilmek ve bunun için gerekirse, son bireyinin son damla kanını akıtarak insanlık tarihini şanlı örnek ile süslemek; işte, bağımsızlık ve özgürlüğün gerçek niteliğini, geniş anlamını, yüksek değerini, vicdanında kavramış milletler için temel ve ölmez ilke! Ancak bu ilke uğrunda her türlü özveriyi, her an yapmaya hazır milletlerdir ki, devamlı olarak insanlığın değer verilişine ve saygısına layık bir topluluk olarak düşünülebilirler."

Atatürk,''Esas, Türk milletinin saygın ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas, ancak tam bağımsızlığa sahip olmakla temin olunabilir. Ne kadar zengin ve refaha kavuşturulmuş olursa olsun, bağımsızlıktan mahrum bir millet, uygar insanlık karşısında uşak olmak durumundan yüksek bir davranışa lâyık olamaz. Yabancı bir devletin himaye ve desteğini kabul etmek, insanlık özelliklerinden yoksunluğu, beceriksizlik ve miskinliği itiraftan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağı dereceye düşmemiş olanların isteyerek başlarına bir yabancı efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez.Halbuki, Türk'ün saygınlığı ve onuru ve yeteneği çok yüksek ve büyüktür."

Atatürk tam bağımsız bir Türk devleti kurmak için aldığı kararın gerekçesi;

''Osmanlı memleketleri tamamen parçalanmıştı. Ortada bir avuç Türk'ün barındığı bir ata yurdu kalmıştı.

Son mesele bunun da taksimini sağlamaya çalışmaktan ibaretti. Osmanlı Devleti, onun istiklâli, padişah, halife, hükümet, bunların hepsi anlamı kalmamış birtakım boş sözlerden ibaretti.

Neyin ve kimin dokunulmazlığı için kimden ne gibi yardım sağlanmak isteniyordu?

O halde ciddi ve gerçek karar ne olabilirdi?

Efendiler, bu durum karşısında bir tek karar vardı. O da milli hâkimiyete dayanan, kayıtsız şartsız, bağımsız yeni bir Türk devleti kurmak!

İşte, daha İstanbul'dan çıkmadan önce düşündüğümüz ve Samsun'da Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulanmasına başladığımız karar, bu karar olmuştur."

Atatürk'e göre ;

"Bu kararın dayandığı en güçlü muhakeme ve mantık şuydu:Temel ilke, Türk milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu ilke, ancak tam istiklâle sahip olmakla gerçekleştirilebilir. Ne kadar zengin ve bolluk içinde olursa olsun, istiklâlden yoksun bir millet, medenî insanlık dünyası karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lâyık görülemez.

Yabancı bir devletin koruyup kollayıcılığını kabul etmek, insanlık vasıflarından yoksunluğu, güçsüzlük ve miskinliği itiraftan başka bir şey değildir. Gerçekten de bu seviyesizliğe düşmemiş olanların, isteyerek başlarına bir yabancı efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez.

Halbuki, Türk'ün haysiyeti, gururu ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet esir yaşamaktansa yok olsun daha iyidir!...

O halde, ya istiklâl ya ölüm!

İşte, gerçek kurtuluş isteyenlerin parolası bu olacaktır. Bir an için, bu kararın uygulanmasında başarısızlığa uğranacağını farz edelim. Ne olacaktı? Esirlik!

Peki efendim. Öteki kararlara boyun eğme durumunda sonuç bunun aynı değil miydi?

Şu farkla ki, istiklâli için ölümü göze alan bir millet, insanlık haysiyet ve şerefinin gereği olan bütün fedakârlığı yapmakla teselli bulur ve hiç şüphesiz, esirlik zincirini kendi eliyle boynuna geçiren miskin, haysiyetsiz bir millete bakarak dost ve düşman gözündeki yeri bambaşka olur.

Sonra, Osmanlı hanedan ve saltanatının devam ettirilmesine çalışmak, elbette Türk milletine karşı en büyük kötülüğü işlemekti. Çünkü, millet her türlü fedakârlığı göze alarak istiklâlini kazanmış olsa da, saltanat sürüp gittiği takdirde, bu istiklâle kazanılmış gözüyle bakılamazdı. Artık, vatan ve milletle hiçbir vicdan ve fikir bağlantısı kalmamış bir sürü delinin, devlet ve milletin istiklâl ve haysiyetinin koruyucusu mevkiinde bulundurulmasına nasıl göz yumulabilirdi?"

Atatürk,''Türkiye tam bağımsızlığını sağlayacak bir barış ister. Bu uygun görülmedikçe uygarlık dünyasının insanî hissine ve memleket ve milletimizin kuvvet ve kudretine dayanarak insanca yaşayabilmek için muhtaç olduğumuz yaşam sebeplerini ve bağımsızlığı sağlayıncaya kadar, başladığımız işte devam olunacaktır. Milletin gerçek kararı budur."

''Biz "Barış istiyoruz" dediğimiz zaman "Tam bağımsızlık istiyoruz" dediğimizi herkesin bilmesi gerekir. Bunu istemeye hakkımız ve kudretimiz vardır. On yıl, yirmi yıl sonra aşağı görülerek ölmektense, şimdiden şeref ve saygınlıkla ölmeyi üstün tutmalıyız."

''Bütün millet, bütün dünya bilsin ki, en sonunda ve en sonunda millet tam bağımsızlığının sağlandığını görmedikçe yürümeğe başladığı yolda bir an duraksamayacaktır."

''Milli bağımsızlığı sağladıktan sonra Atatürk'ün temel amacı, Türkiye'yi her bakımdan çağdaş medeniyetin bir ortağı ve bir parçası haline getirmek ve böylece zaman içinde Türkiye'nin tam bağımsız kalmasını sağlamaktı. Asıl amaç, Türkiye Cumhuriyeti'nin sonsuza kadar yaşamasını sağlamaktır."

aMilli birlik ve beraberlik, milletçe birliği, bir arada yaşamayı ve bütünlüğü belirtir. Milli birlik ve beraberlik, bir arada yaşayan millet fertlerini, birbirine sımsıkı bağlar. Milletçe birlik, milleti oluşturan unsurlarda birlik, beraberlik ve bütünlük demektir.

Milli birlik ve beraberlik duygusu ulusun bireylerini birbirine bağlar. Atatürk, kurtuluş savaşının başlangıcından itibaren milli devlet, milli güç, milli birlik ve berberlik konularına büyük önem vermiştir. Kurtuluş savaşı Atatürk önderliğinde, Türk ulusunun milli birlik ve beraberliğinin bir sonucudur. Yeni kurulan Türk devletinin yaşaması ve çağdaşlaşmasında, milli birlik ve beraberlik çerçevesinde gerçekleşmesi düşünülmüştür.

Milli birlik ve beraberlik aynı zamanda milli devletin gerçekleşme vasıtasıdır. Milli Birlik, bir milletin içinde yaşayan farklı dil, din, düşünce, inanç kümelerinin ortak idealler ve menfaatler etrafında bir arada yaşaması ve bütünleşmesidir.

Milli birlik ve beraberlik, önce milleti teşkil eden unsurlarda birlik ve beraberlik demektir. Millet ise tarihin bir ürünü ve bir sonucu olarak en gelişmiş toplum düzenidir.Vatan, millet denilen insan topluluğunun, ortak hatıralarını, iftiharlarını, gururlarını, ortak acıları ve isteklerini bünyesinde bulundurur. Vatan, geçmişin kültür mirasını ve zenginliğini içinde saklar.

Millet, bu sözünü ettiğimiz vatan üzerinde aynı dille, aynı duyguyla kültür birliği kuran bir bütün haline gelmiş, şuurlu insan topluluğudur.

Milletin oluşmasında, vatan birliği yanı sıra dil, kültür ve ideal birliğinin de önemli rolü ve yeri vardır. Dil, birlikte, bir arada yaşayan insanların karşılıklı anlaşma vasıtasıdır. Anlaşan insanlar bir arada yaşarlar. Ortak anlaşma vasıtası olarak dil, millet varlığına en kuvvetli bir basamak teşkil eder.

Milleti oluşturan insanların arasında dil birliği kadar, kültür birliğinin de değeri ve rolü vardır.

Kültür, bir toplumun sahip olduğu maddî ve manevi kıymetlerden oluşan bir bütündür. Kültür, bir toplumu diğer bir toplumdan ayırt eden özel bir hayat tarzını da belirler. İnsanoğlunun tabiat ile etkileşiminden doğan kültür, insan tabiatının bir eseridir. Kültür, varlığını ve sürekliliğini toplum yaşamına borçludur. Kültürün, millet dediğimiz varlığın oluşmasında büyük rolü vardır. Kültür gücü olmayan millet, tarihte varlığını ispatlayamaz.

Milli birlik ve beraberlik, milletçe birliği ve ortak amaçlara yönelmede de birliği ifade eder. Atatürk'ün dediği gibi, "Milli hedefler, milli irade yalnız bir kişinin düşünmesinden değil, bütün milletin arzularının, emellerinin birleşmesinden ibarettir".Gerçek anlamda milletimizin gücü, milli birlik ve beraberlikle ortaya çıkar. ■

KAYNAKÇA:

-Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I-III,Bugünkü Dille Yayına Hazırlayanlar:Prof.Dr. Ali Sevim, Prof.Dr. M.Akif Tural, Prof.Dr. İzzet Öztoprak, Atatürk Araştırma Merkezi,Ankara,2006

-Enver Ziya Karal:Atatürk'ten Düşünceler,ODTÜ Basımevi, Ankara 2006

- Utkan Kocatürk,Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, Atatürk Araştırma Merkezi,Ankara, 1999

-Ünsal Yavuz:İmparatorluktan Milli Devlete,Türk Tarih Kurumu Basımevi,Ankara,1990

Mücadele Edenler Her Zaman Kazanamazlar. Ancak Kazananlar Hep Mücadele Edenlerdir !

TÜRK EĞİTİM-SEN,
TÜRKİYE KAMU-SEN Üyesidir.

www.turkegitimsen.org.tr

K-Q
TSE-ISO-EN
9000

MAKALE

BÜYÜK TÜRKİYE İÇİN KURUMLARIMIZDAKİ YERİNİZİ ALIN

Mehmet BULUT Mersin 2 No'lu Şube

Mücadeleden kaçmak gibi bir seçeneğimiz bulunmamaktadır. Hayatın kendisi mücadeledir. Hayatın içinde defalarca teslim alınmak isteniriz. İnsan kalmak, insanca, onurluca yaşamak için en zor koşullarda bile direnmek zorundayız. Kimliğimizi, bir ceket bir gömlek, bir kravat misali çıkarıp atamayız.

Kendimizden daha ziyade çocuklarımız için "insanca, yaşanacak güzel bir Türkiye" bırakmak bizim vazgeçilmez görevimizdir. Çocuklarımıza miras olarak ne bırakacağız? Türk olmaktan, Türk olduğunu söylemekten utandıkları; yeni bir çağda, döneminin en sefil hayatını sürdürdükleri bir gelecek mi? Tabii ki hayır. Biz onlara sonsuza kadara var olacak insanca yaşayabilecekleri, güzel bir Türkiye bırakmak istiyoruz.

Olağanüstü güçlere sahip kahramanlarda, mitolojilerde, efsanelerde veya gerçek hayatta; hiçbir şeyin kendiliğinden olmadığını, güzelliklerin kolaylıkla kazanılmadığını görürsünüz. Hedefe ulaşmak, önce hayal etmekle başlar. İdeallerimize zihnimizde plan yapmadan ve gereken iradeyi, çalışmayı gayreti sergilemeden ulaşamayız. Hedefe ulaşma adına hayal etme elbette yeterli değildir. Hayaller gerekli olan maddi ve manevi donanımla desteklenmezse hedefe ulaşmak imkânsızdır. Büyük dava adamlarının hepsine bakın, karakterlerinde pes etmemek, mücadeleden kaçmamak ve hep limitleri sonuna kadar zorlamak vardır.

Fatih'i Fatih yapan niyetinin büyüklüğüdür. Hedefe ulaşmak, önce hayal etmekle başlar. İdeallerimize zihnimizde plan yapmadan ve gereken iradeyi göstermeden ulaşamayız. İstanbul Fatihi, Fatih Sultan Mehmet daha çocuk yaşta bu yola gönül koymuş, duygu ve düşünce dünyasını fetih hayalleriyle süslemiş, oyunlarında İstanbul'u bir değil belki yüzlerce kez fethetmişti. Fatih, İstanbul'u fetheden muzaffer bir kumandan olmasının yanında madde ve manayı birbiri içinde bütünleştirip bünyesinde barındıran bir alperendi.

Zorluklar yaşamımızın da doğal hâlleridir hep vardır; ancak onlar beraberinde kolaylıkları da taşırlar. Zorluklarla kolaylıklar yan yanadır. Allah Kuranıkerim'de şöyle buyurur: "Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır. Gerçekten, zorlukla beraber bir kolaylık vardır." (94/İnşirah suresi, 5–6) Yaşamımızda beklenmedik olaylar, acılar, dertler, sıkıntılar olabilir. Yaşamımızda iyilikler ve kolaylıkların yanında zorluklarında olması mücadelenin ve çabanın gerekliliğini gösterir.

Yaşamımızda karşılaştığımız zorluklara göğüs gerip, onlarla mücadele etmemiz gerekiyor. Hayatın sıkıntılarını aşmak için gösterdiğimiz çaba, bizi bir gün mutlu sona erdirecektir. Söz gelimi okuyup doktor, mühendis, öğretmen vb. olmak kolay bir şey değildir. Ancak yıllar boyu süren öğrencilik yaşamında gösterilen sabır, çaba ve istek, sonunda bireyi başarıya götürüyor. İyi-kötü, cesur-korkak, sadık-nankör, güzel-çirkin, doğru-yanlış kısacası hiçbir durum yok ki, varlığını zıddına borçlu olmasın. Hayat da güzelliklerin kolaylıkların yanında her zaman mücadeleyi ve zorlukları içinde barındırmaktadır.

Yaşamda önümüze çıkan engelleri aşmamız için bize başarma gücü ve yeteneği verilmiştir. Bu güç ve yetenek sayesinde birçok zorluğu aşabiliriz. Yaşamda karşılaştığımız zorluklar karşısında paniğe kapılmamak, başaramam endişesine düşmemek ve mücadeleden kaçmamak gerekir. Çünkü zorluklarla mücadele etmek iradeli, güçlü ve sağlam karakterli insana yakışan davranıştır.

Bir ferdin, karakter ve kabiliyeti ne boyutta ise, ilmi ve irfanı hangi seviyede ise, o boyut ve seviyede bir cemaat meydana getirir. Şuurlu ve basiretli fertler, şuurlu ve basiretli cemaatleri oluştururken; dâva ve gâyesini iyi bilen fertler, onun yeryüzüne hakim olması için gayret gösteren kişiler, dâva ve gâyesini iyi bilen ve onu yeryüzüne hakim kılacak teşkilatları meydana getirirler.

Kamu çalışanları olarak mücadelemiz yanlışa, eksiğe, adaletsiz dağılıma, haksızlığa, hukuksuzluğa karşı mücadele vermek için var olmuş ve bunun mücadelesini vermiştir. Hiçbir yanlış, hiçbir kötülük, hiçbir hukuksuzluk, hiçbir eksik yok ki mücadele edilmeden düzeltilsin.

Ahlaksızlığın ortalığı kasıp kavurduğu; genel ahlak kurallarının yok edildiği, vatanın, uğrunda ölünecek kadar mübarek bir kavram olmaktan çıkarılıp, arazi haline getirilerek büyük parçalar halinde satıldığı, dışarıdan beslenen vatan hainlerinin, ülkemizi böl ve yok et taktiğini uygulayarak bütün milli değerlerimize saldırdığı bir dönemi yaşıyoruz.

Ülkemizde işsizlik, kapkaç, cinayet ve terör artmıştır. Ortadoğu'da sıcak savaşlar sonrasında yeni haritalar çizilmiş, kukla Devletçikler üretilmiş, Irak üçe bölünmüş bulunmaktadır. Kapkaç, hırsızlık, dolandırıcılık, yankesicilik olaylarındaki korkunç artışlar özellikle büyük şehirlerimizi yaşanılmaz hale getirmiştir.

Vatan, millet kavramlarının arkasına saklanarak kendilerine taraftar bulmaya çalışanlar ve bu arada bazı asılsız kanıtları kullanarak sinsi bir şekilde toplumu kamplara bölmek istemektedirler. Bu kişiler sürekli olarak birilerini hedef göstererek yeni eylemlerin sinyallerini bir yerlere ulaştırmaya çalışıp birilerinin çığırtkanlığını ve taşeronluğunu yapmaktadır. Bu şekilde ülke içinde huzur ve düzen bozulmaya çalışılmakta ve ülkede bir anarşi ve kargaşa ortamı oluşturup asıl gayelerini gizlenmeye çalışılmaktadır.

Kuveyt'in Irak tarafından işgali, arkasından ABD'nin Irak'a müdahalesi ile hız kazanan Büyük Ortadoğu Projesi, son olarak İran ve Suriye için işlemeye başladı. Bu süreç hem bölge hem de dünya ülkeleri açısından büyük bir tehlike oluşturmaktadır. ABD nin stratejik ortaklığı her zaman kendi menfaatleri doğrultusunda ve tek taraflı olmuştur. ABD projeyi hazırlar, kararları alır, sonuçları belirledikten sonra ilgili stratejik ortak ülke istenilen yerde devreye girerek görevini yapar. Yarım asırdır stratejik ortağımız olan ABD, Kıbrıs ve PKK sorunlarıyla bu ilişkinin nasıl tek taraflı olduğunu göstermiştir. Peki, Türkiye'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ndeki yeri ne olmalıdır? Tüm istenilenleri kabul eden bir politika mı ortaya koymalı yoksa tamamen bu projenin dışında kalıp sadece seyretmekle mi yetinmelidir? Türkiye'nin Projede yer alan tüm bilgilerle birlikte ulaşılmak istenen hedeflerin neler olduğunu bilmesi de mümkün değildir. Bu nedenle Türkiye'nin bu projeyi sahiplenmesi, onu her platformda desteklemesi ve her istenene evet demesi hata olur.

Türk Devleti milli şuurun yüksek, Türk kültürünün hakim olduğu dönemlerde güçlü olmuş, bu değerlerden uzaklaşıldığı dönemlerde ise zayıflayarak güç kaybetmiş ya da yıkılmıştır. Türkiye'nin üniter yapısına yönelik tehditlerin arttığı günümüzde de sorun, Cumhuriyetin kuruluş amacını doğuran ve onun kuruluş temelinde yatan esas ilkelerden sapılmasından kaynaklanmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla birlikte dönemin milli değerlere sahip aydın kadrolarıyla uygulamaya konan Türk kültürüne dayalı ulus-devlet inşası, Atatürk'ün ölümünden sonra gayri milli politikalarla kesintiye uğratılmıştır. Günümüzde ise AB kılıfı altında federasyon, Türkiyelilik, alt kimlik üst kimlik, mozaik vb. tartışmalarla tamamen yok edilmeye çalışılmaktadır. Türkiye'nin kurtuluşunun reçetesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesi olan Türk Milliyetçilerindedir.

Kutlu bir sevdaya iman eden biz Türk Milliyetçisi olan kamu çalışanları dava yolunu kendine yol etmiş insanlar olarak, söz konusu necip Türk Milleti ve Türkiye iken bundan başka bir yolumuz da yoktur. Sadece sapan sürmeyi biliyor sanılan milletimiz, evlatlarına öyle bir iman aşılamıştır ki asırlarca; asırlarca mazlumun karşısında yunus, zalimin karşısında yavuz olmuş hep dağ gibi dik durmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluş felsefesi ve anayasası gereği üniter bir milli devlettir. Üniter bir devlet olan Türkiye'nin devlet biçimi, anayasanın ilgili hükümleri gereği konfederal, federal ya da siyasal bölgeli devlet biçimlerine kapalıdır. Tek devlet ilkesi değiştirilemez. Tek millet ilkesi değiştirilemez.

Bütün yaşanan olumsuz gelişmelere karşı zorluklar karşısında, sabırla ve şükürle mücadele etmesini bilen o iman timsali soylu Kamu Çalışanlarına, sizlere ülkemizin ihtiyacı var. Kamuda verimliliğin arttırılması, ülkemizin ekonomik darboğazdan kurtulması amacıyla hazırladığı devasa projelerin icraata dönüştürülebilmesi için devletimizin Türk Milliyetçisi olan Kamu Çalışanlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Ülkemizde Cumhuriyet tarihinin en yüksek iç ve dış borç rakamlarına ulaşılmış durumda. Ülkemizin hem ekonomik hem siyasi olarak içinde bulunduğu darboğazdan, dar geçitten çıkması, refaha ermesi, huzura kavuşmasının, insanlarımızın moralinin düzelmesinin bir tek yolu, bir tek gücümüz vardır. Birlik ve beraberlik içinde olmak ve elele vermektir. 'Öteki' demeden, ufak tefek ayrılıklarımızı gündeme getirme-

Bizler bu ülkenin gerçek sahibi olarak, bu ülke için hizmet ve fikir üretmeye devam edeceğiz. ''Geçmişi olmayanın geleceği de olmaz.'' inancıyla vefa, sevgi ve her geçen gün güçlenen dayanışmayla, kardeşlikle yolumuza devam edeceğiz. Asla bu yoldan dönmeyeceğiz.

Geleceğin büyük Türkiye'sini kurma, mutlu ve huzurlu çalışma ortamını oluşturma mücadelesinde bütün kamu çalışanlarını mücadeleden kaçmadan kurumlarımızda ki yerini almaya davet ediyoruz.

den, Anadolu insanının sonsuz birlikteliğinde hep bir ağızdan ülkeye sahip çıkmak. İnsanımıza, doğamıza, yaşam kaynağımız olan suyumuza, toprağımıza, soluduğumuz havaya gereken önemi vermeli ve bu ülkeyi sevip korumalıyız. Biz ancak ve ancak 'öteki' demeden birbirimize sımsıkı sarılarak, birbirimizle dayanışma içinde olarak 'kötü gün dostu' olarak bu çemberden çıkabiliriz

Kutlu bir davaya inanmış, iman etmiş insanlar düşünün! Tüm zamanlarını, tüm enerjilerini inandıkları yolda harcamak durumunda olan insanlar, güç birlikten gelir diyerek aynı kutlu davaya inanmış insanlarla bir araya gelir ve topyekûn bir mücadele içine girerler. Birbirlerini sadece ve sadece Allah Rızası için seven, fedakârlık yapılması gerektiğinde kendilerini ilk sıraya koyan, konu menfaat olunca sırtlarını dönmeyi bilip, riyadan her zaman uzak durarak mücadeleye yılmadan, yıkılmadan devam edebilirler.

Kutlu bir sevdaya iman eden biz Türk Milliyetçisi olan kamu çalışanları dava yolunu kendine yol etmiş insanlar olarak, söz konusu necip Türk Milleti ve Türkiye iken bundan başka bir yolumuz da yoktur. Sadece sapan sürmeyi biliyor sanılan milletimiz, evlatlarına öyle bir iman aşılamıştır ki asırlarca; asırlarca mazlumun karşısında yunus, zalimin karşısında yavuz olmuş hep dağ gibi dik durmuştur.

İnsan hep iyilerle bir arada olmalı hep iyilerle arkadaşlık yapmalıdır. İyilerle bulunmanın menfaati ebediyete kadar devam ettirebilmelidir. Esbabı Kehf'in köpeği, köpek olması münasebetiyle haram olmasına rağmen iyilerle kaldığı için, Allah-u Teâla onu beraber kaldığı iyilerin hürmetine cennetlik yapmıştır. Hâlbuki Nuh Peygamberin oğlu, Ulü'l-azm bir peygamber oğlu olduğu halde kâfirlerle arkadaşlık yapıp, onlarla beraber bulunduğu için imanını kaybetmiş, cehennemlik olmuştur.

Türk Milleti'nin bölünmez bütünlüğüne inanan, bayrağı tek, kimliği Türk kimliği olan, demokratik laik Türkiye Cumhuriyeti'ne yürekten bağlı olan zihniyete sahip vatansever kamu çalışanlarımızın bir araya gelmesiyle oluşan teşkilatlanmalarımız bulunmaktadır.

1989 yılında bir grup fedakâr kamu çalışanının üstün gayretleriyle "Vakıf" çatısı altında bir araya gelen çalışanlar, 1992 yılında atılan ilk adımların ardından 2001 yılında "Sendikalaşarak" ülkemizde bir ilki gerçekleştirmişler ve Türkiye Kamu-Sen'de vücut bulmuşlardır. Türkiye Kamu Çalışanları Kalkınma ve Dayanışma Vakfında (TÜRKAV) ve sonraki dönemlerde bu halkaya eklenen Türkiye Kamu-Sen Konfederasyonu ile yanlışın karşısında mücadele verilmiş, emeğin hakkı güçlü karşısında savunulmuştur. Bu kurumlar faaliyete başladığı ilk dönemlerden itibaren kamu çalışanlarına bir ümit olmuştur.

Vatanın ve milletin yanında olan ülkenin gerçek sahiplerinin duygu ve düşüncelerine içtenlikle tercüman olan, demokratik ve hukuki çerçevede mücadeleden kaçmayarak kararlılıkla bu kurumlarımız başarı ile yolunda ileriye doğru yürümektedir. Denge politikası gütmeden ve tavizler vermeden temsil ettiği camianın sesi olmaktadır.

Bugün önce ülkem ilkesini prensip edinen, Türkiye Cumhuriyeti Devleti tektir ve ülkesi milletiyle bir bütündür. Milli birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temeller tek devlet, tek bayrak, tek dil ve tarih ülküsüne sahip, kamu çalışanları için TÜRKAV ve Türkiye Kamu-Sen bulunuyorsa, bu kurumların geçmişinde yaşanan sürgünlere, soruşturmalara, çektikleri çilelere, zindanlara ve iftiralara göğüs geren dava adamlarının verdiği mücadeleler etkili olmuştur.

Kurumlarımızı güçlü kılan dava adamları ve teşkilat yapısıdır. Bu ikisi birlikte güç oluşturup, birlikte mücadele vermeleridir. Bu oluşum tarihimizin her döneminde sıkıntılara, baskılara karşı direnmesini bilmiş, bu manada kahramanlıklar meydana getirmiş bir oluşumdur.

Bizler bu ülkenin gerçek sahibi olarak, bu ülke için hizmet ve fikir üretmeye devam edeceğiz. ''Geçmişi olmayanın geleceği de olmaz.'' inancıyla vefa, sevgi ve her geçen gün güçlenen dayanışmayla, kardeşlikle yolumuza devam edeceğiz. Asla bu yoldan dönmeyeceğiz.

Geleceğin büyük Türkiye'sini kurma, mutlu ve huzurlu çalışma ortamını oluşturma mücadelesinde bütün kamu çalışanlarını mücadeleden kaçmadan kurumlarımızda ki yerini almaya davet ediyoruz.

MAKALE

KOCA BİR YALAN

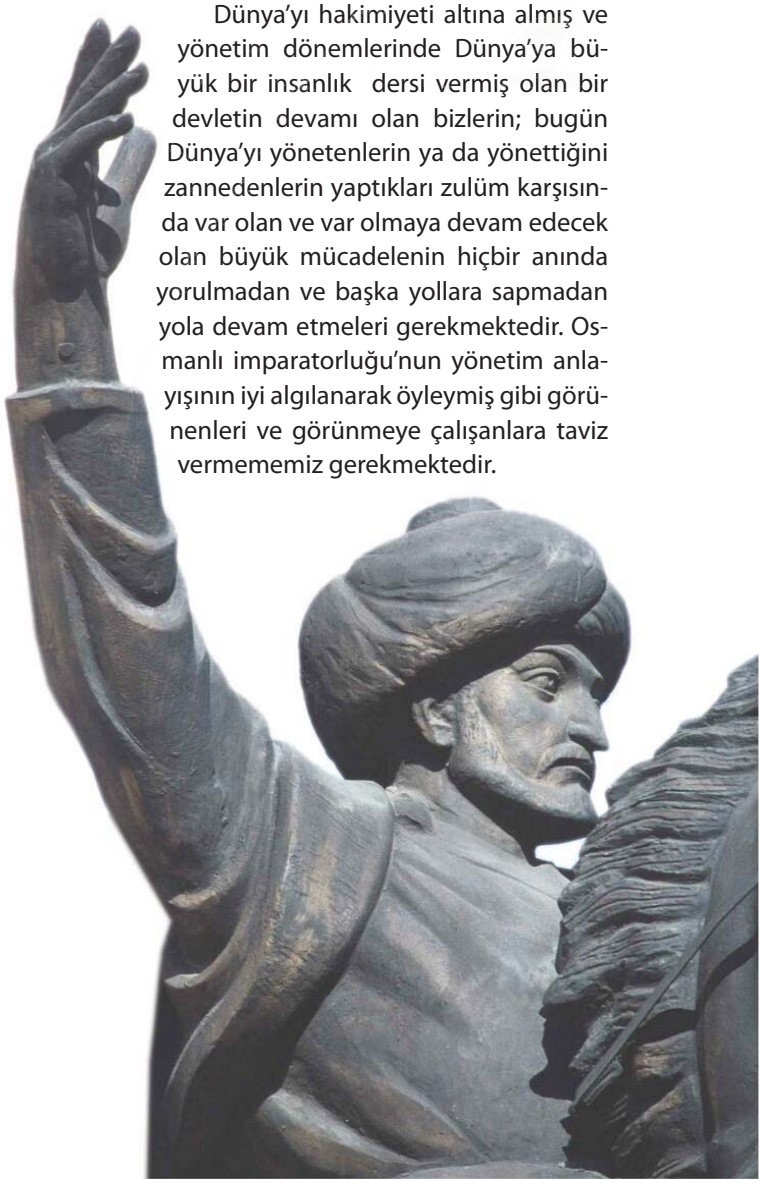
M. Eyüp DEMİR Buca İlçe Temsilcisi

Yaşamın neresinde olursanız olun, gelecek için mutlaka kendinize yorumladığınız bir hayaliniz vardır. Bu hayalinizi gerçekleştirmek için kendinize bazen ara hedefler koyarak ana hedefinize ulaşmaya çalışırsınız. Kısa veya uzun aralıklarla ara hedeflerinizi gerçekleştirir, bazen sekteye uğradığında hayal kırıklığına uğrar vazgeçer ya da yeni bir hedef belirleyerek uzak hayalinize ulaşmak için yolunuza devam edersiniz. Asıl hayalinize ulaşmak için çıktığınız yolda belirli noktalarda kendi eleştiriniz yapmak,hatalarınız ve doğrularınızla kendinizi yeniden gözden geçirmeniz gerekir. Ancak; burada asıl önemli olan hayalinizin ne kadar gerçekçi olduğudur. "Benim bir hayalim var" diye yola çıkan Martin Luther King; hayal olarak çıktığı yolun aslında bir hayal olmadığını herhalde o günlerden biliyordu. Elbette hayalinizin büyüklüğü biraz da ufkunuza bağlıdır. Ufkunuzun genişliği kadar büyük hayalleriniz olabilir. Yaşam boyunca bu hayalinizin peşinde koşar, çeşitli badireler atlatırsınız ve bazen çok büyük hayaller için bilirsiniz ki siz yaşarken bu hayaliniz için ancak bir arpa boyu yol alabilirsiniz. Ama yine de yaşam ekseninde sizin olmadığınız zamanlarda da bu hayalinizin gerçekleşmesi için mücadele edecek insanlar mutlaka var olacaktır.çünkü hayaliniz sadece kendiniz için değildir. Doğruyu ve adaleti savunduğunuz sürece sizinle aynı hayali paylaşan insanlar her dönemde var olacaktır.

Bizim de ülkemizde bizlerden önce çok zor dönemlerde çok zor şartlar altında vatanı için çalışan ve gerektiği zaman canını vermekten çekinmemiş büyük hayalleri olan insanlar yaşamışlardır. Onların büyük hayalleri ülkeleri üzerinde sömürü amaçları olan ve geleceklerine daha iyi bir yaşam bırakabilme için içeriden ve dışarıdan gelen ve var olan zorluklarla mücadele etmekti. Bu hayalin peşinde olanların bazıları o zamanlar için kaçınılmaz olan ve verilen büyük savaşta isimsiz birer kahraman olarak tarihe mal oldular. Bu mücadele içerisinde gelecek nesiller için uğrunda mücadele edilebilecek bir umut yeşerterek. "Muasır medeniyetler seviyesi" olarak bıraktıkları hayallerini bir ucundan tutarak geleceğe taşıyacak olanlar mücadeleyi onların bıraktığı yerden devam ettirmekteler.

Muasır Medeniyet için kurulan hayali iyi kavramak gerekir. Lloyd George gibilerin de var olduğu bir medeniyet değil Shekaspeare'lerin var olduğu bir medeniyet hayalidir. Adaletsizliğe,kaosa ve yok olmaya değil insanca yaşamaya olan özlemlerin hayalidir. Bunun için verilmiş büyük mücadelenin ardından gidilen yolun iyi okunması ve devamında gelen büyük değişimin doğru algılanması lazımdır ki, hayalimizi gerçekleştirmek için kalınan noktadan daha ilerilere taşırken bu uzun yolda tökezlemeyelim.

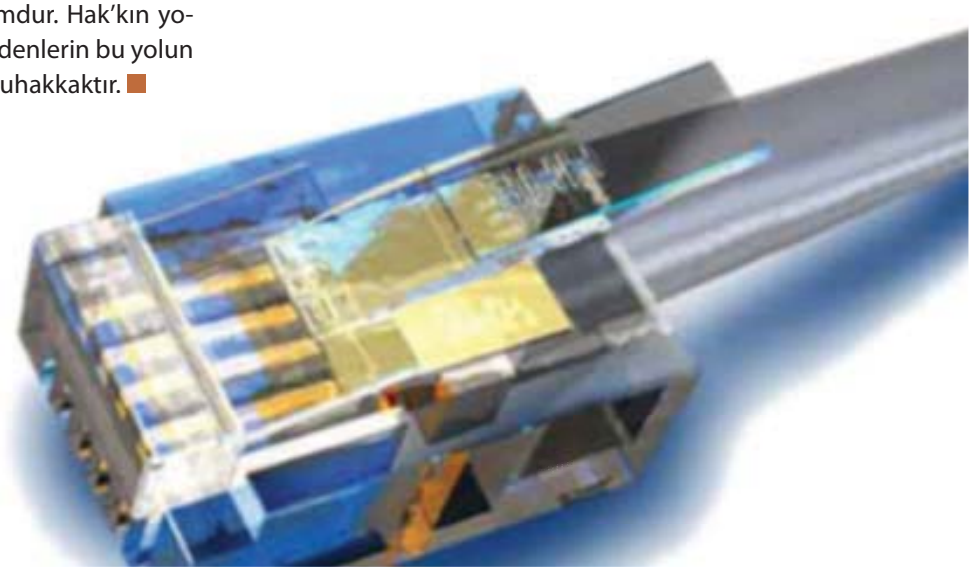
Dünya'yı hakimiyeti altına almış ve yönetim dönemlerinde Dünya'ya büyük bir insanlık dersi vermiş olan bir devletin devamı olan bizlerin; bugün Dünya'yı yönetenlerin ya da yönettiğini zannedenlerin yaptıkları zulüm karşısında var olan ve var olmaya devam edecek olan büyük mücadelenin hiçbir anında yorulmadan ve başka yollara sapmadan yola devam etmeleri gerekmektedir. Osmanlı imparatorluğu'nun yönetim anlayışının iyi algılanarak öyleymiş gibi görünenleri ve görünmeye çalışanlara taviz vermememiz gerekmektedir.

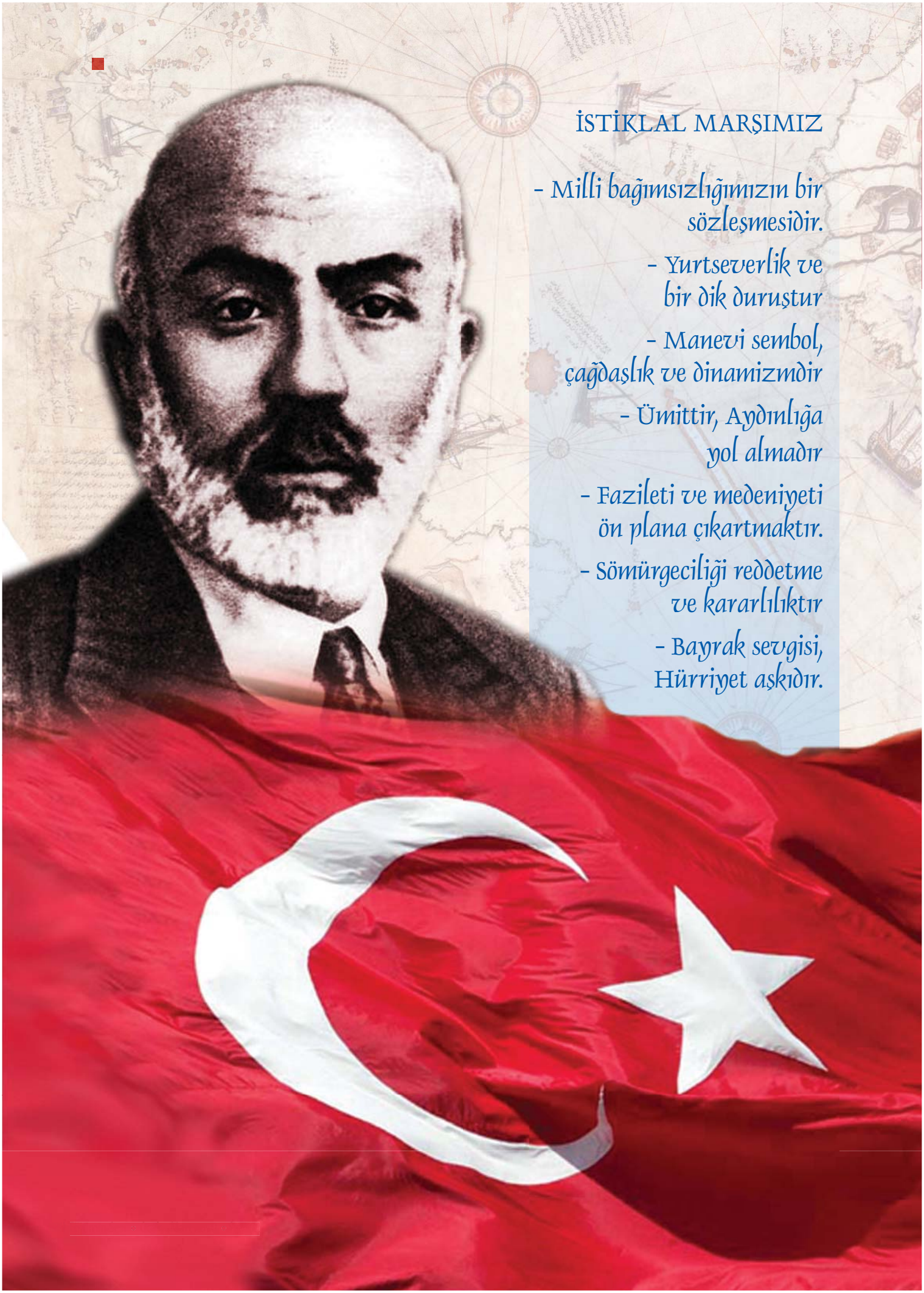

Artık adına küreselleşme dedikleri ve dünyayı bir köy haline getirdikleri günümüzde, iletişim araçları sayesinde her türlü bilgiye anında ulaşabilmek mümkün olabilmektedir. Gençlerimizin internet denilen ve aslında bir bilgi dünyası olan bu kaostan nasıl yararlanmaları gerektiğini ve bu dünyada sadece iyilerin olmadığını da anlatmamız lazım gelmektedir. Her türlü bilginin doğruymuş gibi algılanabilmesi için bu bilgileri iletişim bilgi ortamlarına o kadar masumane bir görünüm altında koymaktadırlar ki gelişme çağındaki çocuklarımızın her türlü kötülüğe ve yanlış yollara sapmasına engel olmak bazen mümkün olamamaktadır. Neticede geleceğimiz olan çocuklarımızın artık büyük hayalleri olamamaktadır ki bu durumda da varmak istediğimiz nokta için vermiş olduğumuz mücadelenin devamını getirecek nesillerden yoksun kalmaktayız.

Hayallerimizin peşini bırakmadan ve bu hayalimizi gerçekleştirecek yeni nesiller yetiştirerek emanet etmemiz gerçeğini unutmadan adaletin, doğrunun ve temel yaşam noktası olarak insanın insan gibi yaşama olgusunun peşinde koşmak için daha çok çalışmak gerçeğinden uzaklaşmadan yolumuza devam etmek zorundayız. Unutmayalım ki asıl medeniyet bu topraklarda var olmuştur ve yine bu topraklarda kaybedilmeye çalışılmaktadır. Buna meydan vermemek için bu topraklardaki büyük ve onurlu mücadelemize devam etmeliyiz. Dünya'yı emperyalist emelleri için istedikleri gibi yönetmeye çalışanların iletişim olanakları sayesinde dünyaya söyleyerek kandırdıkları koca yalanlarını günü geldiğinde yüzlerine vurmak için yolumuza devam etmeliyiz. İnsanın insanca yaşamı için kocaman bir köy değil kocaman bir yaşam alanı yaratmak için yolumuza devam etmeliyiz. Unutmamalıyız ki hak bildiğiniz yolda yanlış her zaman eğilmeye mahkumdur. Hak'kın yolundan ayrılmadan yoluna devam edenlerin bu yolun sonunda mutlaka haklı olacakları muhakkaktır. ■

İSTİKLAL MARŞIMIZ

- Milli bağımsızlığımızın bir sözleşmesidir.
- Yurtseverlik ve bir dik duruştur
- Manevi sembol, çağdaşlık ve dinamizmdir
- Ümittir, Aydınlığa yol almadır
- Fazileti ve medeniyeti ön plana çıkartmaktır.
- Sömürgeciliği reddetme ve kararlılıktır
- Bayrak sevgisi, Hürriyet aşkıdır.

ANMA

MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIMIZIN SÖZLEŞMESİ İSTİKLAL MARŞI

Cemil BAHADIR Tarih Öğretmeni

Birinci dünya savaşında sömürgeciliğin kanlı tarihine can borcumuzu fazlasıyla ödemiştik. Sadece İngiliz, Fransız, Yunan ve İtalyanlarla, hatta Rum ve Ermenilerle mücadele edilmemişti.Açlığa, sefalete, hastalığa, imkansızlığa,vefasızlık ve hainliğe karşı da savaşılıyordu. Bin bir facia karşısında bunalan ruhların ızdırap içinde kurtuluş dakikalarını beklediği ah o günler, Emperyalizme artık dur denecek, Türk,ün kutsal mücadelesi dünyadaki ezilen mazlum milletleri sevindirecek, örnek olacaktı. Manevi desteğe her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz dönemde yeniden dirilmek ayağa kalkıp şahlanmak, haykırmak şart olmuştu artık.

Gönülleri coşturacak insanları heyecanlandıracak, gözlerde damla damla yaşlar sıralayacak, başımızı dimdik tutacak, milli benliğimizle gurur duyacak atmosferi oluşturmalıydık.

Türk ün ateşle imtihanının bütün zorluklarıyla devam ettiği bir dönemdi, Batı cephesi komutanı İsmet bey Milli eğitim bakanlığından milli marş yazılması için kampanya düzenlenmesini ister. Birbirinden güzel 724 şiir gönderilir.dönemin ünlü şairi M. Akif milletvekili olduğu için yarışmaya katılmasının doğru olmayacağını ayrıca para ödülü olması da diğer katılmama sebebidir.Daha sonra ikna edilir 725. şiir olarak 48saat içinde yazdığı eseri 12 Mart 1921 de TBMM de kabul edilir.

Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Tanrıöver meclis kürsüsünden şiiri okur.

M.Akif; "Ben iyi bir şiir yazdım mı bilmem ama sen çok güzel okudun" der.

Artık bizim de bir milli marşımız vardır. 1924 yılında A. Rifat Çağatay tarafından bestelenir. Fakat yurdun değişik yerlerinde farklı besteler çalınmaktadır. 1930 yılında Osman Zeki Üngör ün batı tarzında yapılan bestesi bütün Türkiye de çalınmaya başlamıştır.

İSTİKLAL MARŞIMIZ

Milli bağımsızlığımızın bir sözleşmesidir.
Yurtseverlik ve bir dik duruştur
Manevi sembol,çağdaşlık ve dinamizmdir
Ümittir, Aydınlığa yol almadır
Fazileti ve medeniyeti ön plana çıkartmaktır.
Sömürgeciliği reddetme ve kararlılıktır
Bayrak sevgisi, Hürriyet aşkıdır

MİLLİ ŞAİRİMİZ M. AKİF ERSOY İÇİN DİYEBİLİRİZ Kİ:

Dünyada milli marş yazan şairler içinde ;
Milletin var olma mücadelesine katılmış bir kahraman;
Milletin dilini bu kadar iyi kullanan bir yazar ;
Çağının tanığı entelektüel vicdanı olan bir aydın ;
Toplumun değerlerini sağlam bir ilkelilikle şahsında bütünlemiştir.
Şiirlerinde ayrıca ;
Toplumsal sorunları sergilemiş,ait olduğu toplumun özelliklerini her zaman göz önünde bulundurmuş, seçkinler edebiyatının halktan uzak kaldığına inanmıştır.
Milletin ta kendisidir.
Satırları yumruk gibi vuran bir sporcudur .
Halkın dertlerini kendine dert edinen bir savaşçıdır.
Mert ve sarsılmaz bir karakterdir.
Mutlu bir gelecek için çalışan fikir adamıdır.
Yol gösterici önderdir.
Akademisyen , fedakar bir milletvekilidir.
Cehalete karşı azimli iman ve ahlak sahibidir.

Biliyoruz ki kurtuluş savaşı için Anadolu'ya geçmiş, konferans ve vaazlar vererek askerin ve halkın moralini yüksek tutmuştur.

Yarışmayı kazandığı halde ödül olarak verilen 500 lirayı almadığını söylemeye gerek yoktur. Bu davranışı sırtında paltosu yokken gösterdiğini de biliyoruz.

Son söz olarak ;

Milletleri yaşatan temel değerler vardır. Bunlar olağandışı şartlarda ortaya çıkarlar. Barış dönemlerinde bunların farkına varılmaz.Hem kurtuluş savaşımız , hem de İstiklal Marşımız böyle olağanüstü ortamlarda doğmuşlardır. M. Akif "Ben de dahil olmak üzere o şiiri kimse yazamaz. O benim değil milletin malıdır.

88 yıl sonra biz istiklal marşımızı yazan milli şairimizi, ona ilham veren gazi ve şehitlerimizi büyük kurtarıcımızı rahmet ve şükranla anıyoruz.

MAKALE

KADINLAR GÜNÜNDE KADINLARIN SORUNLARI

Yrd. Doç. Dr. M. Hanifi BOSTAN İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

Dünyada kadınlar günü kutlanırken, tüm kadınların toplumda hak ettiği, layık olduğu yere gelmesi temennisini taşımaktayız. Bu tür özel günler, toplumların kanayan yarası haline gelmiş olan sorunların gündeme gelmesi, tartışılması açısından önemlidir. Bugün dünyada ve ülkemizde kadınlar birçok açıdan sorunlar yaşamaktadırlar. Dünyada birçok kadın çeşitli geleneksel nedenlerle cezalandırılırken, ülkemizde ise dışlanmışlık, eğitimsizlik ve istismarlarla karşı karşıya olan kadınların sorunları büyüktür.

Türk toplumunun % 25'ini 15-49 yaş grubu kadınlar oluşturuyor.

6 ve daha yukarı yaştaki her 100 kadından 25'i okuryazar değil.

Her 100 kadından 14'ü ilkokulu bitirememiş.

Her 100 kadından 58'i ilkokul mezunu.

Kadın nüfusun sadece % 12'lik bir kesimi ortaokul ve daha üstü eğitim almış.

Her yıl 600 bin ile 800 bin arasında kız çocuğu zorunlu eğitim yaşına gelmelerine karşın okula gidemiyor.

Ülkemizde kadının işgücüne katılım oranı 1998'de % 35 civarındayken, bugün % 24.8'e düşmüş.

Erken yaş evliliği yapmış olan kadınların çoğunluğu tarım sektöründe ücretsiz aile işçisi olarak çalışmakta.

Seçme ve seçilme hakkını 1934'te elde eden Türk kadını parlamentoda ancak % 8.7 oranında temsil edilmekte.

Kız çocuklarının erken yaşlarda evlenmeleri ve özellikle akraba evliliği yapmaları, ülkemizde bebek ve anne ölümlerinin sayısını artırıcı bir etken.

Yukarıda sıralanan istatistikî veriler aslında kadın sorunları açısından neden değil, sonuçtur. Ülkemizde kadınların asıl en büyük sorunu, medyada kadının ve cinselliğin istismar edilmesi, kadının bir mal gibi gösterilmesidir. İlginçtir ki hiçbir kadın örgütü, kadın sorunu dendiğinde bu konuyu gündeme getirmemektedir.

Oysa kirlenmiş medyada, magazin programlarından, reklamlara, dizilerden, haber programlarına kadar her yerde kadın ve cinsellik unsuru ön plana çıkarılmaktadır.

Toplumda kadının hak ettiği yere gelmesi, kadını bir meta olmaktan çıkarıp, birey haline getirdiğimiz zaman mümkün olacaktır. Böyle bir propaganda ile yetişen ve kadının cinsel bir öğeden başka bir şey olmadığı fikri bilinçaltına yerleştirilen bir toplumda, eleştiri konusu ne yazık ki sorunun nedeni değil, sonuçları olmaktadır.

Mustafa Kemal Atatürk; kadınları toplum içinde birer birey haline getirecek hukuki düzenlemeleri Avrupa'daki ve dünyadaki pek çok çağdaş ülkeden önce ülkemizde gerçekleştirmiştir. Yani kadınlarımızın toplumsal hayata katılmalarının, iş hayatına atılmalarının, erkeklerle aynı haklara sahip olmalarının önünde hukuki hiçbir engel bulunmamaktadır. Bugün kadınlarımızın önündeki en büyük engel, toplum içinde oluşmuş, sabit fikirler ve gelenek zannedilen yanlış inanışlar ile kadının cinsel bir öğe gibi gösterilmesini çağdaşlık zanneden zihniyetten başka bir şey değildir.

Kadınlarımız, Kurtuluş Savaşı'nda erkeklerle omuz omuza çarpışmıştır. Bu millet Nene Hatunları, Kara Fatmaları, Sabiha Gökçenleri, Halide Edipleri yetiştirmiş bir millettir. Türk toplumu kadını hiçbir zaman geri plana itmemiş, onları ailenin de toplumsal hayatın da odak noktasına yerleştirmiştir. Ama bugün, daha çocuk yaştaki kızlar, maddi çıkar karşılığında hiç tanımadığı insanlarla zorla evlendirilmekte, onlara söz hakkı, eşini seçme hakkı tanınmamakta, hatta evlenmek istemediğinde hayat hakkı dahi tanınmamaktadır.

Kadın ve erkek bir vücudun dayandığı iki ayrı ayağı gibidir. Bunlardan herhangi biri toplumdaki işlevini yitirirse o vücut eksik, sakat kalır. Atatürk de "Bizim sosyal toplumumuzun başarısızlığının sebebi, kadın-

larımıza karşı gösterdiğimiz ilgisizlikten ileri gelmektedir. Yaşamak demek faaliyet demektir. Bundan dolayı bir sosyal toplumun bir organı faaliyette bulunurken diğer bir organı işlemezse o sosyal toplum felçlidir." diyerek, kadının toplum içindeki önemini ortaya koymuştur.

Bugün de millet olarak bir sarsıntı yaşamaktayız. Bu travmanın ana sebeplerinden birisi yine kadının toplumdaki işlevini kaybetmeye başlaması, kadının bir ana; aileyi ve milleti ayakta tutan, birleştiren unsuru olduğunun unutulmasındandır.

Bugün dizilerde, reklamlarda kadını istismar eden, cinselliği kullanarak rant elde eden, bunu da çağdaşlık ve özgürlük olarak toplumumuza kabul ettirme gayretinde olan bir zihniyetle, Türk kadını çağdaşlık yolunda daha fazla yol kat edemez. Anne olmak her halde yapılacak işlerin en kutsalı, en şereflisidir. Peygamber Efendimiz (sav) "cennet anaların ayağı altındadır." Hadisi ile dinimizin de kadına ve anneye verdiği önemi ortaya koymuştur.

Ülkemizin kanayan yarası terör sorununa parmak basan, gerçekleri gözler önüne sermek, kardeşin kardeşe nasıl kırdırıldığını anlatmak amacında olan bir televizyon dizisi için kampanya başlatılıp, yayından kaldırılırken; kadınlık onurunu ayaklar altına alan, her kadının maddi bir değeri olduğu izlenimi uyandıran, ahlaksız tekliflerle dolu diziler için neden hiçbir kadın örgütü tepki göstermez.? Neden, sabah kuşağı programlarında, kendisini sanatçı zannedenler tarafından, kadınların bütün gün aşağılandığı, şiddet gördüğü, ahlaksızlığın diz boyu olduğu programlara kadın haklarını savunduğunu iddia eden örgütlerin bir tepkisi olmaz?

Neden hep ana olmak, namuslu olmak, aileyi çekip çevirmek kötülenirken; toplumumuza, örf ve adetlerimize aykırı olan davranışlar yüceltilir?

Anne olmak, kadının birey olmasına engel midir? Elbette kadın isterse çalışmalıdır. Kadın okumalıdır, eğitim almalıdır. Kadın toplumun her kademesinde temsil edilmeli, her ortamda söz sahibi olmalıdır. Ama anne olmak da kutsaldır, çalışmayan kadın da toplumun bir bireyidir. Kadınların kişisel hak ve özgürlüklerini kullanmasına engel olacak hiçbir statü, hiçbir durum yoktur. Olmamalıdır. Atatürk'ün dediği gibi kadının hakkı yerlerde sürünmek değil, omuzlarda yükselmektir. Kadının omuzlarda yükselmesi ise onun reklamlarda, televizyonlarda cinsel bir meta gibi sunulması değil; statüsü, işi ne olursa olsun, kadına değer verilmesi, toplumda temsil edilmesi ve toplumsal hayata katılması ile olur.

Gittikçe olumsuzlaşan ekonomik şartlar altında çalışan, evlat yetiştiren, yozlaşan kültürel şartlar karşısında vakarını bozmayan, Nene Hatunlardan devraldığı iffet bayrağını dalgalandıran, çocuklarına helalden ve doğrudan başka bir şey öğretmeyen, Türk Milletinin temel direği anneler,

Bu vatan için çalışan, üreten ve savaşan bütün evlatların anneleri,

Kanlarıyla bayrakları bayrak yapan, mezar taşlarıyla bu vatana Türk mührünü vuranların anaları,

Bugün, saygı görmeyi, temsil edilmeyi, omuzlarda taşınmayı kuşkusuz dünyadaki her kadından daha çok hak ediyorlar.

MAKALE

EĞİTİMİN RUH SAĞLIĞI

Hasan KARA Güngören İlçe Temsilcisi

Ankara Üniversitesi yayını "Kriz" dergisinde yayınlanan (Mehmet UĞURLU- Tahir SOYDAL) bir makalede; Ülkemizde ruhsal bozukluk görülme sıklığı erişkinlerde % 15.4; yine, yetişkinlerde tedavi için başvuru sıklığı % 4.7 olarak belirtilmiştir.

Ekonomik ve sosyal sorunların artışıyla birlikte bu oranın daha yukarılara tırmanışı; tedavi olanaklarının kısıtlılığı, uzman sayılarının yetersizliği vurgulanarak her "10 Ekim Dünya Ruh Sağlığı günü" dolayısıyla yapılan açıklamalarda uzmanlarca ifade edilmektedir.

Ulusal ruh sağlığı politikasının oluşturulması aşamasında; toplumun, çeşitli açılardan en hassas en kritik etkinlik alanı " Eğitim ve Öğretim" acaba ne gibi olumsuzlukları yaşıyor diye sormanın gerekliliğini düşünüyorum.

Acaba toplumda ruhsal bozukluk görülme sıklığı eğitim öğretim hizmetleri çalışanlarında hangi oranda kendini göstermektedir?

Tespit ve tedavi açısından ne gibi önlemler alınmaktadır?

Eğitim ve öğretimin; öğretmenin model olma özelliği açısından değerlendirilmesi söz konusu olduğunda; belirli bir ruhsal bozukluğu olduğu halde bir başka mesleği sorunsuzca yürütebiliyor olan kişilerin öğretmenlikleri gündeme gelince kabul için bir dezavantajları var mı dır? Ruhsal sağlık bozukluklarının hangilerini yaşayanların öğretmenlik mesleğini yapamayacakları tespit edilmiş midir?

Girişte belirtilen bozukluğun görülme sıklığına karşın tedavi için başvuru sıklığı göz önüne alınarak ruhsal sağlık bozukluğu yaşayan kişinin kendisi için bunu kabul etmeyebileceğinden yola çıkarsak doğacak sonuçlardan öğrencilerin olumsuz etkiler altında kalmasını önleyecek tedbirler nelerdir?

Öğretmenliğe yeni atamalarda kapsamlı bir ruhsal inceleme uygulanmakta mıdır?

Araştırmada sözü edilen oranın eğitim öğretim hizmetleri alanına yansıması düşünüldüğünde sistem nasıl işlemektedir? Şuan görev yapan eğitim çalışanlarının ruhsal yıpranmışlıklarının ortaya çıkarılması ve işlem yapılması sürecini kimler başlatabilme yetkisine sahiptir?

Bakanlık öğretmenlerin ruhsal sağlığının korunması yolunda hangi çabalar içindedir?

Bütün bu soruların gerçekçi ve işlevsel yanıtları var mıdır? Yoksa sistem tüm bunlara aldırmaksızın yürüyüp gidiyor mu?

… Peki ya o çocuklar?

ÖZEL EĞİTİM

BİZ DE VARIZ...

Rahime AKALAN Ankara 3 No'lu Şube

Bazı durumlarda sözcükler yaşanılanı tasvir etmekte o kadar kifayetsiz kalır ki; söylenen her kelime yavan, tatsız bir hal alır. Öyle ki insan bazen yaşadıklarını anlamaz, anlamlandıramaz veya anlayamaz. Özel eğitim de tıpkı buza yazılan bir yazı gibidir. Yazmak için çabalar fakat yazdıklarınızın bir çırpıda silindiğini gözlemlersiniz. Eğitimde özürlü mü engelli mi tartışması süre dursun, bir buçuk milyon engelli vatandaşın sorunlarının ne ölçüde dile getirildiği veya

dillendirilen sorunların hangilerinin çözüme kavuşturulduğu halen bir muammadır. Okullarda bulunan özel eğitim öğrencilerinin durumlarının karmaşası bir yana, kaynaştırma uygulamalarının eksikliği eğitimde büyük bir gedik oluşturmaktadır. Alanla ilgili kaynak yetersizliği, özel eğitim öğretmenlerinin sayıca azlığı sorunu iyice katmerlendirip içinden çıkılması hayli güç bir durum haline getiriyor. Özel eğitim gerektiren bireylerin var olan potansiyellerini en üst seviyeye çıkarmak ve bu bireylerin günlük yaşama adapte edilmesini sağlamak amacı ile yapılan çalışmaların iyi niyetinden kasıt aranmamaktadır. Bununla birlikte var olan durumun, daha kaliteli, daha işlevsel bir hal alması özel eğitim öğrencileri ve aileleri tarafından umut edilmektedir. Öğrencileri, günlük yaşamda en az kısıtlandığı ortama yerleştirmek amacı ile yapılan çalışmaların kuşkusuz en önemlisi kaynaştırma uygulamasıdır. Kaynaştırma, günlük jargonda sıkça kullanılan bir sözcük olmakla birlikte asıl amacı, getirileri bir çok birey tarafından tam olarak kavranamamıştır. Dolayısıyla kaynaştırma kelimesini literatürümüze alırken öncelikle alan yazını titizlikle taramak ve sözcüğü en kapsamlı biçimde ifade eden tanımı bulmakta fayda vardır.

KAYNAŞTIRMA, en sık kullanılan anlamıyla, **"Gerektiğinde özel gereksinimli öğrenciye ve/veya sınıf öğretmenine destek özel eğitim hizmetleri sağlanması koşulu ile özel gereksinimli öğrencinin normal eğitim ortamında eğitilmesidir"**

(Kırcaali-İftar,1992)

Öğrencinin kendi akranlarıyla birlikte olması şüphesiz ki, öğrenci için en az kısıtlayıcı ortama yerleştirilmesidir. Öğrenci, öğretmenler ve ailenin hazır bulunuşları göz önüne alınarak yerleştirme gerçekleşmelidir. Bununla birlikte esas olan kaynaştırma öğrencisine destek hizmeti sağlanmasıdır. **Destek hizmet sağlanmadığında kaynaştırma öğrenciyi sadece normal sınıfa yerleştirmekten ibaret olacaktır.** Ülkemizde destek hizmeti sağlaya-

cak özel eğitim öğretmeni olmadığından kaynaştırma uygulamaları sadece bir yerleştirme biçimi olarak görülmekte öğrenci normal sınıfa yerleştirilmesi sonrasında sınıf öğretmenine bırakılmaktadır.

Peki, kaynaştırmanın bel kemiğini oluşturan destek hizmetleri nelerdir?

Destek hizmeti, iki veya daha çok çalışanın bir arada çalışmasıdır. Özel eğitim destek hizmetleri üç şekilde sağlanmaktadır:

1- Kaynak oda eğitimi: Normal sınıfta eğitim görmekte olan özel gereksinimli öğrenciler, önemli derecede eksiklik gösterdikleri derslerde veya ek çalışmaya gereksinim duyduğu alanlarda normal sınıftan çıkarılarak kaynak odaya alınır. Kaynak odada, kaynak öğretmen (örneğin özel eğitim öğretmeni) veya uzman (örneğin konuşma terapisti) özel gereksinimli öğrenciye bireysel ya da küçük grup eğitimi sağlar. (Kırcaali-İftar,1998)

2- Sınıf içi yardım: bu hizmet türünde destek hizmet uzmanı sınıf içinde öğretmenle destek ve eşgüdümle birlikte çalışır. Sınıf içi yardım sağlayacak olan destek hizmet uzmanı, konuşma terapisti,özel eğitim öğretmeni veya öğrencinin gereksinimine bağlı olarak başka bir uzman olabilir. (Salend,1998)

3- Özel eğitim Danışmanlığı: Diğer destek hizmet türlerinden farklı olarak özel eğitim danışmanlığı, dolaylı bir hizmet biçimidir ve üç temel öğeden oluşmaktadır. Bu üç öğe,danışman,danışan ve hakkında danışılandır. Özel eğitim danışmanlığında danışan, hakkında danışılana yardımcı olmak için danışana başvurur.

Asıl önemli olan destek hizmetlerinin ülkemizde ne ölçüde uygulandığı ve uygulanmaya çalışıldığıdır. Özel eğitim öğretmenlerinin sayısının yetersizliği sorunun en temeline yerleşmektedir. Bununla birlikte normal sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma öğrencilerine karşı olumsuz tutum sergilemesi kaynaştırmayla ilgili gerekli alt yapı çalışmalarının yapılmayışı sorunların başında gelmektedir. Sucuoğlu-diken tarafından 1996 yılında yapılan bir çalışma bu tezi desteklemektedir.

Son dönemlerde göze çarpan bir tanım ve yerleştirme karmaşası da, yarı zamanlı kaynaştırma uygulamasıdır. Bu tanıyla okula yerleştirilen öğrencilerin bir kısmının kaydı okul bünyesinde bulunan özel sınıfa, bir kısmının kaydı ise normal sınıfa yapılmaktadır. Bu durumda öğrencinin kaydının hangi sınıfta olacağı ve yarı zamanda nereden destek hizmeti alacağı karmaşası gündeme gelmektedir. Hali hazırda yapılan özel eğitimle ilgili çalışmaların öğrenci, öğretmen, toplum tutumlarının iyileştirilmesine daha ılımlı, daha yapıcı bir hale gelmesini nasıl sağlarız sorusunu gündeme getirmektedir. Özel eğitimde yaşanılan kavram karmaşasına son verilerek eksik taşları yerli yerine oturtmak, ağız birliğini sağlamak açısından önemlidir. Yarı kaynaştırma tanısıyla ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından okullara yerleştirilen öğrencilerin kayıtlarının hangi sınıfta olacağı, normal sınıf dışında nereden ve ne şekilde yararlanacağı açık bir dille ifade edilmelidir.

Kaynaştırma öğrencilerinin sekiz yıllık zorunlu eğitimi tamamlayıp okuldan işlenmeden çıkmasını önlemek adına destek hizmetlerine gereken önem verilmeli, yapılan çalışmalar konusunda sınıf öğretmenlerine hizmet içi eğitim seminerleri sıklıkla düzenlenip öğretmenlerin kaynaştırmayla ilgili sıkıntı ve yetersizlikleri tölare edilmelidir. Her ilk öğretim okuluna en az iki tane özel eğitim öğretmeni atanmalı gerek kaynak oda gerekse işbirlikçi öğretim modeli aktif olarak uygulanmalıdır. Rehberlik ve Araştırma Merkezlerinde yapılan değerlendirmeler daha ince bir elekten geçirilerek sonuçlandırılmalı ve hata payı sıfıra indirilmelidir.

Son olarak; söz konusu sorunların yanı sıra bizlerin onlara yani engellilere hangi gözle baktığımız oldukça önemlidir.Yapamadıkları yüzünden yapabilirlikleri de yaftalanan, düşüncesizce etiketlenen engellilerin her alanda yaşadıkları sorunların azalması, toplumun engellilere bakış açısının değişmesiyle sağlanabilir. Bu değişim de yine eğitim ile gerçekleştirilir. Her sorunun yine aynı çözüm stratejisine bağlanıp, o tılsımlı eğitim sözcüğüyle hayat bulmakta, iyileşmektedir. Biz öğretmenlerin yeterlilikleri, engellilerimizin yetersizliklerini kanalize etmek, su yüzüne süslü bir gerçek çıkarmak, yaşamın zenginliklerine bir yenisini eklemekle kazanım sağlayacaktır.

Engellenmeden engellerimizden arınmak dileğiyle..

DENEME

KABAK ÇEKİRDEĞİ

Ömür KUZĞUN Kayseri 2 Nolu Şube Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Köyün birinde Ahmet adında bir adam yaşarmış, birkaç dönümlük tarlası varmış, geçimini de bu tarladan sağlarmış. Bir gün tarlasını çapalamaya giderken yol üzerinde ayağı kırık bir leylek görmüş, leyleği alıp eve getirmiş. Önce leyleğin ayağını pansuman etmiş daha sonra iki tahta parçasıyla leyleğin ayağını sarmış. Günler günleri kovalamış leyleğin ayağı iyileşmiş. Leyleğin ayağının iyileştiğini gören Ahmet amca, leyleğin artık uçabileceğini düşünerek leyleği evinden dışarı çıkararak doğaya salıvermiş. Bir gün evde otururken camın kenarın da bir şey olduğunu fark etmiş, eğilip bakınca leyleği görmüş, leylek camın kenarına bir tane kabak çekirdeği bırakıp uçuvermiş uzaklara, Ahmet amca bu kapak çekirdeğini alıp, toprakla buluşturmuş. Toprakta ilk filizini veren kabak büyümüş, bir kabak oluşmaya başlamış, iyice büyüyen kabak tam yemek yapılacak olgunluğa ulaşınca, Ahmet amca kabağı yerinden koparıp, yemek yapması için hanımına vermiş. Hanımı ise kabağı ortasından kesince, kabağın içindeki altınlar yere saçılı vermiş.

Bunu duyan komşuları Mehmet Ağa, hemen tepeye doğru koşarak gidip, bir leylek bulup ayağını kırmış, daha sonra leyleği tedavi edip, doğaya salıvermiş. Aynen Ahmet amcada olduğu gibi leylek, Mehmet Ağaya bir tane kabak çekirdeği getirmiş. Mehmet amca hemen kabağın çekirdeğini toprakla buluşturmuş. Kabak ilk filizini verip, çiçekten sonra kabak oluşmaya başlamış. Kabak büyüdükçe büyümüş Mehmet Ağa Kabağın içindeki altınların hayalini kuruyormuş. Hasat toplama zamanı gelince, Mehmet Ağa eşini çocuklarını çağırarak kabağı ortadan kesivermiş. Kesilen kabağın içinden koskocaman bir yılan çıkmış ve Mehmet Ağayı eşini ve çocuklarını sokarak öldürmüş.

Bu kıssada anlatılan olay günümüzde, Mehmet Ağanın leyleğin ayağını kırıp iyileştirmesi ve sonunda ölümü hak etmesi gibi, hükümetinde Tekel işçilerinin iş yerlerini özelleştirip, kapanmasına neden olup, daha sonra iyilik yapıyormuş gibi daha az ücretle işe almasıdır. Yani leyleğin ayağını önce kırıp sonra iyileştirmesi bu kıssa ile özdeşleşmektedir. Hükümetin sonu ne olur bilemiyorum…

Üretim bir toplumun refah düzeyini belirleyen en önemli unsurlardan biridir. Bir toplum ne kadar üretim yaparsa o aranda zenginler ve dünya nimetlerinden eşit ve adaletli bir şekilde faydalanır. Ülkemizde üretim yapan kurumlar, devletin başına yük kabul edilip, elden tez zamanda çıkartılmıştır. Bu çıkartılan yani özelleştirilen kurumlar ise alıcıları tarafından kapatılarak ya da üretim miktarı azaltılarak tasfiye edilmeye başlamıştır. Ülkemizde Hükümet eliyle Tekel yani sigara üreten fabrikalar "British American Tobacco" adlı şirkete satılmıştır. Bu şirket aldığı altı fabrikadan beşini kapatarak üretime son vermiştir. Üretime son verilmesi, özelleştirmenin ne kadar acımasız olduğunu gün yüzü gibi ortaya koymuştur. İnsanların alın terleri, emekleri ve ihtiyaçları göz ardı edilerek yüz çevrilmiştir. Kapanan fabrikaların bulunduğu bölge insanı ise tütün ekili tarlalarını bırakıp, neyin üretimini yapacağız diyerek yaşadığı yerleri terk edip, ekmek için büyük şehirlere göçe zorlanmaktadır. Tütün işi ile uğraşan işçisi, taşıyıcısı, çapacısı ve yöre halkı neyle geçimini sağlayacaktır. Özelleştirme yapılırken bunlarında düşünülmesi ve üretimin engellenmemesi ile ilgilide isteklerin ön planda tutulması gerekliydi. Fakat "sat kurtul ver kurtul" mantığı ile "Babalar gibi satarız" söyleminin yanlışlığını anlamamız geç olmamıştır. Alelacele ye getirilerek kar eden kurumlar ve üretime katkıda bulunan yerlerin de satılması halkımızı rahatsız etmişti.

Özelleştirme sonucunda işsiz kalanlar 657 sayılı kanunun 4. maddesinin c bendine göre kısmi zamanlı sözleşmeli personel olarak, kamu kurumlarında yardımcı hizmetli personel sınıflarında istihdam edilmektedir. Maaşları ise son düzenlemeyle, 4-C'li ilköğretim

Okulu Mezunlarının maaşları yüzde 17,4 arttı. 114 lira ilave ücret sağlanarak 658 liradan 772 liraya çıktı. Lise mezunları yüzde 15,8 arttırarak, 116 ilave ücretle 856 liraya çıktı. Yükseköğrenim mezunları yüzde 14,3 117 lira artarak 938 liraya yükseltildi. Şu anda kurumlarda çalışan yardımcı hizmetli personelin aldığı taban ücret 1.254 lira iken, aynı kurumda çalışacak olan kadrolu ve 4/C'li personel için, eşit işe eşit ücret politikasına ters olan bu uygulama adalet anlayışını da zafiyete uğratmaktadır. Aynı işi yapan kadrolu hizmetli 1.254 lira alırken, 4/C'li personel ise 772 lira alması, hangi adalet ile açıklanabilir.

Türk Eğitim-Sen olarak TEKEL işçilerine destek ziyaretinden bir fotoğraf.

Yetişmiş personeli, yani elektrikciyi, makine ustasını, teknik elemanı vb. gibi mesleğe sahip olan insanları alıp vasıfsız olan bir mesleğe atamak, memlekete yapılacak en kötü iş olsa gerek. Üretime katkıda bulunan, bu insanlar şu soğuk havalarda, hakları için, emekleri için, geleceği yani çocukları için ne kazanırım diyerek, mücadele etmeleri insan olarak bizleri üzmektedir. Biraz kafa yorup duygudaşlık yaptığımızda o insanların yerlerinde bizler olsak acaba ne yaparız gibi soruları bizleri doğru düşünceye götürecektir. Bizler eğitimci, mühendis, hekim olarak dense sizlerin maaşı yarıya inecek, vasfınız elinizden alınacak, başka illere tayin olacaksınız dense ve yapılsa acaba bizler ne yaparız…

"Ölmek var, dönmek yok" sözü bir savaş meydanında söylenecek veya savunduğumuz değerlerin elimizden gitmesinde ifade edilecek kutsal bir ifadedir. Ekmeği elinden alınan, Tekel işçileri son çare olarak ölüm orucuna gitmeleri ve ölümü göze almaları işim ciddiyetini ortaya koymaktadır. Ne için ölmek geleceğimiz için, ne için ölmek ekmeğimiz için, ne için ölmek kutsallarımız için… Anadolu'da söylenen sözler arasında "Kimsenin ekmeği ile oynama" sözü herkes tarafından bilinir. Çünkü ekmek tabiri maaştır, kısmettir, varlıktır ve ayakta kalabilmenin yegâne unsurudur. Lütfen kimsenin ekmeği ile oynamayınız.

Kapitalist düzene boyun eğen ve Cumhuriyet döneminin tüm kazanımlarını iktidarları döneminde harcayan kimseler adalet anlayışını sadece isminde barındıran siyasal yapı artık sonu düşünmelidir. Üretimden vazgeçerek, tüketim toplumuna dönüştüren bütün politikalar, gelişmiş ülkeler tarafından bizlere dayatılmaya çalışılmaktadır. Sizler üretmeyin, bizler üretip sizlere satarız mantığı ile hareket etmek ülkeyi yokluğa ve sefalete götürecek en tipik yoldur. Şu anda maalesef üretmeden tüketen bir toplum olma yolunda son sürat ilerliyoruz. Çünkü kısa dönemde özellikle tahıl ürünlerinde dışa bağımlılık, hayvansal ürünlerin fiyatlarındaki artış vb. gibi ev eşyalarında yerli ürün bulamama gibi sebepler bunun en önemli göstergesidir.

Tekel işçileri bir sebep olabilir, gaflet uykusundan uyanışımıza veya aklımızı başımıza getirebilir, ölü toprağı atılmış bedenimiz titreyerek kendine dönebilir. Haykıralım o zaman hep birlikte "Ölmek var, dönmek yok" diye...

Adaleti çiğneyen devlet adamlarını cezalandırmayan milletler, çökmek zorundadır.

(Hz. Muhammed)

DEĞERLEMDİRME

BATI TRAKYA TÜRKLERİNİN OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİNDE YUNAN OYUNU

Mustafa SOYUTÜRK Blm. Uzm. Psikolojik Danışman

Bilindiği üzere, misak'ı millî sınırları içinde olan ancak, 24 Temmuz 1923'de imzalanan Lozan Barış Antlaşmasıyla Yunanistan'a bırakılan Batı Trakya bölgesinde 150.000 Türk yaşamaktadır. Bölgede yaşayan Türklerin vatandaşlık, dil, din, kültür, eğitim alanlarındaki özerkliği ve statüsü, ikili ve uluslar arası antlaşmalarla garanti altına alınmıştır.

Harita 1. ŞARKİ RUMELİ VİLAYETİ VE BATI TRAKYA

Yunanistan Eğitim Bakanlığı, Batı Trakya Türk-leri'nin sosyal entegrasyonunu gerçekleştirmek adına, "Türkçe ve Yunanca" olmak üzere iki dilde eğitim verecek okul öncesi eğitim kurumları açacağını deklare etmiştir.

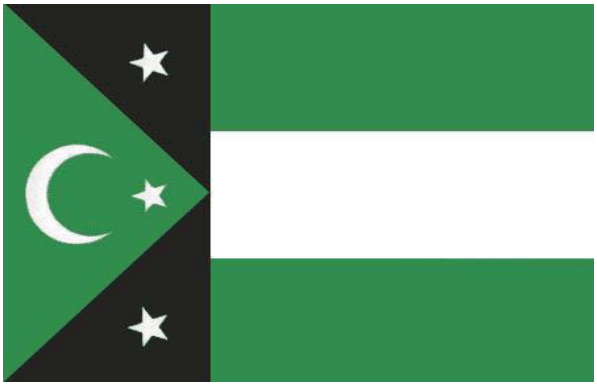
"Yeni Okul Projesi" kapsamında, Türk nüfusun yoğun olarak yaşadığı yerlerde devlet anaokullarını açmayı planlayan Yunan Devleti, " Türk Azınlık için ne yapsak azdır" yaklaşımı ile bu uygulamayı sempatik olarak göstermeye çalışmaktadır.

Yunanistan Eğitim Bakanlığı tarafından, zorunlu eğitim çağının okul öncesi dönemini de kapsadığına dair yasanın yürürlüğe girdiği günden bu yana, "Türkler anadilde eğitim istemiyor", "Türkler azınlık okulu istemiyor", "Çocuklarınızı devlet okullarına gönderin" ve "Çocuklarınız en iyi Yunancayı, Yunan okullarında öğrenirler" gibi sloganları kullanılarak, Türk toplumun benliğini psikolojik harekât tekniğiyle yönlendirilmeye çalışılmaktadır.

Okulöncesi eğitim bireyin psikolojik, sosyal ve bilişsel alanları ile akademik becerilerinin en hızlı geliştiği ve çocuğun ileriki yaşamında kişilik, karakter, ilgi, yetenek ve değer alanlarının temelinin atıldığı özerk bir dönemdir. Bu dönemdeki eğitimsel kazanımlar ile değerlerin, bireylerin mensubu olduğu sosyal yapıyla farklılık göstermesi, çocukların bilişsel, psikolojik ve sosyal gelişimini olumsuz olarak etkileyecek, onları millî ve manevi kültürlerine yabancılaştıracaktır.

Bu bağlamda, Batı Trakya Türklerinin bu günü ve geleceği açısından okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanması planlanan anaokullarında çift dilli eğitim modeli değerlendirildiğinde:

- Lozan Antlaşmasının amir hükümleri uyarınca, Türk Azınlığın bölgede okul öncesi eğitim kurumları kurmasına engel teşkil edici bir hüküm bulunmamaktadır. Yunanistan, Eğitim Bakanı Bayan Anna DİAMANDOPULU'nun "azınlığın anaokulları talebi" olarak yansıttığı, "Türk çocuklarına Türkçe ve Yunanca dilde devlet anaokulu" açma planı öncelikle, Lozan Anlaşmasının amir hükümlerindeki mütekabiliyet ilkesi ile uluslararası ilişkilerdeki denge politikasında tek taraflılık olarak değerlendirilebilir.
- Türkiye'deki azınlık okullarına devam eden okul öncesi çağdaki çocuklar, kendi anadilleri (Rumca, Ermenice… vb) dışında eğitim görmemektedirler. Bu uygulamanın Lozan Antlaşmasının 45'inci maddesindeki mütekabiliyet esasına göre Batı Trakya Türkleri içinde uygulanması gerekirken, Yunanistan Eğitim Bakanlığının bu girişimi, eğitim bilimleri ve çocuk eğitimindeki bilimsel gerçeklerden uzak siyasi bir karar niteliğindedir. Ayrıca, sosyal entegrasyon olarak yürütülmesi planlanan bu uygulama, insanlık suçu olan asimilasyonu amaçlamaktadır.

Okul öncesi dönemde, Batı Trakya Türklerinin çocuklarına uygulanacak çift dilli eğitimin getireceği etkiler değerlendirildiğinde, bölgedeki çocukların benliğine Yunan değerleri daha ilk çocukluk yıllarında gireceği aşikârdır. Çocukluk yıllarında eğitim yoluyla oluşturulan bu kültürel şok, Yunan kültür değerleri ile Türk kültürel değerlerinin çatışmasını beraberinde getirecektir. Bu bağlamda, çocukların toplumsal kimliği yarılanarak, aidiyet (mensubiyet) duygularını bozacaktır. Bu sosyalleşme süreci ile Batı Trakyalı çocuklarda, yaşadıkları toplumun değer yargıları ile ailelerin değer yargıları arasındaki kültürel olarak çatışma yaşanacaktır. Bu çatışma sonucu çocuklarda kendine güvensizlik, ait olma, korku ve kaygı, anlamsızlık, soyutlanma ve kendine yabancılaşma duygu durumlarının ortaya çıkacaktır.

Bu uygulamanın, çocukların gelecek yaşantısında duygu-durum ve davranış sorunlarını, öğrenme güçlüklerini, ilgi ve yeteneklerinde silikleşmeyi, kimlik bunalımını birlikte getireceği bilimsel bir gerçektir. Çünkü bireyin aile içi ve çevresel olarak sosyalleşmesinde, iki farklı (Türkçe-Yunanca, Müslüman-Hıristiyan ve yaşam şekli) kültür kalıpları karşı karşıya gelmektedir.

Anaokulunda çift dilli eğitim metodu, azınlık çocuklarında iki dilde de yarım dilliliği ifade eden '*semilingual*' olma durumunu ortaya çıkaracaktır. Bu kültürleme süreci, bölgedeki Türk çocuklarında psikososyal sorunları da beraberinde getireceği kaçınılmaz bir gerçektir. Çocuklar dilsel ve kültürel anlamda iki farklı dünyada yaşayacaklardır. Çocuklarda, Türkçe ile Yunancanın birlikte kazanımı onların kimlik bütünlüğünü de zedeleyecektir. Buna ilave olarak dinsel farklılıklar (Müslüman ve Hıristiyan) da sosyalleşme sürecinde engelleyici bir diğer faktör olarak devreye girecektir. Bu açmazlar, Türk çocuklarının kişilik gelişiminde sorunlara neden olacak, aynı zamanda da okul başarılarına ve içinde yaşadıkları topluma uyumlarına olumsuz olarak yansıyacaktır. Çocukların sosyalleşme sürecinde yaşadıkları bu problemler gençlerin kişiliklerinde derin yaralar açarak sağlıklı bir gelişim dönemi geçirmelerini de engelleyecektir. Buna göre, bölgede yetişen ve sosyalleşen çocuklarda dört farklı kimlik yapısı görülebilir. Bunlar:

- Kendi azınlık grubuna yönelen kimlik,
- Baskın kültüre (Yunan) yönelen kimlik,
- Değişken (ambivalans) kimlik,
- İki kültürlü kimliktir.

Birinci gruba dâhil olan çocuklar ve gençler kendi kültürünü, baskın kültüre göre daha ideal bulacak ve diğer kültüre karşı olumsuz bir tavır içine gireceklerdir. Dil açısından değerlendirildiğinde ise, içinde yaşadıkları kültürün dili günlük yaşantılara yetecek düzeyde öğrenilecek ve akademik bilişsel düzeye asla çıkmayacaktır. Konuya Türk gençleri açısından yaklaşıldığında ise artan *'gettolaşma'* (kendi etnisite grubu içinde yaşamak) eğilimleri ve buna bağlı olarak da sosyal çevrelerinin ağırlıklı olarak Türklerden oluşması, dil öğrenme sürecini olumsuz etkileyecektir.

İkinci gruptaki çocuklar ise, kendi etnisitelerini ret edecek ve baskın kültür içinde eriyeceklerdir. Bu gruptaki gençler baskın olan dili kullanacak ve her ortamda bu dili tercih ederek var olan ana dillerini de kısa sürede kaybederek, ancak toplumsal ve kurumsal dışlanmalar sonuncunda tekrar kendi etnik kimliklerine döneceklerdir. Kendi etnik grupları da onları ana dillerini konuşamadıkları için dışlayacaklardır.

Her iki kültür içinde problem yaşayan grup ise üçüncü grubu oluşturmaktadır. Bu gruba dâhil olanlar kendilerini ne Türk ne de Yunan toplumuna ait hissedeceklerdir. İki toplum arasında gidip gelen bu gençler, okul başarısızlıkları ve buna bağlı olarak mesleksiz oluşları nedeniyle "risk grubu" nu oluşturacaklardır.

İki kimlikli ve iki dilli olarak nitelendirilen dördüncü grubu oluşturan gençler her iki toplumla barışıktırlar. Her iki kültürü özümseyen bu grup transkültürel kimliği ile Yunanlı çocuklara eşdeğer görülmektedir.

Bu bağlamda özellikle;

- Bölgede yaşayan Türklerin eğitiminin her tür ve kademesindeki özerkliğin korunması,
- Yunanistan'ın, Lozan Anlaşmasının amir hükümlerindeki mütekabiliyet ilkesi ile uluslararası ilişkilerdeki denge politikasına dikkat etmesi,
- Bölgede yaşayan Türk nüfusun sosyal genetiğinin korunması için örgün ve yaygın eğitim kurumlarında Türk Kültürünün tüm bileşenlerinin yaygınlaştırılması,
- Bölgedeki eğitimin kaliteli hale gelebilmesi için, azınlık eğitim kurumlarında kapasitenin güçlendirilmesi gerekmektedir.

MAKALE

NEVRUZ TÜRK DÜNYASININ ORTAK BAYRAMIDIR

Salih ALEMDAR Zonguldak Şube Başkanı

Konar-göçer Türk topluluklarında tabiat ile iç içe, kucak kucağa yaşanır ve toprak "ana" olarak vasıflandırılır. İşte Türk'ün düşünce sisteminde bu nedenlerden dolayı "baharın gelişi" önemlidir.

Nevruz, Türk dünyasının engin coğrafyası Asya Kıtasında, Kafkasya'da, İran'da, Anadolu'da ve Balkan devletlerinin çoğunda yaygın bir şekilde kutlanmaktadır.

Yılın ilk günü, baharın gelişi, yeni bir gün ve diriliş şeklinde tanımlanan Nevruz Türk dünyasına göre önemli bir bayramdır.

İran mitolojisine göre Tanrı dünyayı, insanı ve güneşi 21 Martta yaratmıştır inancı var olduğundan İran'da 21 Mart günü yılın ilk günüdür.

Osmanlı Devleti zamanında Nevruz Günü'ne özel bir önem verilmiştir. Padişahlara sunulan Nevruziye kasidelerinde ağaçların yeşermesi, çiçeklerin açması, havanın ısınması gibi konulara yer verilirdi.

Anadolu da bir tür bolluk ve bereket töreni olan Nevruz, değişik adlar altında 21 Mart tarihinde "Sultan Nevruz", Nevruz-i Sultan, Mart Dokuzu… gibi isimlerle karşılanır ve kutlanır.

21 Mart günü hala daha Manisa'da halka "Mesir Macunu" dağıtılır. Doğu Anadolu halkı için sadece Nevruz Günü değil, Nevruz Gecesi de kutsaldır. İç Anadolu da Nevruz "Mart Dokuzu", Giresun da "Mart Bozumu", Anadolu'nun bazı yörelerinde "Kara Çarşamba" bereket, dilek tutma ve şifa sembolü gibi adlar altında kutlanan bir bayramdır.

Alevi-Bektaşi topluluklarında Nevruz'a Hz. Ali'nin doğum günü, Hz. Ali ile Hz. Fatma'nın evlendikleri gün, Hz. Ali'nin halife yapıldığı gün gibi inanılarak kutlanır.

Ayrıca Türklerde Nevruz,kurtuluş günü olarak ta kutlanılır.Türklere göre Nevruz,Ergenekon dan çıkıştır.

Nevruz, Türk kültürünün teneffüs edildiği her yerde büyük bir coşku ve büyük bir heyecanla yüzyıllardır kutlanmış ve kutlanmaya devam edilmektedir.

Kısaca söylemek gerekirse Nevruz Bir Türk Bayramıdır.

Bir Türk Bayramı olan Nevruz amacına uygun olarak kutlanmalıdır. Nevruz'u amacından saptırarak bu günü bir ayaklanmaya veya bir terör gününe çevirmek kimsenin haddine değildir. Nevruz'u amacından saptırarak kutlamaya çalışanlar, geçmiş tarihlerini ve Atalarına ihanet etmiş oluyorlar.

NEVRUZ BİRLİK VE BERABERLİĞE, DOSTLUĞA VE SEVGİYE KUÇAK AÇMAKTADIR

Nevruz Orta Asya'dan Balkanlara uzanan coğrafyada nesilden, nesile aktarılan bir geleneğe, tarih bilincine, doğa sevgisine, yaşama sevincine ve ruh güzelliğe dönüşerek; hoş bir şenliğe, birlik ve beraberliğe, dostluğa ve sevgiye kucak açmaktadır.

Her geçen gün uzlaşı ve barışı arayan insan, insan toplulukları ve milletler için Nevruz her yıl iyi bir fırsat olarak kullanılmalıdır. Ülkemizin farklı bölgelerinde, farklı şekillerde kutlanan Nevruz Bayramı artık 21 Mart günü resmi olarak kutlanmalıdır.

Ergenekon'dan çıkış günümüz,

Baharın ilk günü,

Yılın ilk günü, yeni gün, bolluk ve bereket bayramı,…

21 Mart'ta bütün TÜRK DÜNYASI'NI birleştiren, bütünleştiren NEVRUZ BAYRAMI kutlu olsun.

MEVZUAT

TÜRK EĞİTİM-SEN; ZORUNLU HİZMET TAZMİNATI ÖDENMESİ TEKLİFİNDE BULUNDU

Ahmet KANDEMİR Osmaniye Şube Sekreteri

İşte sendikamızın Öğretmenlerin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmelik Taslağı ile ilgili görüşlerinde ön plana çıkan teklifler.

Zorunlu Hizmete Zorunlu Hizmet Tazminatı Ödenmelidir

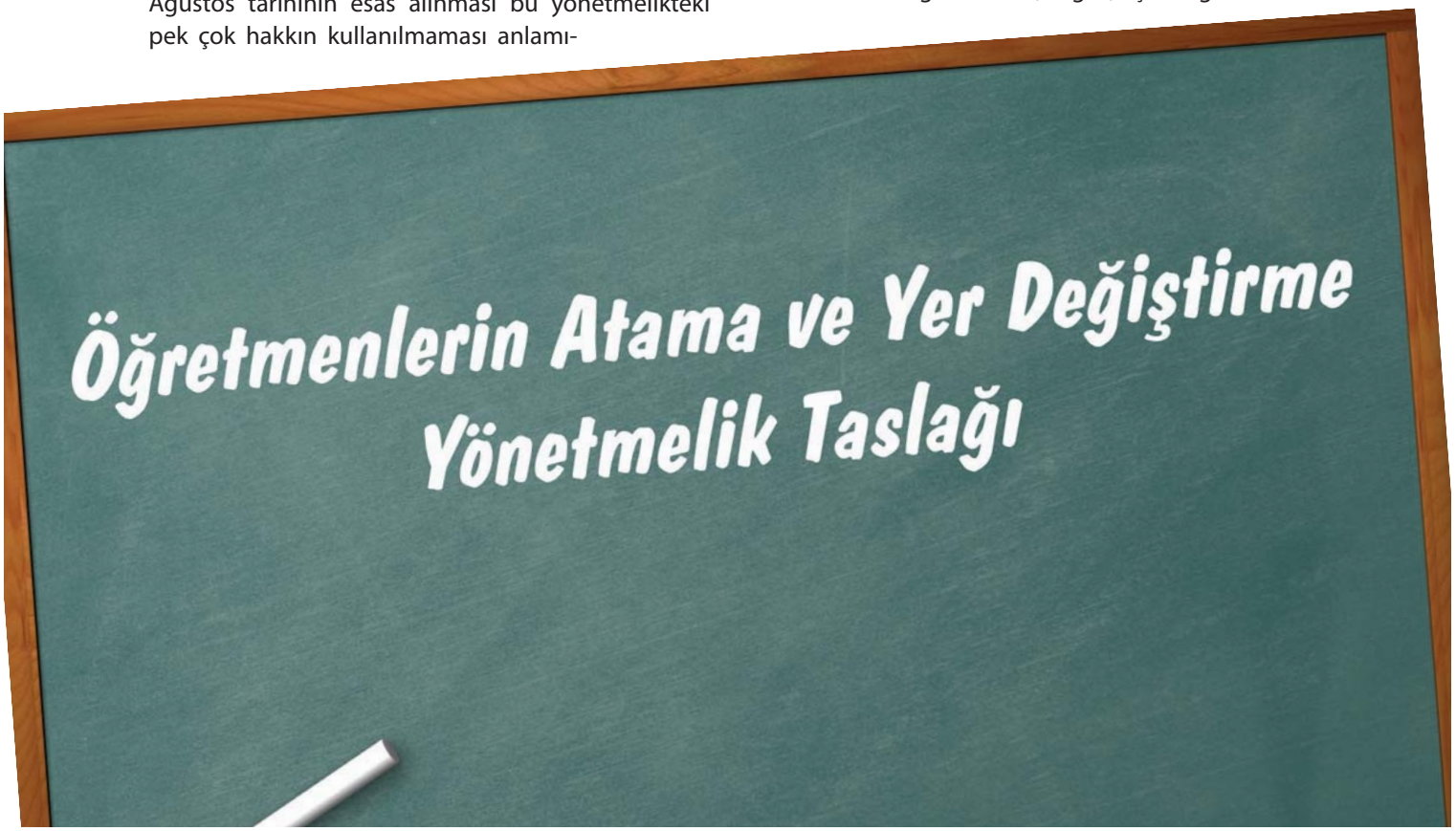
Belirlenen hizmet alanlarından 1. hizmet bölgesi alanlarına zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamında atananlara 1 brüt asgari ücret, 2. hizmet bölgesi alanlarına zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamında atananlara 1,5 brüt asgari ücret 3. hizmet bölgesi alanlarına zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamında atananlara 2 brüt asgari ücret tutarında zorunlu hizmet tazminatı ödenir. Bu bölgelere isteğe bağlı olarak atatan ve bu kapsamda görev yapmakta olanlara tazminat tutarlarının ½'si oranında zorunlu hizmet tazminatı ödenir.

Hizmet Süresi İle Hizmet Puanı Hesabında 30 Eylül Tarihi Esas Alınmalıdır.

Hizmet süresi ile hizmet puanı hesabında 31 Ağustos tarihinin esas alınması bu yönetmelikteki pek çok hakkın kullanılmaması anlamına gelmektedir. Bu yönetmeliğe göre Ağustos ayında öğretmen ataması yapılmasının öngörüldüğü dikkate alındığında, pek çok öğretmen ancak Eylül ayında göreve başlamak durumunda kalacaktır. Bu durumda öğretmenler 1 yıl fazla çalışmak zorunda bırakılacak, il içi tayınlar ve iller arası tayinler 4 yılda, istenebilecektir gerekçesiyle;) İsteğe bağlı il içi ve iller arası yer değiştirmelerde; il içindeki yer değiştirmelerde bulunduğu eğitim kurumunda, iller arası yer değiştirmelerde de bulunduğu ilde geçirilen hizmet süresi ile hizmet puanlarının hesabında 30 Eylül tarihi esas alınır.

Özür Grubu Yer Değiştirmelerde İl Emri Uygulanmalıdır.

Aile bütünlüğü korunmalıdır gerekçesiyle; Her ikisi de öğretmen olan eşler, istemeleri halinde ayrı ayrı yer değiştirme isteğinde bulunabilirler. Ancak bunların aynı yere atamalarının yapılamayan veya yer değiştirme istemeyen eş ilk özür grubu yer değiştirme döneminde herhangi bir şarta bağlı olmaksızın il emrine atanır. Öğretmenler, sağlık, eş ve öğ-

renim durumu özürleri nedeniyle özür gereklerinin karşılanabileceği yerlere yer değiştirme isteğinde bulunabilirler. Norm kadro açığı bulunmaması halinde atamaları il emrine, herhangi bir şarta bağlı olmaksızın yapılır.

1 Gün Bile Hizmet Puanı Hesabında Dikkate Alınmalıdır

30 günlük süreye puan verilmesi, 29 günlük süreye puan verilmemesi hakkaniyetle bağdaşmamaktadır. Bu sebeple 1 gün bile hizmet puanı hesabında dikkate alınmalıdır gerekçesiyle; Eğitim kurumlarında geçirilen değerlendirmeye esas sürelerin yıldan artan her ayı için o hizmet alanında bir yıllık süreye karşılık olan puanın 1/12'si esas alınır Aydan artan süreler 1/30 hesabıyla, çıkan rakam gün sayısı ile çarpılarak hizmet puanına eklenir Yıldan ve aydan artan süreler için hesap edilen hizmet puanının kesirli olması hâlinde kesirli puan tama tamamlanır. Ancak, bu şekilde yapılacak hesaplama sonucunda hizmet puanı hiçbir şekilde o hizmet alanı için bir yıl hizmet karşılığında öngörülen puanı geçemez.

Sözleşmeli Öğretmenlere de İl Emri Uygulanmalıdır.

Sözleşmeli öğretmenler kadroya alınıncaya kadar kadrolu öğretmenlerin tüm haklarından yararlanmalıdır gerekçesiyle; Sözleşmeli öğretmenler de, diğer öğretmenler gibi özür grubu yer değiştirme dönemlerinde bir şarta bağlı olmaksızın il emrine atanırlar. Sözleşmeli öğretmenler de kadrolu öğretmenlere tanınan atama ve yer değiştirme ile ilgili bu yönetmeliğin tanıdığı tüm haklardan yararlanırlar

Özür durumundan yer değiştirme suretiyle atamalar Ağustos ayı içinde ve 1. yarıyıl sonunda yapılmalıdır.

Ağustos ayında yapılacak tek atama yeterli değildir gerekçesiyle; Bu özür durumuna bağlı yer değiştirmelerine ilişkin duyuru Personel Genel Müdürlüğünce özür durumuna bağlı yer değiştirmelerinin yapılacağı dönemden bir ay önce Bakanlık web sayfasında yapılır. Duyuruda; kimlerin başvuruda bulunabileceği, başvuru tarihi, yeri şekli ile diğer hususlara yer verilir. Başvuru tarihi duyuru tarihinden en geç on gün sonra başlatılır. Başvuru süresi beş iş gününden az on iş gününden fazla olamaz. Bu özür durumundan yer değiştirme suretiyle atamalar Ağustos ayı içinde ve 1. yarıyıl sonunda yapılır

Ağustos ve Şubat Ayları İçinde Atama Yapılmalıdır.

Öğretmen ihtiyacı ve atama bekleyen öğretmen sayısı dikkate alınmalıdır gerekçesiyle; Öğretmenlik kadrolarına atamalar iki defada Ağustos ve Şubat ayları içinde yapılır. Öğretmenlik için duyuru, başvuru ve atamalar, Ağustos ve Şubat ayları sonu itibariyle tamamlanır. Bu atamalar sonucunda yasal süre içinde göreve başlamayanların yerine Ağustos ayında başvurusu alınanlardan puan yetersizliği nedeniyle ataması yapılamayan adaylardan puan üstünlüğüne göre aynı alanda aynı eğitim kurumlarına Kasım ayı içinde, Şubat ayında başvurusu alınanlardan yasal süre içinde göreve başlamayanların yerine Şubat ayında başvurusu alınanlardan puan yetersizliği nedeniyle ataması yapılamayan adaylardan puan üstünlüğüne göre aynı alanda aynı eğitim kurumlarına Mayıs ayı içinde atama yapılır.

İl İçi Yer Değiştirmelerde Süre 2 Yıl Olmalıdır.

Kazanılmış ve yıllarca kullanılan bir hak olan 2 yıllık süreyi 1 yıl daha artırmak, yer değiştirme isteği içerisinde olan pek çok öğretmen infialine ve üzüntüsüne yol açacaktır. Şu an uygulanan 2 yıllık süre bile birkaç gün eksik veya birkaç ay eksik olması sebebiyle fiilen 3 yıl olarak uygulanmaktadır. Dolayısıyla 2 yılın 3 yıl yapılması pek çok öğretmenin 4 yıl görev yaptıktan sonra tayin isteyebilme durumunu ortaya çıkaracaktır gerekçesiyle; Zorunlu çalışma yükümlülüğü bulunmayanlar, bu yükümlülüğünü tamamlayanlar ya da muaf tutulanlar ile sağlık ve eş durumu özrü nedeniyle zorunlu çalışma yükümlülüğü ertelenmiş olanlardan bulundukları eğitim kurumunda en az 2 yıl süreyle çalışan öğretmenler il içinde yer değiştirme isteğinde bulunabilirler.

Zorunlu Hizmet Tarihi Yönetmeliğin Yayınlandığı Tarih Olmalıdır.

Türk Eğitim Senin internet sitesinde yaptığı Zorunlu çalışma yükümlülüğü hangi tarih itibariyle olmalıdır? Anketine göre "Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten sonra" seçeneği %74 oy almıştır. Bundan hareketle;

Zorunlu çalışma yükümlülüğü hangi tarih itibariyle olmalıdır?

A. Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten sonra	%74
B. 2005'ten sonra	%10
C. 2006'dan sonra	%15

Bu Yönetmelikle yeri bir döneme girilmektedir. Dolayısıyla, eğitim çalışanlarının büyük bir kısmının beklentileri bu şekilde karşılanmalıdır. 6–7 yıllık süreler insan hayatında oldukça uzun sürelerdir. Bu kadar uzun süre zorunlu çalışma yükümlülüğü olmak öğretmenlerin gelecekle ilgili programlarını zorlaştıracaktır gerekçesiyle;) Bakanlık kadrolarına Bu Yönetmeliğin

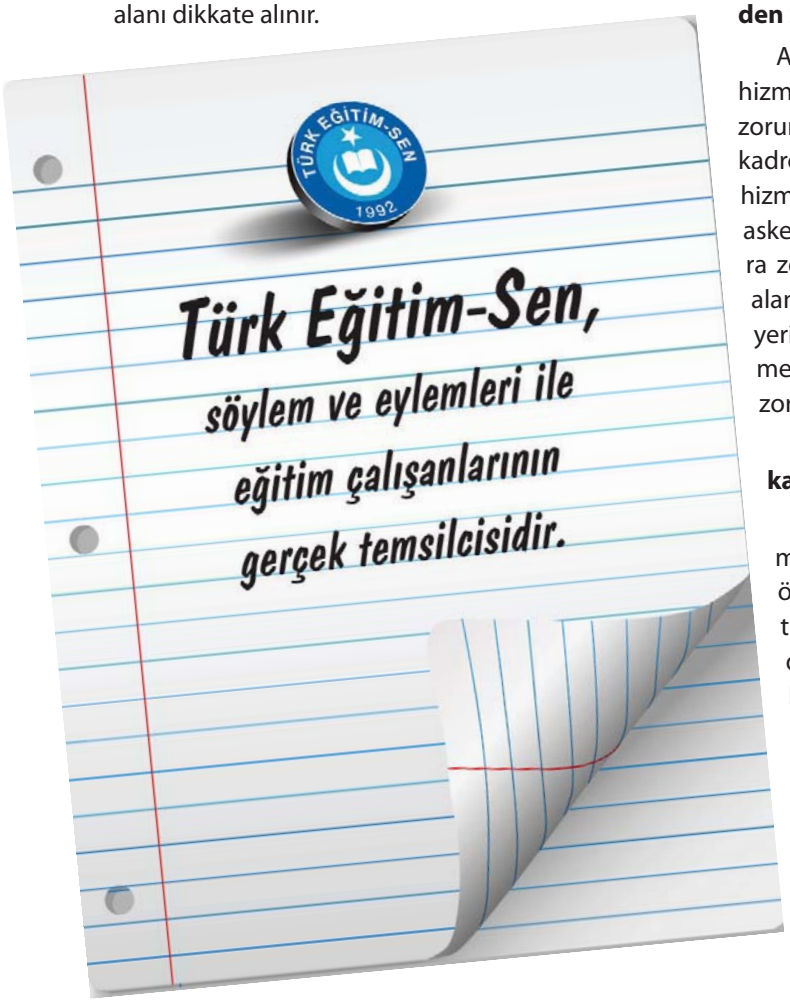
Yayımı tarihinden sonra öğretmen olarak atanıp göreve başlayanlar zorunlu hizmetten muaftır. Zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen süreler çok fazla olduğundan azaltılmalıdır.

Yer Değiştirmelerde Alanlara Göre Hizmet Puanı Sıralaması Yapılmalıdır.

Yer değiştirmelerde alan ayrımına göre hareket edilmesi gerekçesiyle; Alan ayrımı yapılmadan oluşturulacak bir hizmet puanı sıralaması yanlış olacağından Yer değiştirmelerde öğretmenin alanı itibarıyla oluşacak hizmet puanı göre işlem yapılması,

Zorunlu çalışma yükümlülüğü 6 aydan daha az süresi kalanlar zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlar şartı 1 yıldan az kalanlar şeklinde düzenlenmelidir.

Zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamasına 1 yıldan az süre kalanlar atama isteyebilecekleri atama dönemleri de dikkate alındığında zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış sayılmalıdır gerekçesiyle; Zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen hizmet alanlarında görevli iken çeşitli nedenlerden dolayı 1, 2 ve 3 üncü hizmet alanlarına atananlardan zorunlu çalışma yükümlülüğü 1 yıldan daha az süresi kalanlar zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış sayılır. 1 yıllık sürenin belirlenmesinde en son görev yaptıkları zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen hizmet alanı dikkate alınır.

Yer Değiştirmelerde Tüm Açık Normlar İlan Edilmelidir.

Açık normların tamamının bildirilmesi ve suiistimallerin önlenmesi gerekçesiyle; İl genelinde öğretmen ihtiyacı ve fazlalığı bulunan eğitim kurumlarını tespit edilerek Öğretmen dağılımında alanlar itibarıyla denge kurulabilmesi için öğretmen açığı bulunan eğitim kurumlarının açık bulunan normlarının tamamını açık gösterilmesini,

Öğretmen Olarak Atanmada 40 Yaş Sınırı Kaldırılmalıdır.

Kırk yaşından önceki yıllarda KPSS sınavına girmeye başlamış ancak yetersiz öğretmen alımı nedeniyle başarılı olamamış adayların kırk yaşından dolayı mağdur olmaması gerekçesiyle; Öğretmenliğe ilk defa atanacaklar bakımından başvuruların ilk günü itibarıyla son üç KPSS'ye girip kazanamamış olanlar hariç olmak üzere kırk yaşından gün almamış olmak, ancak 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B maddesi kapsamında sözleşmeli öğretmen pozisyonunda halen görev yapanlar ile daha önce bu kapsamda en az bir yıl fiilen görev yaptıktan sonra ayrılmış olanların kadrolu öğretmenliğe başvurularında 40 yaşından gün almamış olmak şartı aranmaz.

Zorunlu Hizmet Bölgelerinde Yapılan Her Türlü Askerlik Hizmeti Zorunlu Çalışma Yükümlülüğünden Sayılmalıdır.

Askerlikte bir kamu hizmeti olduğundan zorunlu hizmet bölgelerinde yapılan her türlü askerlik hizmeti zorunlu hizmetten sayılmalıdır gerekçesiyle; Bakanlık kadrolarında öğretmen olarak görevli iken askerlik hizmetini yapmak üzere aylıksız izne ayrılanlardan, askerlik hizmetini temel askerlik eğitiminden sonra zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen hizmet alanlarındaki eğitim kurumlarında öğretmen olarak yerine getirenlerin askerlik süreleri ve zorunlu hizmet bölgelerinde yapılan her türlü askerlik hizmeti zorunlu çalışma yükümlülüğünden sayılır.

İl içi sıra şartı getirilmeli Şubat ayı sonuna kadar en az iki defa çalıştırılmalıdır.

Sıraların ihtiyaç halinde çalıştırılmaması durumunda öğretmen ihtiyacı doğacak ve açık, ücretli öğretmenlerle kapatılmak durumunda kalınacaktır gerekçesiyle; İl içi ve iller arası isteğe bağlı yer değiştirmeler ile zorunlu çalışma yükümlülüğüne bağlı yer değiştirme başvuruları birlikte alınır. Gerekli şartları taşıyanların yer değiştirme suretiyle atamaları, alanlar itibariyle belirlenen kontenjan ölçüsünde tercih edilen eğitim kurumlarına hizmet puanı üstünlüğüne göre Haziran ayı içinde yapılır. Öğretmen ihtiyacının giderilmesi için

sıralar Şubat ayı sonuna kadar çalıştırılarak giderilir. Sıralar en az iki defa çalıştırılır. İhtiyaç duyulması halinde ikiden fazla da çalıştırılabilir.

Öğretmen Olarak Atanmada Askerliğini Yapmış Olmak Şartı Kaldırılmalıdır.

Öğretmen Olarak Atanmada Askerlik hizmetini yapma, tecil etme ya da askerlikle ilişkisinin bulunmadığını beyan etme şartından dolayı KPSS'yi kazanan öğretmen adaylarının atanma imkanı ellerinden alınmamalıdır. Bir daha atanma imkanı bulmaları mümkün olmayabilir. Asker öğretmen olarak askerlik yapma imkanı olan öğretmenlerimize böyle bir şart koymak akılcı da olmayacaktır gerekçesiyle; Öğretmenliğe başvurularda ayrıca; T. C. kimlik numarası, adli sicil beyanı, sağlık durumu yönünden öğretmenlik yapmasına engel bir halin olmadığına dair yazılı beyanı ile öğretmenlik için yapılan Kamu Personel Seçme Sınavı (KPSS) sonuç belgesine göre, alanlar itibariyle belirlenen taban puanın üzerinde puan aldığına ilişkin beyanı esas alınır.

Norm Kadro Fazlası Öğretmenlere Bulunduğu Okulda 2 Yıl Norm Kadro Fazlası Olma Hakkı Verilmelidir.

Norm kadro fazlası yöneticiler gibi norm kadro fazlası öğretmenlere de kurumlarında iki yıl norm kadro fazlası olarak tutulabilme hakkı verilmelidir gerekçesiyle; Fazla konumdaki öğretmenlerden herhangi bir kuruma atanmak üzere başvuruda bulunmayanlar 2 yıl norm kadro fazlası olarak bulunduğu okulda tutulur. 2 yıl sonra norm kadro fazlası olması durumunda tercihleri de dikkate alınarak valiliklerce belediye sınırları içerisinde ataması yapılır.

Kurumun zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamı dışında iken bu kurumda geçirilen hizmet süreleri zorunlu çalışma yükümlülüğünden sayılmalıdır.

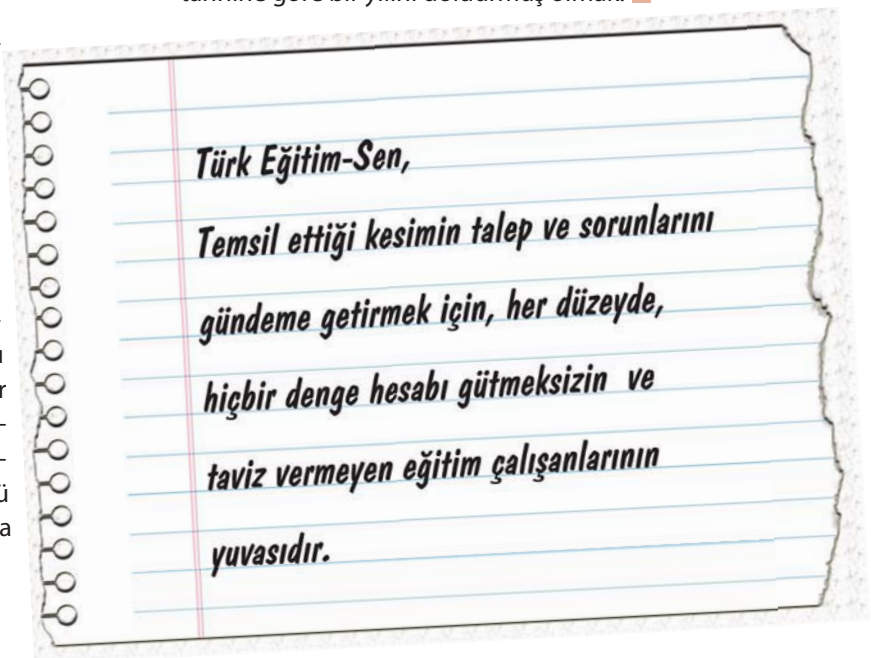
Kurumlar zorunlu çalışma kapsamına alınıyorsa, bir takım bölgesel mahrumiyetler sebebiyledir. Dolayısıyla, bu bölgede bulunan okul ve kurumlarda yönetmelikten önce çalışılan sürelerin zorunlu çalışma yükümlülüğü dışında tutulması hakkaniyetten uzak olacaktır. Bir hakkı teslim etmek adına bu bölge ve kurumlarda yönetmeliğin yayımı tarihinden önce çalışılan sürelerde zorunlu çalışma alanlarında geçmiş sayılmalıdır gerekçesiyle; Zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamına alınan eğitim kurumlarında görevli zorunlu çalışma yükümlüsü öğretmenlerin kurumun zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamına alındığı tarihten sonra bu kurumlarda geçen hizmet süreleri zorunlu çalışma süresinden sayılır. Kurumun zorunlu çalışma yükümlülüğü kapsamı dışında iken bu kurumda geçirmiş olduğu hizmet süreleri zorunlu çalışma yükümlülüğünden sayılır

4/C görev süreleri, ek ders ücreti karşılığı görevlendirme, vekil öğretmenlikte ve usta öğreticilikte geçirilen süreler zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında kısmi zamanlı geçici öğreticilikte geçirdikleri süreler, Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Karar kapsamında ek ders ücreti karşılığı görevlendirme suretiyle geçirilen süreler ile vekil öğretmenlikte ve usta öğreticilikte geçirilen süreler, Bakanlık ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile diğer personel kanunları kapsamında geçirilen hizmet süreleri, geçirilen süreler zorunlu hizmetten sayılır.

Bu yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önceki, Atama ve Yer Değiştirme hükümleri doğrultusunda zorunlu hizmet yükümlülüğünü yerine getirmek üzere yer değiştirme suretiyle atanmış olan öğretmenler, zorunlu çalışma sürelerini veya bulundukları illerde geçirilmesi gereken süreyi tamamlayıp tamamlamadıklarına bakılmaksızın bu yönetmeliğin yayımı tarihini izleyen ilk yer değiştirme döneminde bulundukları il dışına yer değiştirme isteğinde bulunabilirler.

Adaylık dönemi içinde sağlık durumu hariç, görevine son verilenlerden son başvuru tarihine göre üç yılını doldurmuş olma şartının Üç yılın uzun bir süre olduğu gerekçesiyle; Adaylık dönemi içinde sağlık durumu hariç, görevine son verilenlerden son başvuru tarihine göre bir yılını doldurmuş olmak.

DEDE

İlhan ESEN

İyiki görmedin, bizim zamanı,
Bu devir bizlere, zor oldu dede.
Karıştırdık hepten, sapı, samanı,
Yıkan da yapan da bir oldu dede.
İmamete geçen, abdestsiz çıktı,
Güneş bekliyorduk, karanlık çöktü,
Etten vazgeçtik biz, tuzumuz koktu,
Hayır bildiğimiz, şer oldu dede.
Kırıtınca bize, Batılı yosma,
Herşeyi unutup, takındık tasma,
Senin emek verip, diktiğin asma,
Batı sofrasına, bar oldu dede.
Yarını hayâlde pembe çizerdik,
Türkçe düşünürdük, Türkçe yazardık,
Dağların başında, serbest gezerdik,
Işıklı şehirler, dar oldu dede.
Çağdaşlık adına, zincir övülür,
Bağdakiler, dağdakince kovulur,
Ödül almak için, Türk'e sövülür,
Türkiye'de Türklük, hor oldu dede.
Siyasetçi artık, haramı görmez,
Yediği üzümün bağını sormaz,
Yokolmaktan korkar, hamama girmez,(???)
Tepeden tırnağa, kir oldu dede.
İhanete şimdi çağdaşlık derler,
Şeffaflık adına döküldü sırlar,
Hangi yöne dönsek bir köpek hırlar,
Taşlar bağlı, itler hür oldu dede.
Fırtınaya meydan okur sinekler,
Boğalık satmada sağmal inekler,
Mesleği kaypaklık olan dönekler,
Başımıza geçip er oldu dede.

Numaracı hoca güya bayıldı,
Beyinsiz cemaat resmen soyuldu,
Şeyhin yellenmesi hikmet sayıldı,
Nice sahtekârlar pir oldu dede.
Bal tutan, parmağı yalar utanmaz,
Yetimin hakkını çalar utanmaz,
Sonra da namazı kılar utanmaz,
Rüşvet helâlinden, kâr oldu dede.
Mümin maskesiyle dine vurulur,
İlaç kutusunda zehir verilir,
Biz haklıyken bizden hesap sorulur,
Adaletin gözü kör oldu dede.
Satıldı, ne varsa, devletin malı,
Satıp da yemekmiş, kalkınma yolu,
Kovanı gördük de tatmadık balı,
Kim yediyse ballar sır oldu dede.
Siyasette bol bol laf savurduk biz,
Çam üstüne tutup, çam devirdik biz,
Bakü'ye, Kerkük'e sırt çevirdik biz,
Kardeşlik bizlere ar oldu dede.
Deniz oldu artık devletin pulu,
Devlet malındandır itlerin yalı,
Millet göremiyor tutacak dalı,
Felek soysuzlara yâr oldu dede.
Baştakiler derdimize em değil,
Em uzatan, tabip değil, kam değil,
Karşımızda düşman olsa gam değil,
Dostlar önümüze sur oldu dede.
Sözün bittiği yer, göründü artık,
Millet uyanıyor gerindi artık,
Her taraf hainle büründü artık,
Bunlar bu bedende ur oldu dede.

Kazanımlarımızı Unutmayınız

İşte Kazanımlarımızdan Bazıları

Toplu Görüşmelerde;

2002 yılında

Memurun maaşı 300 TL iken

Bürüt:100 TL artış sağladık.

2003 yılında

Bir defaya mahsus seyyanen 160 TL aldık.

2004 yılında

Hükümetin teklifi olan 4+4 lük

zam teklifini 6+4 e yükselttik.

2005 yılında

40+40 TL Denge Tazminatı aldık.

2006 yılında

Hükümetin 2+2 lik zam teklifini

4+3'e yükselttik.

2007 yılında

Denge Tazminatı'nı 60+60 TL'ye çıkardık

2008 yılında

Eşit işe eşit ücret ilkesini benimseterek,

103 TL ile 120 TL arasında zam sağladık.

Bu kazanımlar olmasaydı en düşük devlet memuru maaşı 763 TL olacaktı, sendikal mücadelemiz sayesinde bugün bu rakam 1.023 TL'dir.

ARAŞTIRMA

TÜRKİYE KAMU-SEN AR-GE MERKEZİ TARAFINDAN HAZIRLANAN ASGARİ GEÇİM ENDEKSİ

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin yapmış olduğu 2010 ŞUBAT ayına ait asgari geçim endeksi sonuçları açıklanmıştır.

Türkiye İstatistik Kurumu'ndan alınan ŞUBAT 2010 fiyatlarına göre yapılan araştırmada **çalışan tek kişinin yoksulluk sınırı 1.463,13 TL olarak hesaplanmıştır. Dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddi ise 2.936,40 Lira olarak belirlenmiştir.** Sonuçlar dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddinin bir önceki aya göre % 1,53 oranında arttığını göstermektedir. Çalışan tek kişinin açlık sınırı ise bir önceki aya göre % 0,88 oranında artarak, 1.116 Lira 12 Kuruş olmuştur. **Türkiye'de 4 kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamaları toplamı 2010 yılı ŞUBAT ayında 1.185,79 Lira olarak tahmin edilmiştir.**

Yapılan araştırmada, 4 kişilik bir ailenin sağlık kuruluşlarının belirlediği gibi sağlıklı bir biçimde beslenebilmesi için gerekli harcamanın ŞUBAT 2010 verilerine göre günlük 23,61 TL olduğu belirlenmiştir. **Ailenin aylık gıda harcaması toplamı ise 708,27 TL olmuştur.** ŞUBAT 2010 itibarı ile ortalama 1.355,9 TL ücret alan bir memurun ailesi için yaptığı gıda harcaması, maaşının % 52,24'ünü oluşturmuştur. Türkiye İstatistik Kurumu verilerinde bulunan konut gideri ise ŞUBAT 2010 ortalama maaşının %35,22'sine denk gelmiştir. Buna göre bir memur, ortalama maaşının % 87,46'sını yalnızca gıda ve barınma harcamalarına ayırmak zorunda kalmıştır. Diğer ihtiyaçlarını karşılamak için ise maaşının % 12,54'ü ile yetinmiştir. Ortalama ücretle geçinen bir memur ailesinin ulaşım, sağlık, eğitim, haberleşme, giyim gibi diğer zorunlu ihtiyaçlarını karşılaması için ŞUBAT 2010 maaşından geriye yalnızca 170 TL kalmıştır. Buna göre kamu görevlilerinin maaşı son bir ay içinde ortalama %3,18 oranında yani 43 TL erimiştir.

Kasım 2002=100 olarak kabul edildiğinde Türkiye Kamu-Sen ARGE Merkezi tarafından hazırlanan açlık sınırı endeksi 234,90 olurken; yine Kasım 2002=100 olarak hesaplanan TÜFE endeksi 203,95 olarak hesaplanmıştır. Buna göre anılan dönemde açlık sınırındaki artış TÜFE'den % 30,95 daha fazla olmuştur. ■

Gider Kalemleri	Çalışan Tek Kişi	Çalışmayan Eş	0-6 Yaş Çocuk	6-15 Yaş Çocuk (Okula Giden)	4 Kişilik Aile Toplam
Gıda	6,121	6,121	5,246	6,121	23,609
Isınma	7,751				7,751
Aydınlanma	1,800				1,800
Barınma	15,917				15,917
Sağlık	0,816	0,816	0,816	0,816	3,264
Ulaşım	6,119	6,119		4,283	16,521
Haberleşme	0,993	0,993		0,993	2,979
Giyim	1,072	1,072	1,072	1,072	4,288
Temizlik	3,388	3,388	3,388	3,388	13,552
Eğitim Kültür	0,791			3,405	4,196
Spor	1,081				1,081
Tatil	0				0
Çevre Ve Su	1,148				1,148
Ev Eşyası	1,774				1,774
1 Günlük Toplam	**48,771**	**18,509**	**10,522**	**20,078**	**97,880**
1 Aylık Toplam	**1.463,13**	**555,27**	**315,66**	**602,34**	**2.936,40**

4 KİŞİLİK BİR AİLENİN ASGARİ GEÇİM HADDİ (YOKSULLUK SINIRI)

	OCAK 2010 (TL)	ŞUBAT 2010 (TL)	FARK (TL)	DEĞİŞİM %
Tek Kişi (Çalışan)	**1.449,24**	**1.463,13**	**13,89**	**0,96**
Çalışmayan Eş	**544,83**	**555,27**	**10,44**	**1,92**
Çocuk (Okula Gitmeyen)	**307,53**	**315,66**	**8,13**	**2,64**
Çocuk (İlköğretime Giden)	**590,67**	**602,34**	**11,67**	**1,98**
Asgari Geçim Haddi	**2.892,27**	**2.936,40**	**44,13**	**1,53**

ÇALIŞAN TEK KİŞİNİN AÇLIK SINIRI

TEK KİŞİ (ÇALIŞAN)	GİDERLER	OCAK 2010 GÜNLÜK/TL	ŞUBAT 2010 GÜNLÜK/TL	FARK (TL)	DEĞİŞİM %
	Gıda Harcaması (1800 Kalori)	3,702	3,935	0,233	6,29
	Isınma	7,653	7,751	0,098	1,28
	Aydınlanma	1,800	1,800	0	0
	Barınma ½	7,939	7,959	0,020	0,25
	Sağlık (Sağlık Giderleri Kamu Tarafından Sağlandığından Dahil Edilmedi)	0,826	0,816	-0,010	-1,21
	Ulaşım	6,094	6,119	0,025	0,41
	Haberleşme	0,993	0,993	0	0
	Giyim ½	0,560	0,536	-0,024	-4,29
	Temizlik	3,370	3,388	0,018	0,53
	Eğitim-Kültür	0,791	0,791	0	0
	Spor	1,127	1,081	-0,046	-4,08
	Tatil	0	0	0	0
	Çevre Ve Su	1,148	1,148	0	0
	Ev Eşyası ½	0,875	0,887	0,012	1,37
1 Günlük Harcama	**Toplam**	**36,878**	**37,204**	**0,326**	**0,88**
1 Aylık Harcama	**Toplam**	**1.106,34**	**1.116,12**	**9,78**	**0,88**